

دو اعتصاب مهم، دو تجربه بزرگ

نساجی شاهو ، نساجی کردستان

شہلا دانشفر آبان ۱۳۸۴

دو اعتصاب مهم، دو تجربه بزرگ

**مبارزات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان
فصل جدیدی در جنبش اعتراضی کارگران**

Life is Life

شہلا دانشفر shahla_daneshfar@yahoo.com

دو اعتصاب مهم، دو تجربه بزرگ مبارزات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان فصل جدیدی در جنبش اعتراضی کارگران

شهلا دانشفر

از ۱۱ آبان مبارزه و اعتراض کارگران نساجی شاهو بعد از ماهها وارد مرحله تازه ای شد و کارگران در اعتراض به اخراجها، در اعتراض به دستمزدهای پرداخت نشده و در اعتراض به دیگر مطالباتشان دست به اعتراض زدند. کارگران اعلام کرده اند که تمامی حقوق و مزایای خود را خواهند گرفت. در خرداد ماه بود که کارگران این کارخانه بعد از چند ماه اعتراض و مبارزه توانستند مدیریت را عقب برانند و کارگران اخراجی بر سر کارشان بازگشتند. همچنین کارگران اخراجی توانستند حقوق معوقه ۴ ماه خود را بگیرند و این مبارزات در طول سال جاری جریان داشته و در میان مردم شهر سنندج و کارگران دیگر کارخانجات روبرو شده و حمایت‌های وسیعی را به خود جلب کرده است.

همچنین کارگران نساجی کردستان بیش از یکماه است که در اعتصاب بسر می‌برند. سال گذشته ما شاهد دو دوره اعتصاب باشکوه از سوی این کارگران بودیم. اعتراضاتی که درسهای گرانبهایی از اتحاد و همبستگی کارگری و بکارگیری مکانیزمهای اجتماعی مبارزه در پی داشت. از اینرو جا دارد با نگاهی از نزدیک به مبارزات کارگران نساجی در یکساله گذشته و دور اخیر آن از تجربیات این مبارزات بیاموزیم و دستاوردهای آنها در برابر کل طبقه کارگر در ایران قرار دهیم. مبارزاتی که دستاوردهای آن امروز بطور واقع در برابر کل کارگران در ایران راه قرار میدهد و طبقه کارگر را در موقعیت جدیدی قرار میدهد. در اعتصاب اول کارگران نساجی کردستان در سنندج، رژیم کارخانه را به محاصره درآورد اما از ترس به شورش در آمدن شهر محتاط و دست به عصا بود. در آخر نیز کارگران به تحصن خود خاتمه دادند. اما توانستند

عقب نشینی هایی را بر کارفرما تحمیل کنند و در مقابل بازخیریشان از کار، ۴ ماه و نیم حقوق در سال را به کارفرما بقبولانند. در اعتصاب دوم که دوم آذر شروع شد، موضوع اعتراض کارگران این بار در واقع تعرضی بود به کارفرما برای گرفتن حقوق ایام اعتصابشان. کارگران که متوجه شده بودند کارفرما مزد دو روز اعتصاب قبلی آنها را پرداخت نکرده است، اکنون با خواست مزد روزهای اعتصاب و پرداخت ۴۰ درصد حق اضافه کاری برای روزهای جمعه و دیگر روزهای تعطیل دست به اعتصابی مجدد زدند. ۴ روز اعتصاب، همبستگی و مبارزه و سرانجام بعد از این ۴ روز، کارگران نساجی کردستان توانستند خواسته های خود را به حکومت و کارفرما تحمیل کنند. کارفرما متقبل شد دستمزد چهار روز اعتصاب کارگران را تماماً پرداخت کند. بعلاوه ۴۰ درصد حق اضافه کاری و کار در روزهای تعطیل را بپذیرد. اما در مورد دستمزد دو روز اعتصاب دور قبلی شان قرار شد بعداً به کارگران پاسخ داده شود. تحمیل پرداخت حقوق ایام اعتصاب یعنی تحمیل دوفاکتو حق اعتصاب به رژیم است که اعتصاب را ممنوع دانسته و کارگران اعتصابی در خاتون آباد را به گلوله بست. این گام دیگری به جلو از سوی کارگران در سنندج بود که بطور واقعی فصل جدیدی در مبارزه کارگران در ایران گشود. دور اخیر مبارزات در اعتراض به اخراج ۳۶ نفر از کارگران و بالا کشیدن ۱۸ میلیون تومان پس انداز کارگران در شرکت تعاونی این کارخانه شروع شد و کارگران با دادن بیانیه خود دیگر خواسته هایشان را اعلام کردند. مبارزاتی که هم اکنون ادامه دارد.

نگاهی به مبارزات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان و تجربیات با ارزش آن آموزشی است برای کارگران در سراسر ایران. من در اینجا تلاش دارم به جایگاه و اهمیت این مبارزات اشاره ای داشته باشم و بر تجربیات مهم و آموزنده آن تاکید داشته باشم.

جایگاه و اهمیت اعتراضات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان

یک سال کشاکش کارگران نساجی شاهو در اعتراض به اخراجها و استخدامهای قراردادی موقت و عقب راندن کارفرما از تعرضاتش، سه دور اعتصاب کارگران نساجی کردستان از آبانمان گذشته تا کنون، دو حرکت و دو اتفاق سیاسی مهم و یک پیشروی بزرگ در جنبش کارگری در ایران است. این مبارزات نه تنها بر توازن قوا بین جنبش کارگری و رژیم اسلامی و کارفرمایان تاثیر گذاشت و آنرا تغییر داد، بلکه فصل جدیدی در برابر جنبش کارگری در ایران

گشوده است. این مبارزات به لحاظ رادیکالیسمش در طرح خواستها و مطالبات کارگران، به لحاظ درجه تشکل و سازمانیافتگی کارگران و به لحاظ اتحاد و همبستگی در میان کارگران و به لحاظ نقشی که حزب کمونیست کارگری ایران در جریان این مبارزات ایفا کرد تازگی و ویژگی دارد.

در این اعتراضات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان خطاب به کارگران در ایران و در سطح بین المللی سخن گفتند، خواهان حمایت از مبارزاتشان شدند و بعنوان بخشی از طبقه کارگر جهانی، الگویی متمایز از سنت های کهنه ناسیونالیستی و قومگرایی در مقابل کارگران و کل جامعه گذاشتند و به سهم خود نشان دادند که اوضاع سیاسی ایران را قومیت و ناسیونالیسم نیست که رقم میزند بلکه این طبقه کارگر است که ستون يك انقلاب اجتماعی در ایران است و حرف آخر را خواهد زد.

نقش روزمره حزب در مبارزات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان يك ویژگی مهم این اعتراضات است. اعتراضاتی که همه جا در میان کارگران و مردم از نقش حزب و رهبری روزمره آن در این مبارزات سخن است و بارها و بارها در میز مذاکره با کارگران، آنها را به ارتباط با حزب تهدید کرده اند و با این کار تلاش کرده اند برای آنان پاپوش بدوزند. اما همین فشارها حاکی از نقش و جایگاه سیاستهای حزب در رهبری اعتراضات جاری است. اما ما شاهد بوده ایم که کارگران چگونه در برابر این فشارها ایستاده اند و برخواستهایشان تاکید کرده اند.

اینها همه اتفاقات مهمی در جنبش کارگری در ایران است که ما شاهدش هستیم. این اتفاقات بیانگر قدرتگیری چپ در راس اعتراضات جاری است. این خود همچنین بیانگر تغییر مهمی در موقعیت و نفوذ حزب در جنبش کارگری در ایران است. بویژه استفاده از ابزارها و مکانیزهای اجتماعی چون رادیو و تلویزیون کانال جدید بیش از پیش امروز نقش حزب را بعنوان رهبر اعتراضات جاری برجسته کرده است و کارگران معترض و رهبران کارگری نساجی کردستان نیز تلاش کرده اند با استفاده از این ابزار صدای اعتراض خودشان را در سطح جامعه منعکس کنند. این خود الگوهای جدیدی از اعتراض و مبارزه در میان کل کارگران و کل جامعه بدست داده است. نکته قابل توجه اینست که کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان در همین یکساله در مبارزاتشان بسیاری از الگوهای تاکنونی در جنبش کارگری در ایران را تغییر داده و گامها به جلو برداشته اند و تا همین جا سنتهای رادیکال و

مدرنی از خود برجای گذاشته اند. مبارزات این کارگران نشان داده است که دیگر سازماندهی اعتراض در سطح يك کارخانه و محدود پاسخگو نیست. باید با استفاده از مکانیزمهای اجتماعی اعتراض را به جامعه کشاند و با سازماندهی همبستگی کارگری در سطحی گسترده و وسیع دامنه اعتراضات را گسترش داد و ابعاد سراسری ای به آن داد. همچنین مبارزات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان دو حرکت اعتراضی که همواره به موازات هم جریان داشته است، در يك ساله اخیر، نیروی تشکل و اتحاد کارگری را بیش از هر وقت به نمایش گذاشته است و ما امروز شاهد صف متحد تر کارگران بعد از این اعتراضات هستیم. بعلاوه این مبارزات نشان داد که تنها با توسل به مکانیزمهای اجتماعی مبارزه، با کشاندن اعتراض به سطح جامعه و بسیج افکار عمومی در حمایت از آن، میتوان در برابر تعرضات دولت ایستاد. نشان داد که محصور ماندن در چهارچوبه های قانونی و صنفی و صرف صنفی خواندن مبارزه نیست که حرکت کارگران را از تعرض دولت ایمن نگاه میدارد، بلکه باید به مکانیزمهای اجتماعی مبارزه دست برد. نشان داد که باید صدای اعتراض را به سطح جامعه کشاند، از ابزارهایی چون کانال جدید استفاده کرد و به بیشترین همبستگی در میان کارگران در سطحی سراسری و گسترده شکل داد، تا بتوان کارفرما و دولت را در تنگنا و فشار جدی قرار داد و از تعرضاتشان عقب راند. مبارزات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان در طول این یکساله فضای سیاسی شهر سنندج را تغییر داده است و در این میان نقش خانواده های کارگران و نقش همسران کارگران در این مبارزات بسیار برجسته و چشمگیر بوده است.

بیانیه ۱۳۸ نفره کارگران شاهو در ۱۲ مهر و بیانیه دوم مهر کارگران نساجی کردستان نمونه های برجسته ای از طرح خواستهای روشن و رادیکال از سوی این کارگران و يك جنبه مهم و برجسته دیگر این اعتراضات است. در این دو بیانیه يك خواست مهم کارگران تاکید بر خواست ۴۵۰ هزار تومان دستمزد و حمایت از مبارزات سراسری کارگران بر سرخواست افزایش دستمزدهاست. همچنین در شرایطی که بخش عظیمی از کارگران در ایران با شکل برده وار استخدامهای قراردادی موقت به کار اشتغال مییابند، در شرایطی که هر روز به بهانه های مختلف کارگران از کار بیکار و با دستمزدهای پرداخت نشده دست بگریبانند، کارگران نساجی شاهو با مبارزه پیگیر خود و با پافشاری برخواست بازگشت به کار کارگران اخراجی و نیز با طرح خواستهایی سراسری چون لغو استخدامهای موقت و رسمی شدن تمامی کارگرانی

که بصورت موقت کار میکنند، موفق شدند کارگران اخراجی را به سر کارشان بازگردانند و این پیروزی خونی جدید به درون جنبش کارگری دمید و به نقطه امیدی برای هزاران هزار کارگری که با این مشکلات دست بگریبانند تبدیل شد و در مقابل آنها راه قرار داد. مبارزاتی که هنوز ادامه دارد و کارگران اعلام کرده اند که از هیچ خواست و مطالبه شان کوتاه نمی آیند. از سوی دیگر همانطور که اشاره کردم خواست حقوق ایام اعتصاب در دور اول مبارزات کارگران نساجی کردستان يك خواست تعرضی و يك اقدام سیاسی مهم از جانب کارگران این کارخانه بود. در شرایطی که اعتصاب امری غیر قانونی است، کارگران نساجی کردستان با طرح حقوق ایام اعتصاب عملا و بطور دوفاکتو این خواست را تحمیل کردند و این خود دستاورد مهمی برای جنبش کارگری در ایران بود. علاوه بر آن کارگران بر خواستهای سراسری دیگری چون تمدید قراردادهای موقت کاری و استخدام کارگران قراردادی، ایمنی محیط کار و بازگرداندن کارگران اخراجی تاکید گذاشتند و توانستند عقب نشینی مهمی به کارفرما تبدیل کنند و در برابر بخش مهمی از خواستهایشان قول مساعد بگیرند. همچنین کارگران نساجی کردستان در دور اخیر مبارزاتشان، علاوه بر خواستهای قبلی بر خواست ۴۵۰ هزار تومان دستمزد نیز که يك خواست متحد کننده و سراسری است تاکید گذاشتند. ضمن اینکه همچنان بر پرداخت فوری دستمزدهای پرداخت نشده خود و باز گرداندن کارگران اخراجی بر سر کارشان پافشاری میکردند.

درجه بالای سازمانیافتگی اعتراضات کارگران جنبه مهم دیگر مبارزات این کارگران است. نقش و جایگاه مجمع عمومی کارگری را هم در مبارزات کارگران نساجی کردستان و هم در نساجی شاهو میتوان دید. در این مبارزات کارگران با برپایی مجمع عمومی کارگری و تبدیل آن به ظرف اعمال اراده مستقیم خود، ممکن بودن و مطلوبیت مجمع عمومی منظم کارگری بعنوان نطفه پایه ای شوراها کارگری را به نمایش گذاشتند و امر تشکیلی کارگری در سراسر ایران را گامی به جلو بردند. علاوه بر برپایی مجمع عمومی، کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان اشکال دیگری از تشکل و سازماندهی را در مبارزات خود بکار بستند. تشکیل صندوق مالی از سوی کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان، تشکیل انواع مختلف کمیته های پیگیری از جمله کمیته پیگیری طرح طبقه بندی، کمیته پیگیری بهداشت محیط کار و یا تشکیل کمیته بحران و کمیته حمایت از رهبران کارگری از سوی کارگران نساجی کردستان، همه و همه از نمونه های برجسته آن است. اینها همه اشکالی از سازمانیابی

مبارزات کارگری است که به طور واقعی در میان بخشهای دیگر کارگری راه نشان میدهد. بطور مثال تلاش برای تشکیل صندوق همبستگی مالی و مقابله با فشار مالی بعنوان عامل فشاری بر روی کارگران اعتصابی يك نمونه مهم از این تلاشها بود.

حرکت اعتراضی کارگران شاهو و نساجی کردستان همچنین به همبستگی مبارزاتی کارگری نه تنها در شهر سنندج شکل داد بلکه دامنه آن به شهرهای دیگر کشیده شد. کمیته حمایت از اعتصاب کارگران در سنندج شکل گرفت و این کمیته در رساندن صدای اعتراض کارگران به سطح جامعه و سطح بین المللی نقش برجسته ای داشت. و بالاخره اینکه این مبارزات به لحاظ هوشیاری و اتحاد کارگران در خنثی کردن توطئه ها و دسیسه های دولت و کارفرمایان جایگاه مهمی داشته و عملا فصل جدیدی در مبارزات کارگری گشوده است.

این دو حرکت اعتراضی در طول یکسال در هم تنیده و با هم به جلو آمده و همانطور که جلوتر اشاره کردم مملو از لحظات فراموش نکردنی و زیبایی از اتحاد و همبستگی در میان کارگران است. کارگران با اتحاد و همبستگی خود بارها و بارها در مقابل تفرقه افکنی های دولت و کارفرمایان ایستاده اند و متحد و یکپارچه بر روی خواستههایشان پای فشرده اند. اعلام حمایت از سوی کارگران نساجی شاهو در سنندج و تقدیم ترانه (life is life) از سوی این کارگران به کارگران اعتصابی نساجی کردستان در دوره قبلی مبارزاتشان يك نمونه مدرن و با شکوه از این همبستگی است.

اینها همه جنبه های مهمی از ویژگیهای مبارزات یکساله کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان و جایگاه و اهمیت آنها در جنبش کارگری در ایران است. اما جدا از جایگاه و اهمیت سیاسی این دو حرکت اعتراضی مهم، این اعتراضات تجربیات با ارزشی در پی داشته است. تجربیاتی که به راستی دستاوردهای جنبش کارگری در ایران است و باید از آنها آموخت و سکوی پرشی باش، برای برداشتن گامهای بعدی مبارزاتمان. تجربیات آموزنده و مهم این مبارزات کدامند؟

مجمع عمومی کارگری يك دستاورد بزرگ در مبارزات کارگران شاهو نساجی کردستان

تشکیل دائمی مجمع عمومی و تبدیل آن به محل تصمیم گیری کارگران برای ادامه مبارزاتشان و برخورد متشکل و یکپارچه به دولت و کارفرما يك خصوصت بارز اعتراضات

کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان در طول یکسال مبارزاتشان بوده است. در طول این اعتراضات کارگران در هر گام از حرکت و مبارزه شان مجمع عمومی خود را تشکیل داده و در آن نقشه قدم بعدی حرکت خود را روشن کرده اند. در این مجامع کارگران بر روی چگونگی پیگیری خواسته‌هایشان تصمیم گرفته و از نمایندگان خود خواستند که مصوبات جمعی خود را به پیش ببرند. در این مجامع نمایندگان کارگران منظمًا حاضر شده و نتیجه مذاکرات خود با مدیریت و نمایندگان دولت را به اطلاع همه کارگران رسانده اند و نظر آنان را جویا شده اند. در این مجامع هر کجا که لازم بوده کارگران به نمایندگانشان پیگیری خواسته‌های خود را تاکید کرده اند و همواره این عزم و اراده جمعی کارگران است که عمل کرده است و منشا قدرت و دلگرمی نمایندگان هم در مذاکرات همین اراده جمعی کارگران و پشتیبانی از آنها بوده است. مبارزات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان یکبار دیگر و عملاً نشان داد که قدرت طبقه کارگر در تشکل اوست و مجمع عمومی کارگری بعنوان ظرف مبارزه و اعمال اراده مستقیم کارگران نقش خود را بازیافت.

در این مبارزات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان در مجامع عمومی خود بارها و بارها بیانیه صادر کرده و قطعنامه داده اند و حول خواسته‌هایی روشن متحد و یکپارچه ایستاده اند و مبارزاتشان را به پیش برده اند.

ایستادن در برابر وعده و وعیدهای کارفرما، پرده برداشتن از دوز و کلک‌های آنان در این مجامع و به تمسخر کشاندن مدیریت و حراست و نیروی انتظامی و مقامات رنگارنگی که به کارخانه می‌آیند تا اعتصاب کارگران را در هم بشکنند و چرخهای ماشینها را به حرکت در آورند، همه و همه نشانگر نقش متحد کننده مجمع عمومی کارگری در این دو حرکت مهم اعتراضی کارگری است. در این مبارزات مجمع عمومی جایی است که کارگران با اتکا به آن در برابر فشارها و تهدیدهای مدیریت و دولت میایستند، با اتکا به آن تفرقه افکنی و دسیسه های کارفرما را خنثی میکنند، هیاتهای نمایندگی خود را برای مذاکره تعیین میکنند و هر جا که دولت و کارفرما تلاش دارند که نمایندگان آنها را دور بزنند، در برابر آن ایستاده اند و نیز هر گاه تهدیدی متوجه نمایندگانشان بوده، متحدانه نمایندگان خود را مورد حمایت قرار داده اند.

در این مبارزات مجمع عمومی بطور واقعی به يك ابزار مهم در حفظ اتحاد و همبستگی کارگران تبدیل شده است. اگر به اخبار هر روزه اعتراضات کارگران نساجی شاهو و کردستان

نگاهی بیندازیم موارد بسیار جالبی از تشکیل مجمع عمومی را میبینیم که به راستی نشانه ای از قدرت اتحاد کارگری است و آموزنده. بطور مثال در دوره قبلی اعتصاب کارگران نساجی کردستان، کارگران نجفی مدیر عامل کارخانه را که برای آنان خط و نشان کشیده بود، در مجمع عمومی خود به گریه و التماس انداختند و بعد او ناگزیر به استعفا شد. نمونه چشمگیر دیگر آن روز ۱۰ آبان در همین کارخانه بود. در این روز کارگران با بیش از ۳۰۰ نفر از شیفتهای مختلف مجمع عمومی خود را تشکیل دادند. مسئولین حراست و بازرسی کار در جمع کارگران اعلام کردند که ما حقوقی بابت دوران اعتصاب پرداخت نخواهیم کرد. کارگران از هر طرف دست به اعتراض زدند و اعلام کردند که اگر به تمام خواستههای ما جواب مثبت ندهید اعتصاب ادامه خواهد داشت. کارگران در این روز تصمیم گرفتند که از کارخانه بیرون بیایند و به طرف شهر حرکت کنند. مسیری حدود ۲ کیلومتر را طی کرده بودند که نیروهای انتظامی مانع آنها شدند. کارگران همان جا روی زمین نشستند و مجمع عمومی خود را تشکیل دادند تا در مورد این مساله که به کارخانه بازگردند یا راهپیمایی را ادامه دهند تصمیم بگیرند. کارگران در مجمع عمومی خود تصمیم گرفتند و نمایندگان خود را برای مذاکره بفرستند و از آنجا که فرشید بهشتی زاد یکی از نمایندگانشان را روز قبلی بازداشت کرده بودند، کارگران اعلام کردند که تا آزادی فرشید بهشتی زاد وارد مذاکره نخواهند شد.

اینها گوشه هایی از نقش مجمع عمومی در اعتصاب کارگران در نساجی شاهو و نساجی کردستان است. در این دو حرکت اعتراضی کارگران به تجربه عملی خود دریافته اند که تنها راز همبستگی و اتحاد آنان تشکیل مجمع عمومی و اعمال اراده مستقیم و جمعی آنها با استفاده از این ابزار است. نقش مجمع عمومی کارگری را در گام به گام حرکت کارگران در این دو کارخانه میتوان دید.

تجربیات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان در برپایی مجمع عمومی و بکارگیری آن بعنوان ابزار قدرت کارگری بیش از هر وقت بر امکان پذیری و مطلوبیت و کارآئی مجامع عمومی کارخانه در مبارزات کارگری تاکید گذاشت و خود نمونه برجسته و موفق از نقش و تاثیر مجمع عمومی در مبارزات کارگری است که میتواند و باید الگوی اعتصابات و اعتراضات کارگری در سراسر ایران قرار بگیرد. این مبارزات نشان داد که میتوان هم اکنون مجمع عمومی کارگری را به عنوان نطفه پایه ای شوراها در کارخانجات، به طور منظم

تشکیل داد و وجود آنرا بر دولت و کارفرمایان تحمیل کرد. مجمع عمومی کارگری به عنوان ظرف اعمال اراده و ابزار مبارزه کارگران یک دستاورد مهم این دو حرکت اعتراضی مهم کارگران در نساجی شاهو و نساجی کردستان است که بطور واقعی جنبش کارگری در ایران را در زمینه تشکلیابی توده ای کارگری گامی به جلو برد.

دست بردن به مکانیزمهای اجتماعی، تجربیاتی آموزنده

استفاده از مکانیزمهای اجتماعی مبارزه، کشاندن هر روزه اعتراض از داخل کارخانه به خیابانها و به مقابل ادارات دولتی، اطلاع رسانی به جامعه و مطلع کردن افکار عمومی از خواستها و مطالباتشان یک جنبه بسیار مهم کار در طول مبارزات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان بوده است. فراخوان به کارگران و مردم شهر، ارسال نامه به سازمانهای کارگری جهانی، شرکت همسران و خانواده های کارگری در تجمعات اعتراضی، تماس با رسانه ها و بویژه تلویزیون کانال جدید و رادیو انترناسیونال و برخی رادیوهای فارسی زبان دی‌گر همه و همه آن ابزارها و مکانیزمهای اجتماعی است که همواره از سوی این کارگران بکار گرفته شده است و با اتکا به آنها تاکنون توانسته اند بارها و بارها مدیریت و دولت را به عقب برانند و اعتصابات طولانی مدت را به پیش برند و بر روی خواستها و مطالباتشان پافشاری کنند.

با بکار گیری این روشها کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان همواره سعی کرده اند که مشکلاتشان را با مردم و کل جامعه در میان بگذارند، سازمانهای جهانی کارگری را از مبارزاتشان مطلع نگاه دارند و مردم و کل جامعه را در جریان لحظات مبارزه خود قرار دهند و بتوانند در برابر تهاجمات دولت به اعتراضشان بایستند و به یک همبستگی وسیع کارگری شکل دهند. همچنین کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان تلاش کرده اند که همسران و خانواده های خود و کارگران و مردم شهر را به شرکت در اعتراضاتشان تشویق کنند و بدین ترتیب مبارزه ای علنی و توده ای را به پیش برند. بویژه شرکت همسران و خانواده های کارگری در اجتماعات اعتراضی کارگران و نقش آنها در اطلاع رسانی به جامعه در این اعتراضات بسیار برجسته بوده است.

اینها همه سنتهای جدیدی از مبارزه است که باعث شده که این دو حرکت اعتراضی که به

موازات هم و متحد و قدرتمند به پیش رفته اند به يك موضوع اجتماعی مهم در شهر سنندج تبدیل شوند و به عنوان الگویی از اعتراض و مبارزه در دیگر کارخانجات از آن صحبت شود. این سنتها را باید آموخت و بکار گرفت. اینها همه سنتهایی است که اجازه میدهد که به کمک آن کارگران بتوانند بسیج نیرو کنند و حمایت وسیعی را به خواستها و مبارزاتشان جلب کنند و رژیم را در فشار جدی تری قرار دهند. این شیوه از مبارزه همچنین امکان میدهد تا رهبران اعتراضات کارگری رو به جامعه سخن بگویند و بعنوان شخصیت‌های اجتماعی و شناخته شده قد علم کنند و جنبش اعتراضی کارگران بعنوان يك فاکتور سیاسی مهم در تحولات سیاسی جامعه نقش خود را بازیابند.

کارگران نمایندگان خود را حمایت میکنند

یکی از تلاشهای دولت و کارفرما در برخورد به مبارزات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان به رسمیت نشاخصن نمایندگان کارگران، فشار آوردن به نمایندگان و رهبران کارگری و احضار، تهدید و ارباب آنها، و از این طریق ایجاد شکاف در میان کارگران و شکستن اعتصابات آنها بوده است. این سیاستی است که رژیم در همه جا در برخورد به مبارزات کارگران به پیش میبرد و تجربه کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان در تقابل با این دسیسه ها تجربه ای آموزنده است. این کارگران همواره با هوشیاری در برابر چنین توطئه هایی ایستاده اند و توانسته اند آنها را خنثی کنند. تشکیل مجمع عمومی و طرح این مشکلات در آنجا يك اقدام مهم از سوی کارگران هم در نساجی شاهو و هم در نساجی کردستان بوده است و با این کار، کارگران توانسته اند هر بار که با چنین دسیسه های رویرو شده اند متحدانه آنها عقب برانند و از درون این جدالها متحد تر و قویتر بیرون بیایند. در طول مبارزه یکساله این کارگران مدیریت این دو کارخانه بارها و بارها تلاش کرده است که افراد دست نشانده خود را به جلوی صحنه بکشاند و به کارگران تحمیل کند، اما از سوی کارگران عقب زده شد. تلاش کرده اند که در هیاتهای مذاکره، نمایندگان کارگران را به رسمیت نشناسد، بلکه جمعها و کمیسیونهای تعیین شده خود را به کارگران تحمیل کند، اما با مخالفت یکپارچه کارگران مواجه شد و هرگاه نیز از سوی نیروهای انتظامی و مدیریت نمایندگان کارگران مورد تهدیدی قرار گرفتند، کارگران متحدانه در برابر آن ایستادند و این

تعرضات را عقب راندند. ما در اعتراضات کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان شاهد نمونه های برجسته ای از همبستگی و اتحاد کارگری و حمایت و پشتیبانی آنها از نمایندگان و رهبرانشان هستیم. يك نمونه زیبای این همبستگی و اتحاد را ما در برخورد کارگران نساجی شاهو در برخورد با دستگیری خالد سواری نماینده کارگران شاهو و یکی از چهره های محبوب جنبش کارگری در شهر سنندج است. روز ۳۰ شهریور خالد سواری از سوی اطلاعات رژیم برای چندمین بار احضار میشود و از او خواسته میشود که روز ۳۱ شهریور خود را به مرکز اطلاعات سپاه معرفی کند. کارگران شاهو با شنیدن این احضاریه، فوراً مجمع عمومی خود را تشکیل داده و در همانجا تصمیم گرفتند که همگی به اتفاق همراه خالد سواری در مقابل ستاد خبری حاضر شوند. کارگران همچنین خبر احضار نماینده خود را در سطح شهر پخش کردند تا مردم در جریان احضار خالد سواری قرار گیرند. روز ۳۱ شهریور خالد سواری به ستاد خبری اطلاعات می‌رود. اما کارگران شاهو و جمعی از مردم نیز در اطراف ستاد خبری تجمع میکنند و اعلام میکنند که اگر خالد را برای مدت بیش از نیم ساعت نگهدارند سریع وارد عمل میشوند و بدین ترتیب خالد فوراً آزاد میشود. خالد سواری همانجا در ستاد خبری اعلام میکند "اگر من را بیشتر از نیم ساعت نگهدارید تمام دنیا خبر بازداشت من را دریافت میکند و صدها اتحادیه کارگری در سراسر جهان به حمایت از من برخوانند خواست. کارگران و مردم بیرون از اینجا تجمع کرده اند، آنها اعلام کرده اند اگر بیشتر از نیم ساعت مرا اینجا نگهدارید با دهها شبکه رادیو و تلویزیونی تماس خواهند گرفت".

نمونه دیگر از همبستگی و اتحاد کارگران را در دور اخیر اعتصاب کارگران نساجی در روز ۹ آبان هنگامیکه نیروهای انتظامی برای احضار ۱۲ نفر از نمایندگان و کارگران معترض کارخانه آمده بودند دیدیم. هنگامیکه سرهنگ اکبری نام این کارگران را صدا میزد با صدای همزمان ۴۰۰ کارگر که میگفتند "ما هستیم"، پاسخ میگرفت. روزی به یاد ماندنی که افسانه اسپارتاکوس را در خاطره ها زنده می‌کرد. نمونه دیگر ماجرای دستگیری فرشید بهشتی زاد یکی از نمایندگان کارگران نساجی کردستان در ۹ آبان بود. فرشید بهشتی زاد را در این روز در نزدیک منزلش دستگیر کردند. روز ۱۰ آبان کارگران بعد از تشکیل مجمع عمومی و جواب سربالای مدیریت تصمیم گرفتند که به بیرون از کارخانه بروند. بعد از انجام يك راهپیمایی و ممانعت نیروی انتظامی از ادامه آن کارگران همانجا در خیابان مجمع عمومی گرفتند و در مجمع عمومی خود تصمیم گرفتند که به کارخانه باز گردند اما اعلام

داشتند تا وقتی فرشید بهشتی زاد نماینده آنها آزاد نشود پای هیچ مذاکره ای نخواهند رفت و به اعتراضشان ادامه خواهند داد. تحت فشار کارگران همانجا نیروهای اطلاعات اعلام کردند ما فرشید را آزاد خواهیم کرد. کارگران خواهان آزادی فوری او شدند. رژیم فورا فرشید بهشتی زاد را آزاد کرد و او ساعت ۳ به کارخانه رسید. کارگران به استقبال فرشید بهشتی زاد رفتند و وی را در آغوش کشیدند و دسته جمعی شعار دادند زنده باد نمایندگان ما، زنده باد اتحاد ما. کارگران موفق شدند فرشید بهشتی زاد را آزاد کنند و مذاکره با حضور او انجام گرفت. برآستی اینها لحظات با شکوهی از اعتراضات کارگران نساجی کردستان است که در تاریخ جنبش کارگری در ایران ثبت میشود.

کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان صندوق همبستگی مالی خود را تشکیل میدهند

در هر اعتراض و مبارزه ای يك خطر جدی فشار مالی بر خانواده های کارگری است. فشاری که میتواند بویژه در اعتصابات طولانی مدت، مانعی در ادامه اعتراض و مبارزه کارگران باشد. فشاری که میتواند بعنوان عامل فشار از سوی کارفرما و دولت بدست گرفته شود تا با متوسل شدن به آن در صفوف کارگران شکاف ایجاد کنند و از جمله با پرداخت وجوهی ناچیز به بخشی از کارگران، صف متحد کارگران را در هم شکنند. کارگران نساجی شاهو و همچنین نساجی کردستان بخوبی متوجه این خطر شدند و يك اقدام مهم مجمع عمومی آنها تصمیم برای تشکیل صندوق همبستگی مالی بود. در نساجی شاهو کارفرما و دولت در مقابل خواست تشکیل صندوق اعتصاب کارگران ایستادند در برابر آن موانع حقوقی و قانونی ایجاد کردند. اما ۲۸ نفر از کارگران در این کارخانه بیانیه تشکیل صندوق همبستگی مالی خود را دادند و این صندوق تشکیل شد و با کمک و حمایت و پشتیبانی کارگران و مردم روبرو شد. همچنین در کارخانه نساجی کردستان بدنبال تصمیم مجمع عمومی مبنی بر ایجاد صندوقهای حمایت از اعتصاب، کارگران ۳۰ نفر را برای پیگیری این صندوقها انتخاب کردند. این اقدام، مقامات دولتی را به جنب و جوش انداخت. قرار بود کارگران روز ۶ آبان کار تشکیل صندوق را شروع کنند. اما روز قبل از آن نیروهای اطلاعات برای جلوگیری از این اقدام، نمایندگان کارگران را احضار کردند و وقتی آنان به اخطار نیروهای اطلاعات بی توجهی نشان دادند، آنها را در خانه خود بازداشت و به اطلاعات بردند و به آنان گفتند که اجازه تشکیل این صندوق و چرخاندن آن در شهر را ندارند. اما کارگران در روز تعیین شده، روز ۶ آبان در تیم های تعیین شده قبلی خود

از همان ساعات اولیه صبح در سطح شهر پخش شدند. به مردم توضیح دادند که چرا اعتصاب کرده اند. توضیح دادند که دو ماه است به آنان دستمزدی پرداخت نشده و دولت با تشکیل صندوق نیز مخالفت کرده و نمایندگان آنان را مورد تهدید قرار داده است و از مردم خواستند که با کمک به صندوق مالی آنها از مبارزه و خواسته‌های آنان حمایت کنند. این اقدام کارگران نساجی کردستان حرکتی بیسابقه در اعتراضات کارگری در ایران بود. رنگ و بوی سنتهای کنونی در کشورهای اروپایی را با خود داشت و حتی به لحاظ شیوه کار و رفتن به میان مردم گامی به جلو تر بود. کارگران نساجی کردستان برای تشکیل صندوق مالی خود به میان مردم رفتند و با توضیح علل اعتصاب خود و خواسته‌ها و مطالباتشان تلاش کردند که نشان دهند که مبارزه آنها به مبارزات کل جامعه ربط مستقیمی دارد و خواهان همبستگی و پشتیبانی مردم شدند. کارگران نساجی کردستان با این کار خود سنت جدیدی را بنا گذاشتند. سنت اینکه گذاشتن صندوق امری خیریه نیست بلکه امری کاملاً مبارزاتی است و به این اعتبار باید مورد حمایت قرار گیرد. کارگران نساجی عملاً تشکیل صندوق اعتصاب را به ابزار دیگری برای جلب همبستگی مردم و مطلع نگاهداشتن آنان از خواسته‌ها و مبارزاتشان تبدیل کردند و عملاً نیز با استقبال و پشتیبانی مردم روبرو شدند. این اقدام يك گام بزرگ برای گسترش مبارزه به بخشهای دیگر جامعه و به تحرك در آوردن جامعه بود. کارگران نساجی شاهو و نساجی کردستان با این اقدامات بیسابقه خود نشان دادند که برای سازمانیابی مبارزات خود منتظر اجازه هیچ مرجع و مقامی نیستند. اعتصاب و مبارزه برای گرفتن مطالباتشان را حق خود دانسته و نشان دادند که ایجاد تشکل کارگری امر خود کارگران است.

اینها همه درسهای آموزنده از تجربیات این دو حرکت اعتراضی مهم است. بدون شك از این اعتراضات درسهای آموزنده بیشتری میتوان آموخت و این مبارزات تاثیر خود را بر سایر مراکز کارگری خواهد گذاشت. در نوشته دیگری روزشمار این دوره از اعتراضات کارگران را تهیه میکنم و همه کارگران و بویژه فعالین و رهبران کارگری را به خواندن و دنبال کردن از نزدیک لحظات این اعتراضات دعوت میکنم تا امکانی در خدمت شناخت و درس گیری از جوانب مختلف این مبارزات باشد در آخر دست تك تك دست اندرکاران این مبارزه با شکوه و قدرتمند را بگرمی میفشارم.

دو اعتصاب مهم، دو تجربه بزرگ

روزشمار مبارزات کارگران نساجی شاهو

- کارگران کارخانه شاهو در سنندج در اواخر آذر ۸۳ به خاطر تعویق سه ماه دستمزد خود دست به تجمعات اعتراضی زدند. اوایل دی بود که کارگران برای دریافت حقوق معوقه خود به محل کارخانه رفته و خواستار بازگشت به کار شدند، که طی یک نشست محرمانه بین مدیر و نماینده حراست و استانداری قرار شد حقوق کارگران را در سه نوبت تا آخر سال ۸۳ پرداخت کنند. روز پنجشنبه ۲۴ دی ۸۳ کارگران بار دیگر برای گرفتن حقوق خود مراجعه کردند اما جوابی نگرفتند. در اعتراض به این مساله کارگران طاهری کارفرمای کارخانه را به همراه همسرش در اتاق کارشان، محبوس کردند که با مداخله نیروی انتظامی و گارد ویژه، کارگران طاهری و همسرش را رها کردند. بدنبال این حرکت کارگران وارد اعتصاب شدند. روز ۲۸ دی ۸۳ تنها حقوق یک ماه کارگران پرداخت شد و اعلام شد که مابقی طلب آنان در دو نوبت تا آخر سال پرداخت خواهد شد و کارخانه تا آخر بهمن ماه تعطیل اعلام شد. کارگران کارخانه شاهو در ۲۰ بهمن ۸۳ تجمعی دوباره کردند و خواهان جوابگویی طاهری مدیریت کارخانه در مقابل خواستهایشان شدند. در سوم اسفند ۸۳ هیئتی از تهران با همراهی نجفی مدیر عامل این کارخانه به کارخانه آمدند. روز ۴ اسفند حدود ۱۰۰ نفر از کارگران شاهو دسته جمعی به طرف اداره کار راه افتادند و در مقابل اداره کار تجمع کردند. تا اینکه طاهری و هیئتش ناچار به مذاکره با کارگران شدند. در این مذاکرات مدیریت در مورد بخشی از مطالبات کارگران قول مساعد داد و قرار شد حقوق کارگران شاهو با تمامی مزایا روز چهارشنبه ۱۲ اسفند ۸۳ پرداخت شود. و قرارداد بخشی از کارگران قراردادی تا آخر ۸۳ تمدید گردد و گفته شد که در مورد آینده کارخانه شاهو از فروردین ماه سال آینده تصمیم گرفته میشود. در عین حال مقامات کارخانه و دولت تلاش کردند که در میان کارگران تفرقه ایجاد کنند و اعلام کردند که کارگران قدیمی که قبلا اخراج شده و بعد از اخراج مجددا

بصورت قراردادی استخدام شده اند، قراردادشان تمدید نمیگردد و کارخانه شاهو کماکان تا آخر سال تعطیل خواهد بود. روز ۱۲ اسفند کارگران به مدیریت کارخانه مراجعه کردند. اما مدیریت علیرغم قول و قرار قبلی دستمزد کارگران را پرداخت نکرد.

- کارخانه شاهو بعد از سه ماه تعطیلی یک بار دیگر تولید خود را از سر گرفت و بر اساس توافق قبلی میان کارگران و مدیریت قرار بود همه دستمزدهای به تعویق افتاده تا اول سال ۸۴ پرداخت شود. اما مدیریت فقط یک بار دستمزدها را پرداخت کرد و در اردیبهشت ۸۴ کارگران دستمزد ۴ ماه خود را طلبکار بودند. همچنین عیدی و پاداش سر سال نیز به کارگران پرداخت نگردید بود و دستمزد ۲۳ نفر از کارگران قراردادی که قبلاً پول آن از جانب اداره کار و امور اجتماعی به مدیریت پرداخت شده بود، به آنان داده نشده بود. طاهری مدیر این کارخانه حتی توافق فیما بین کارگران، مدیریت و اداره کار را هم اجرا نکرده و ۵۵ نفر از کارگران و پرسنل این کارخانه را اخراج کرد. چنانچه از ۴۰۰ نفر کارگر این کارخانه تا اردیبهشت ماه، ۳۲۰ نفرشان اخراج شده بودند. روز ۱۶ اردیبهشت ۸۴ کارگران کارخانه شاهو در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهایشان و اخراج تعدادی از کارگران این کارخانه دست به تحصن زدند.

- روز ۲۶ اردیبهشت کارگران اخراجی کارخانه شاهو در سنندج در مقابل اداره کار تجمع کردند. کارگران ضمن اعتراض به حکم اخراج و سیاست بیکارسازی خواهان بازگشت به کار خود شدند. این کارگران با ۲۰ تا ۲۷ سال سابقه کار از کار اخراج شده بودند. کارگران اخراجی برای اینکه بتوانند به سر کار بازگردند از بسیاری حقوق و مزایای خود دست کشیده و بارها به مقامات مختلف دولتی مراجعه کرده بودند اما جوابی به آنها داده نشده بود. کارگران به دیوان عدالت نامه نوشته بودند که به وضع آنان رسیدگی شود. اما دیوان عدالت این نامه را به اداره بیمه اجتماعی ارجاع داده بود. کارگران اخراجی به اداره کار و استانداری مراجعه کرده بودند، اما جوابی به آنها داده نشده بود. در اعتراض به این وضعیت، کارگران شاهو در ۲۶ اردیبهشت در مقابل اداره کار سنندج دست به تجمع اعتراضی زدند، به اخراج خود و به عدم پاسخگویی مقامات دولتی اعتراض کردند. در جریان مذاکره در این روز با اداره کار باز هم مقداری وعده و وعید به آنها تحویل داده شد. اداره کار تا ۷ خرداد مهلت خواست اما کارگران در پاسخ به این وعده ها اعلام کردند که روز ۲۷ اردیبهشت در مقابل استانداری شهر تجمع خواهند کرد.

- روز چهارشنبه ۲۸ اردیبهشت نمایندگان کارگران اخراجی شاهو با صادقی زاده رئیس اداره کار وارد مذاکره شدند. صادقی زاده اعلام کرد که کاری از دست او بر نمی آید و به

کارفرما نمی تواند زور بگوید. او تاکید کرد که اداره کار برای حل اختلاف کارگر و کارفرما است نه هیچ چیزی دیگری. نمایندگان کارگران در مقابل اعلام داشتند این چه اداره ای است که برای حل اختلاف همیشه جانب کارفرما را میگیرد و به کارفرما حق میدهد. از نظر این اداره، کارگر ناحق است و در تمامی پروسه ۴ ساله شکایات آنها همیشه کارفرما پیروز و کارگران شکست خورده اند. نمایندگان کارگران تاکید کردند که این بار ثابت خواهیم کرد که ما پیروز خواهیم شد. بعد از بی نتیجه ماندن مذاکره با اداره کار نمایندگان کارگران اخراجی شاهو با معاون استاندار کردستان وارد مذاکره شدند و برای چندمین بار شرح ماجرای اخراجشان و مطالبه بازگشت به کارشان را دادند. کارگران اعتراض کردند که چرا به شکایت آنها رسیدگی نشده است. نمایندگان تاکید کردند که اگر به خواسته های آنها رسیدگی نشود اقدامات جدی تری در دستور خواهند گذاشت. کارگران گفتند اگر به ما جواب ندهید با دعوت از مردم و به همراه خانواده هایمان در مقابل استانداری تجمع خواهیم کرد. معاون استانداری در جواب آشفته شده و اعلام کرد که نیروی انتظامی را وارد صحنه میکند. نمایندگان کارگران در پاسخ گفتند ما برای همه چیز و برای نیروهای انتظامی شما آماده هستیم. یکی از نمایندگان کارگران گفت ما ۴ سال است راههای قانونی را طی کرده ایم چه چیزی گیرمان آمده است مگر وضعمان بدتر از این هم خواهد شد. ما با ماهی ۸۰ هزار تومان تن به بردگی دادیم، ماهی ۳۰ الی ۴۰ هزار تومان از بیمه را خودمان پرداخت کرده ایم، دهها محرومیت را تحمل کرده ایم. ما هر روز ۶۰۰ کیلو تولیدی داشتیم و جان کنده ایم فقط بخاطر حقوق بازنشستگی حالا با سیاست اخراج، ما را از این حقوق محروم می کنید. دیگر ساکت نخواهیم بود. راه گرفتن حقمان را آموخته ایم. این مذاکرات در مجمع عمومی کارگران بیکار شاهو به بحث گذاشته شد و کارگران در مورد چگونگی ادامه اعتراضاتشان اعلام کردند که فردا به طرف تهران حرکت خواهند کرد و روز ۳۰ اردیبهشت جلوی مجلس دست به اعتراض خواهند زد.

- روز ۳۱ اردیبهشت ۸۴، سی نفر از کارگران اخراجی کارخانه نساجی شاهو در شهر سنندج در نامه ای به کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری و سازمانهای کارگری در سراسری جهان طی نامه ای شکایت خود از کارفرمای کارخانه شاهو و اداره کار مبنی بر عدم رسیدگی به مطالبات خود، اعلام داشتند. کارگران شاهو در این نامه ضمن اعتراض به اخراج خود بر خواسته های زیر تاکید گذاشتند:

۱- ما خواهان بازگشت به کار و متوقف شدن اخراج کارگران از کار هستیم.

۲.. ما خواهان تمام مزایای قانونی از جمله حق بازنشستگی هستیم.

۳- ما خواهان پایان دادن فشار به کارگران شاغل برای امضای قرارداد موقت هستیم. همچنین ما خواهان رسمی شدن کارگران قراردادی میباشیم.

۴- ما خواهان حقوق و مزایای مساوی برای کارگران موقت و استخدام رسمی هستیم.

- روز یکشنبه ۱ خرداد ماه ۸۴ نمایندگان کارگران اخراجی شاهو با معاون استاندار سنندج وارد مذاکره شدند. معاون استاندار در جواب کارگران اعلام کرد که پرونده کارگران اخراجی شاهو به یک نفر به اسم اقبالپور مربوط است و او هم در محل حضور ندارد. نمایندگان کارگران که به منظور پیگیری مطالباتشان به استانداری رفته بودند به جمشیدی معاون استاندار اعلام کردند که روز ۲ خرداد راهی تهران شدند و در ۳ خرداد از ساعت ۹ صبح مقابل مجلس اسلامی در تهران تجمع کردند. تجمع کارگران با پلاکارتهایی که بر روی آن نوشته بود "ما کارگران کارخانه شاهو بعد از ۲۷ سال کار سخت حق داریم زندگی کنیم، کار قراردادی بردگی مدرن است." و... توجه زیادی را به خود جلب کرده بود. در این روز همزمان با این حرکت تجمعات اعتراضی دیگری از معلمان و خانواده "شهدا" هم در مقابل مجلس انجام گرفت.

کارگران در این روز قطعنامه ای را تصویب کرده و همراه این قطعنامه نامه خود به سازمان جهانی کار و اتحادیه های کارگری را در مقابل مجلس پخش کردند. کارگران قطعنامه و نامه به سازمانهای کارگری را همراه نامه هایی که به وزارت کار و نمایندگان مجلس و سایر ادارات داده بودند به خبرنگاران داده و در طول این مدت با صدای بلند از بی حقوقی که به آنها تحمیل شده است صحبت می کردند. صحبت کارگران و مضمون نامه های آنها، جمعیتی را که در مقابل مجلس تجمع کرده بودند (خبرنگاران، معلمان و...) تحت تاثیر قرار داده بود.

در مقابل اعتراض کارگران، ابتدا شعبانی یکی از نمایندگان مجلس بعد از ۲ ساعت به میان کارگران آمد. او با اعتراض کارگران روبرو شد، کارگران اعلام کردند: ما خواهان بازگشت به کار هستیم، یا اینکه ما را بازنشست کنید و یا ما را به سر کار برگردانید. این حق ما است. شعبانی گفت که من ۱۵ خرداد به سنندج خواهم آمد و موضوع را مورد رسیدگی قرار میدهم. کارگران با تمسخر می گفتند آقا ما ۷ خرداد در اداره کار دادگاهی داریم شما می خواهید ۱۵ خرداد به کار ما رسیدگی کنید!! در این حرکت اعتراضی خبرنگاران زیادی آمده بودند و مشغول تهیه گزارش و مصاحبه بودند. کارگران با صحبتهای خود علیه قوانین ضد کارگری و

اینکه دولت از کارفرمایان دفاع می کند و کارگران و مردم زحمتکش باید همیشه قربانی شوند فضایی پرشوری ایجاد کرده بودند. در همین اثنا معلمین میخواستند به کارگران ملحق شوند که نیروی انتظامی آنها را محاصره کرده و مانع از ملحق شدن این تجمعات به هم شدند. بدنبال آن سرهنگ گل عنبری به میان کارگران آمد و با صدای بلند اعلام کرد که تجمع تان را باید پایان دهید. او یقه یکی از کارگران را گرفته و تهدید کرد. کارگران به او حمله کردند یکی از کارگران در حالی که یقه سرهنگ را گرفته بود گفت: "آن جمعیت را می بینی؟ آنها خانواده شهدائی هستند که پسران و همسرانشان چماقی بودند بر سر ما مردم، اکنون کشته شده اند. حالا آمده اند از این مفتخورها (دستش ساختمان مجلس را نشان میداد) حقوقشان را گدایی کنند. خانواده های شما هم فردا این سر نوشت را پیدا میکنند."

در مقابل این سخنان تکان دهنده، گل عنبری به آرامی گفت: در میان ما نیز اختلافات عمیق هست. میبخشید من از شما معذرت میخوام. با این معذرت خواهی از محل دور شد. پس از آن سید هادی احمدی و خالد سواری از طرف کارگران وارد مجلس شدند و هوشنگ حمیدی نماینده رژیم از استان کردستان در مجلس با نمایندگان کارگران وارد مذاکره شد. ابتدا یکی از نمایندگان گفت: "آقای حمیدی شما نمی توانستید به میان ما کارگران بیایید و حرف کارگران را بشنوید؟ حتی صحبت کردن با شما هم باید به زور به شما تحمیل شود؟" حمیدی ابتدا عذرخواهی کرد و گفت: خیر نداشته و تازه به او خبر داده اند و در ادامه صحبتهای خود گفت که ۱۵ خرداد به سنندج خواهد آمد و در آنجا به کار آنها رسیدگی می کند. نمایندگان کارگران گفتند ما کوتاه نخواهیم آمد. روز ۷ خرداد در اداره کار سنندج قرار است در مورد شکایتمان تصمیم گرفته شود. ما در آن روز در مقابل اداره کار تجمع میکنیم.

ساعت ۲ بعدازظهر در بیرون از مجلس، نمایندگان کارگران مذاکرات خود در مجلس را به کارگران گزارش میدهند. در طول این تجمع چندین رادیو و روزنامه و خبرگزاری از تجمع کارگران شاهو گزارش، عکس و فیلم تهیه کردند. رادیو فردا، رادیو انترناسیونال، رادیو پژواک (سوئد)، ایلنا، ایرنا، ایسنا، و... از این تجمع خبر دادند و با کارگران مصاحبه کردند.

.....

قطعهنامه تجمع ۳ خرداد کارگران کارخانه شاهو سنندج در مقابل مجلس اسلامی
کارگران و مردم آزادیخواه تهران

ما کارگران کارخانه شاهو در سنندج صدها کیلومتر را از سنندج تا اینجا پیموده ایم تا در

مقابل مجلس جمع شویم و صدای اعتراضمان را به گوش کارگران و مردم محروم تهران برسانیم. اینجا جمع شده ایم تا دردمان را با شما کارگران و زحمتکشان و مردم تهران در میان بگذاریم.

ما کارگران شاهو که از ۲۰ تا ۲۷ سال کار در محیط کاری سخت و زیان آور بوده ایم، کارفرما حتی به همان قانون کاری که تصویب شده اعتنایی نمی‌کند و ما را بدون هیچ حقی اخراج کرده است. بعد از ۲۰ سال سابقه کار باید حق بازنشستگی به کارگر تعلق گیرد اما کارفرما زیر آن زده است و ما را با کمترین حق و حقوقی اخراج کرده است. تنها گناه ما کارگران این بود که اعتراض کردیم که ۴ ماه دستمزد معوقه ما را پرداخت کنند.

در این چند ماه بعد از اخراج بارها با مقامات محلی مذاکره نموده و دهها نامه را به ارگانهای مربوطه ارسال داشته ایم که بی جواب مانده است.

ما در حضور معاون استاندار اعلام کردیم از خواستههایمان کوتاه نخواهیم آمد وی ما را با آوردن نیروی انتظامی تهدید نمود.

امروز در مقابل این ساختمان تجمع کردیم تا به بالاترین مرجع دولتی اعلام کنیم که ما اجازه نخواهیم داد کارفرمای شرکت شاهو میلیونها تومان از دسترنج ما را بالا بکشد، در حالی که سفره ما کارگران خالی است.

ما خواستههای خود را به شرح زیر اعلام میکنیم:

- ۱- ما خواهان بازگشت به کار و متوقف شدن اخراج کارگران از کار هستیم.
- ۲- ما خواهان تمام مزایای قانونی از جمله حق بازنشستگی هستیم
- ۳- ما خواهان پایان دادن فشار به کارگران شاغل برای امضای قرارداد موقت هستیم. همچنین ما خواهان رسمی شدن کارگران قراردادی میباشیم.
- ۴- ما خواهان حقوق و مزایای مساوی برای کارگران موقت و استخدام رسمی هستیم
- ۵- ما از خواست کارگران کاشان و فیلیور برای افزایش حقوق به حداقل ۴۵۰۰۰۰ تومان حمایت میکنیم و آنرا حق همه کارگران و حقوق بگیران زحمتکش میدانیم.

کارگران کارخانه شاهو

۳ خرداد ۸۴

باز تکثیر از کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

- روز بعد از تجمع در مقابل مجلس یعنی روز ۴ اردیبهشت کارگران اخراجی کارخانه شاهو در مقابل وزارت کار تجمع کردند و قطعنامه و نامه های خود را خطاب به اتحادیه های کارگری و وزیر و ادارات مختلف دولتی و ... را در محل توزیع کردند. معاون وزیر به اسم حسن آبادی کارگران را به داخل ساختمان دعوت کرد. در این نشست کارگران از وضعیت خود و خواسته هایشان صحبت کردند. حسن آبادی گفت متاسفانه قوانین دست ما را بسته و ما در مقابل کارفرما نمی توانیم کاری کنیم و از همان جا با عباسی از اداره کار سنندج تلفنی صحبت کرد و به اداره کار استان اعتراض نمود. سپس وی نامه ای خطاب به اداره کار به کارگران داد که در آن خواهان رسیدگی فوری به خواست کارگران شده بود. در پایان او تلاش کرد که کارگران را آرام کند و گفت که این بی حقوقی که به شما تحمیل شده دور از انصاف و انسانیت است و گفت که متاسفانه آنها نمی توانند نهایتا کاری بکنند.

در این روز خبرنگار شبکه سراسری ۲ تلویزیون جمهوری اسلامی گزارشی از تجمع کارگران تهیه کرد و با صدیق سیدی از کارگران شاهو مصاحبه نمود.

به دنبال تجمع در مقابل وزارت کار در ۳ خرداد، کارگران ساعت یازده و نیم صبح در مقابل سازمان تامین اجتماعی در تهران تجمع کردند. معاون رئیس این اداره برای مذاکره به میان کارگران آمد. معاون رئیس هم بعد از شنیدن صحبت های کارگران اظهار تاسف کرد و گفت که کاری از دستشان بر نمی آید. در پاسخ به این سخنان یکی از کارگران گفت روز ۷ خرداد وقتی همه ما تجمع کردیم جلوی اداره کار استان حتما کاری از دستتان بر خواهد آمد. خیالتان راحت باشد که ما کوتاه نخواهیم آمد. همچنین یکی دیگر از کارگران نامه ای که خطاب به اتحادیه ها نوشته بودند و از طرف کارگران امضا شده بود را جلوی او گذاشت و گفت ما حمایتان را از آنجا خواهیم گرفت ما پیروز خواهیم شد و برای پیروزی خواهیم جنگید.

- روز ۴ اردیبهشت کارگران شاهو به سنندج برگشتند. این خبر وسیعا در مطبوعات داخل و خارج منعکس شد. کارگران میگفتند شاید کسی از وجود کارخانه ای به اسم شاهو در سنندج خبر چندانی نداشت، ولی حالا میلیونها انسان در داخل و خارج کشور از شاهو و اعتراض بحق کارگران آن خبر دارند و از سرسختی و مبارزه جوئی ما مطلع شده اند.

- صبح روز شنبه ۷ خرداد کارگران اخراجی شاهو به همراه خانواده هایشان در مقابل اداره کار شهر سنندج تجمع کرده و خواهان رسیدگی به وضعیت خود شدند. تعدادی از کارگران و مردم سنندج در حمایت از کارگران شاهو در این تجمع شرکت کردند. کارگران با در دست

داشتن پلاکاردهایی اخراج و بیکار سازیها را محکوم کرده و خواهان بازگشت به کار شدند. مزدوران حکومت اسلامی مرکب از نیروهای انتظامی و اطلاعاتی این تجمع را به محاصره در آوردند. آنها تلاش کردند فضای رعب و وحشت در بین مردم ایجاد کنند. در چند مورد تعرضات مامورین حکومت با عکس العمل شدید کارگران روبرو شده و درگیریهایی نیز ایجاد شد. بعد از یکساعت از تجمع کارگران، رئیس اداره کار در میان تجمع کنندگان حاضر شد و از آنها خواست که به داخل ساختمان اداره کار بروند. نیروهای انتظامی اعلام کردند این تجمع غیر قانونی است و باید پایان یابد. در مقابل پافشاری تجمع کنندگان اداره کار ناچار شد که اعلام کند در داخل سالن با آنها مذاکره میکنند. کارگران یکساعت و نیم خیابان جام جم را بسته بودند. نیروهای انتظامی مانع پیوستن بیشتر مردم به این تجمع شدند. در این حرکت اعتراضی تعداد زیادی خبرنگار و فیلمبردار روزنامه و رسانه های متعدد در محل حضور داشتند و از این حرکت کارگران در حال تهیه فیلم و گزارش بودند. سرانجام پافشاری کارگران در جریان مذاکره با مسئولین اداره کار، به نتیجه رسید و اداره کار تسلیم خواست کارگران شد. اعلام شد که همه کارگران اخراجی به سر کار برخواهند گشت و چنانچه کارفرما با پذیرفتن کارگران اخراجی موافقت نکند، دادگاهی و محاکمه خواهد شد.

بعد از پیروزی کارگران شاهو سازمان اطلاعات و امنیت رژیم اسلامی در سنجش تلاش کرد که با تهدید و ایجاد جو رعب و وحشت کارگران را وادار به عقب نشینی کند. خالد سواری یکی از نمایندگان کارگران اخراجی به اطلاعات احضار شد. همچنین چندین بار هادی احمدی یکی دیگر از نمایندگان به اطلاعات احضار گردید. این دو نفر از نمایندگان کارگران اخراجی شاهو هستند. آنها در مذاکرات با مقامات دولتی کارگران را نمایندگی کردند. طی تماس تلفنی مسئولین اطلاعات خود را از طرف رسانه های اپوزیسیون معرفی کرده و مصاحبه نمایشی با نمایندگان کارگران در مورد مبارزاتشان ترتیب داده بودند، مامورین اطلاعات اینرا در تماسهای بعدی با نمایندگان کارگران تایید کردند. در همین زمان و بعد از عقب نشینی اداره کار، نادر محمدی مسئول روابط عمومی این اداره به کارگران گفت شما چه کار کردید که تمامی سایتهای خبری از اعتراضات شما خبر داده اند.

- ۳۰ نفر از کارگران شاغل کارخانه شاهو مدتی قبل طی نامه های به اداره کار کارفرما و تامین اجتماعی خواهان بازنشستگی خود شدند. اما نامه آنها به بهانه های مختلف بی جواب گذاشته شده بود. طبق قانون کار جمهوری اسلامی بعد از ۲۰ سال کار در محیط کار

سخت و زیان آور کارگران باید بازنشست شوند. سازمان تامین اجتماعی در سنندج در پاسخ به خواست این کارگران گفته بود که مدارك آنها جعلی است. در اعتراض به این موضوع روز ۱۱ خرداد کارگران به تهران رفته و در مقابل سازمان تامین اجتماعی تجمع کردند و خواهان رسیدگی به خواستشان شدند. سازمان تامین اجتماعی با دو تن از نمایندگان کارگران مذاکره کردند.

کارگران تمامی اسناد و مدارك خود را به همراه داشتند و مسئولین در تامین اجتماعی تهران اعلام کردند که تمامی این مدارك درست و قانونی هستند و به اداره تامین اجتماعی در شهر سنندج ابلاغ کردند که اسناد را تایید کنند و قرار شد روز ۱۸ خرداد سازمان تامین اجتماعی استان جواب قطعی را به کارگران اعلام کند.

بنا به گزارشات باوان پور رئیس سازمان تامین اجتماعی در شهر سنندج از مزدوران رژیم است و شایع است وی با زدوبند با کارفرمایان طی سالهای اخیر میلیونها تومان از حقوق کارگران را بالا کشیده و حق کارگران را نداده است. او در تمام مدتی که در این سازمان کار کرده، سعی کرده است کارگران را بعنوان ضد انقلاب و اخلاک‌معرفی کند. کارگران تهدید کرده بودند که اگر جواب مثبت در یافت نکنند به نهادهای جهانی نامه خواهند نوشت و این وضعیتی که برای آنان پیش آورده اند را افشا خواهند کرد.

- روز سه شنبه ۱۷ خرداد ماموران وزارت اطلاعات سنندج هادی احمدی نماینده کارگران شاهو را احضار کردند و او را چندین ساعت او را در بازداشت نگهداشتند، بازجویی کردند و وحشیانه کتک زدند و تهدید کردند. او قبلا نیز بارها مورد تهدید قرار گرفته بود. در این روز همچنین خالد سواری یکی دیگر از نمایندگان کارگران شاهو را نیز در ساعت ۹ صبح به اطلاعات بردند، او را چند ساعت نگهداشتند و تهدید کردند.

خالد سواری به مدت ۴ سال است که در کارخانه شاهو نماینده منتخب کارگران است و اولین نفری بود که از کارخانه اخراج شد. بدنبال او هفتاد نفر دیگر نیز اخراج گردیدند.

- روز چهارشنبه ۱۵ تیرماه طی مذاکراتی در ساختمان استانداری کردستان در شهر سنندج که کمیسون کارگری تشکیل شده بود، کارگران کارخانه شاهو به بخشی از مطالبات خود رسیدند. ظاهری مدیر عامل کارخانه شاهو با اعلام ورشکستگی این کارخانه که مورد تایید استانداری نیز قرار گرفته بود، تلاش داشت تا کارخانه را تعطیل کند و حقوق و مزایایی بیش از ۸۰ کارگر را که بیش از ۶ ماه بود حقوق دریافت نکرده بودند پرداخت نکند. کارگران با

بدست آوردن مدارکی دال بر بی مسئولیتی و فساد مالی این کارفرما توانستند ثابت کنند که بدهی این کارخانه واقعی نیست این پولها که بدهی کارخانه نامیده میشود، به جیب طاهری رفته است. کارگران اعلام کردند این فساد مالی را نباید به حساب بدهی کارخانه بنویسند.

کارخانه شاهو در مجموع بیش از ۵۰۰ میلیون تومان بدهی دارد بخشی از این بدهی به بانک صنایع و معدن بخشی به اداره تامین اجتماعی و ۶۷ میلیون از این بدهی متعلق به حقوق بازنشستگی ۱۶ کارگر این کارخانه است. که این کارگران در ازای طلب خود با توقیف ۳۵ تن مواد خام کارخانه توانستند کارخانه را فلج کنند.

روز ۱۵ تیر از ساعت ۵ بعد از ظهر مذاکرات کمیسیون کارگری شروع شد. این کمیسیون عبارت بودند از: جمشیدی معاون استانداری، صدیق کریمی نماینده خانه کارگر، اقبالی پور و صدیق آزادی از طرف کارفرما، عباسی از طرف اداره کار، حسامی از طرف اداره صنایع، نماینده نیروهای انتظامی، نماینده حراست و اطلاعات نیز در این مذاکرات حضور داشتند. از طرف کارگران نیز ابراهیم رحمانی، رمضان حبیبی و علی نیلی حضور داشتند.

مذاکرات از همان ساعت اولیه با صحبت جمشیدی شروع شد. او اعلام کرد: ما می دانیم حق کارگران شاهو پایمال شده و ما می خواهیم راه حلی پیدا کنیم.

سپس نمایندگان کارگران با ارائه گزارشی از وضعیت کارخانه و کارگران اعلام کردند: ما ماهها است که داریم خواستهای خود را به شما اعلام می کنیم. ما در جلوی مجلس شورای اسلامی تجمع کردیم و خواستهای خود را گفتیم. ما دیگر از دادن وعده و وعید و این نوع مذاکرات خسته شده ایم.

کارگران قراردادی بیش از ۶ ماه است که حقوق نگرفته اند. کارگران رسمی تعدادی ۳ ماه و تعدادی دیگر ۴ ماه است حقوقی دریافت نکرده اند. شما ۸۶ خانواده را ماهها است با فقر مطلق دچار گرفتاری کرده اید.

آقایان شما فکر نمی کنید برای کار کردن هم باید کارگر نان داشته باشد، تا بتواند کار کند. این صحبتها چنان با قاطعیت اعلام شد که همه را میخکوب کرده بود. بعد از این اعلام جرم کسی صحبتی نکرد. بعد از لحاظاتی صدیق کریمی که نماینده خانه کارگر است، سعی کرد که نقش میانجی گری را بازی کند و مذاکره را در مورد آینده کارخانه شاهو متمرکز کردند، که چه کار باید بکنند.

در این کمیسیون تصمیمات نهایی چنین اعلام شد:

- تا ۱۰ روز دیگر تمامی کارگران حقوق و مزایایی خود را دریافت خواهند کرد.

- ۶۷ میلیونی که به ۱۶ کارگر بازنشسته تعلق دارد پرداخت شود تا آنها نیز مواد خام کارخانه را از توقیف خارج کنند.

کارگران ضمن ابراز خوشحالی از این پیروزی همزمان به مقامات دولتی و کارفرما اعلام کردند که اگر این بار هم فقط یک وعده توخالی باشد کارگران اقدامات جدیتری در دستور خود خواهند گذاشت. مذاکرات بعد از سه ساعت و نیم در استانداری پایان یافت.

بنا به گزارشات کارخانه شاهو بعد از اینکه طاهری مدیرعامل آن اعلام ورشکستگی کرده است، شاهد مبارزات زیادی از طرف کارگران بوده است. اکنون شخصی به نام معین ۵۱ درصد این کارخانه را خریده است. معین خودش شرکت آسیا دماموند را دارد که مواد خام را به کارخانه های نساجی می فروشد. ۲۵ درصد دیگر این کارخانه را کسی به اسم دکتر شامی خریداری کرده است و ۲۴ درصد دیگرش به خانم رحمانی همسر طاهری تعلق دارد.

- روز ۱۸ تیر ساعت ۵ بعد از ظهر کارگران اخراجی شاهو برای پیگیری مطالباتشان در مقابل اداره کار تجمع کنند.

در ارتباط با این تجمع کارگران اخراجی شاهو نامه ای خطاب به کارگران و مردم داده و از آنها خواسته بودند که با پیوستن به تجمع آنها از خواستههایشان حمایت کنند.

.....
نامه کارگران شاهو به کارگران و مردم آزادیخواه

کارگران و مردم آزادیخواه!

همچنان که مطلع هستید ما کارگران کارخانه شاهو به اشکال مختلف به بیکارسازیها و اخراجها در این کارخانه اعتراض کرده ایم، بارها و بارها تجمع کرده و به مقامات مختلف دولتی مراجعه کرده ایم و خواهان بازگشت به کار یا بیمه بازنشستگی خود شده ایم، اما تا کنون پاسخی نگرفته ایم. ما را از کار اخراج کرده اند در حالیکه ما ۲۰ تا ۲۷ سال سابقه کار داریم. ما را اخراج کرده اند در حالیکه از هرگونه حق و حقوقی محرومیم.

در همین رابطه بارها به اداره کار، استانداری، وزارت کار، مجلس شورای اسلامی و غیره مراجعه و مذاکره کرده ایم. در آخرین نشست ما در استانداری با نمایندگان استانداری، اداره کار، حراست، اطلاعات و کارفرما قرار بر این شد که تعدادی از ما بازنشست و بقیه به سر کار

برگردیم. اما چند روز بعد از این توافق، اینها همه قول و قرارهایشان را زیر پا گذاشتند و اعلام کردند که ۱۳ نفر از ما حق بازگشت به کار دارند و ۳ نفر بیمه بازنشستگی میگیرند. ما در مقابل این زورگویی آشکار می ایستیم. ما خواهان بازگشت به کار یا بیمه بازنشستگی برای همه کارگران اخراجی هستیم. ما این کالاهرداری آشکار را قبول نمیکنیم. این یک سیاست تفرقه افکنانه است و آنرا محکوم میکنیم. هر کدام از ما بیش از ۲۰ سال نیروی کارمان را فروخته ایم و اکنون برای یک زندگی ابتدایی با مشکل مواجه هستیم. برای رسیدن به مطالباتمان روز ۱۸ تیر ساعت ۵ بعد از ظهر در مقابل اداره کار تجمع میکنیم.

ما به حمایت شما نیاز داریم. به حمایت شما کارگران و مردم نیاز داریم. روز ۱۸ تیر ماه به تجمع ما بپیوندید و با نامه های حمایتی خود ما را در پیشبرد این مبارزه و قبولاندن خواست های برحقمان به اداره کار و کارفرما، ما را دلگرم کنید.

در این تجمع ما احتیاج به دفاع و حمایت شما داریم. روز ۱۸ تیر ساعت ۵ بعد از ظهر به تجمع ما در مقابل اداره کار بپیوندید.

کارگران اخراجی کارخانه شاهو

۱۳ تیر ۸۴

بازتکثیر کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

- روز ۱۸ تیر از ساعت چهار و نیم عصر دسته دسته کارگران شاهو و خانواده هایشان در مقابل اداره کار تجمع کردند. همچنین کارگران از دیگر مراکز کارگری در حمایت از همقطاران خود در محل تجمع حاضر شدند. مردم شهر سنندج و کارگران سایر بخشها در حمایت از کارگران اخراجی شاهو تلاش کردند که به صف کارگران بپیوندند اما با ممانعت نیروهای انتظامی که محل تجمع را به محاصره خود درآورده بودند، روبرو شدند. با این وجود بیش از ۷۰ نفر از کارگران و خانواده هایشان در این تجمع حضور داشتند. نیروهای انتظامی دوربینهای عکاسی و فیلم برداری را ضبط کرده و حتی تلفن ها را هم از مردم می گرفتند و اجازه عکس گرفتن و فیلمبرداری به مردم نمیدادند

سرانجام نمایندگان کارگران به مذاکره با نمایندگان اداره کار نشستند. کارگران و مردمی که توانسته بودند از دیوار نیروهای انتظامی عبور کنند، در مقابل اداره کار منتظر نتایج مذاکره نمایندگان کارگران با اداره کار بودند.

از ساعت ۵ عصر مذاکره هیئتی از نمایندگان کارگران با مسئولین دولتی در کمیسیون حل

اختلاف در اداره کار شروع شد* از طرف اداره کار نادر محمدی و عباسی از طرف کارفرما کابلسور از طرف مدیریت کارخانه مهدویان از طرف کانون شوراهای اسلامی کارگران شهر سنندج عظامحمدیان و رئوف، و نمایندگان از طرف اداره اطلاعات و حراست، از طرف کارگران شاهو نماینده کارگران اخراجی، فریدون پالیزی و سید هادی احمدی حضور داشتند.

این مذاکرات حدود ۴ ساعت به طول انجامید. در این مذاکرات کارگران توانستند خواسته‌های خود را به کرسی بنشانند. توافقات به عمل آمده به ترتیب زیر است:

۱- روز دوشنبه ۲۰ تیر ماه کارگران اخراجی همگی به سر کار بازگردند.

۲- یک شیفت کاری را به این ۳۰ کارگر اخراجی تحویل دهند.

۳- تمامی حقوق و مزایایی کارگران پرداخت شود

در طول روز که تجمع کارگران ادامه داشت از طرف مطبوعات با چند نفر از کارگران مصاحبه‌های انجام گرفته است. علاوه بر این گزارشگران محلی نیز حضور داشتند و از این اعتراضات گزارش تهیه کردند.

در پایان مذاکره، نماینده کارگران اعلام کردند هر نوع سیاست تفرقه افکنانه و هر نوع نقض تعهدات مورد توافق با اعتراضات وسیعتر کارگران روبرو خواهد شد.

در طول این اعتراضات صدها نسخه از اطلاعیه خبری کارگران شاهو که خطاب به مردم نوشته بودند، توسط همسران کارگران در میان عابرین پیاده و ماشینهای که عبور می کردند پخش گردید.

از سوی دیگر مساله دستمزدهای معوقه همچنان معضل کارگران شاغل در کارخانه شاهو با مساله دستمزدها معوقه دست به گریبان بودند و کارگران خواهان پرداخت فوری کلیه حقوقهای معوقه و برکناری هیئت مدیره کارخانه شدند. کارگران این کارخانه قرار گذاشته بودند که روز یکشنبه دوم مرداد در برابر استانداریدست به تجمع بزنند. اما با توجه به جلسه ای که قرار بود روز ۶ مرداد در استانداری حول مساله این کارخانه برگزار شود و بنا به خواست نمایندگان کارگران، راهپیمایی و تجمع روز دوم خرداد به پنجشنبه ۶ مرداد موکول شد. کارگران از روز شنبه اعتصاب مجدد خود را شروع کردند. علیرغم مبارزات مستمر کارگران شاهو، به خواسته‌های آنان پاسخی داده نشده و بارها مقامات اداره کار و کارفرما به آنها وعده رسیدگی به خواسته‌هایشان را داده اند اما هر بار با پراکنده شدن کارگران، زیر قول خود زدند. کارگران اخراجی شاهو پس از مبارزات گسترده خود برای بازگشت به سر کار و یا تضمین

دریافت حق کامل بازنشستگی، پس از بازگشت به کارخانه همراه با کارگران شاغل کارخانه متحد و یکپارچه وارد مبارزه شدند.

روز ۵ مرداد ۲۸ نفر از کارگران شاهو باری دیگر طی نامه ای سرگشاده به کارگران و مردم، از آنها خواستند که با شرکت در تجمع روز هشت مرداد ماه آنان از خواستها و مبارزاتشان حمایت کنند.

.....

نامه سرگشاده کارگران شاهو به کارگران و مردم آزادیخواه

کارگران و مردم آزادیخواه

همچنان که مطلع هستید ما کارگران شاهو به اشکال مختلف علیه اخراج و زورگویی های کارفرما و وعده وعیدهای دروغین مقامات و ادارات دولتی اعتراض کرده ایم و به اشکال مختلف خواهان بازگشت به کار و بیمه بازنشستگی بوده ایم. ما را با بیست سال و بیست و هفت سال سابقه کار بدون هیچ حق و حقوقی اخراج کرده اند. تلاش کردند بین ما تفرقه بیندازند اما ما این سیاست کثیف را خنثی کردیم. نمایندگان ما را بارها احضار و تهدید کردند اما ما نمیتوانیم کوتاه بیاییم. میخواهیم زندگی کنیم، این حق ما است و در نتیجه تصمیم داریم با گسترش مبارزه مان به خواستهایمان برسیم.

ما سازمانهای کارگری را مطلع کردیم، همسران و خانواده هایمان فعالانه در اعتراض ما شرکت کرده اند و حمایت و پشتیبانی شما تاکنون مشوق ما در مبارزه برحقمان بوده است. اما برای به کرسی نشاندن خواستهایمان به مبارزه بیشتر و حمایت بیشتری نیاز داریم.

ما روز شنبه هشتم مردادماه، همراه با همسران و خانواده هایمان بطرف اداره کار حرکت میکنیم و از ساعت نه و نیم صبح در آنجا دست به تجمع میزنیم. از همه شما ضمن قدردانی بخاطر حمایت های تاکنونی، میخواهیم باز هم از ما حمایت کنید و در این تجمع ما را تنها نگذارید. به ما پیوندید، کسانی را به نمایندگی از طرف خود به اجتماع اعتراضی ما بفرستید. در اجتماع ما شرکت کنید و اعلام حمایت کنید. اداره کار و کارفرما باید شاهد بیشترین پشتیبانی شما باشند تا کوتاه بیایند. آنها باید شاهد اجتماع قدرتمند ما باشند تا به خواستهای برحق ما گردن بگذارند. درد ما درد شما است، خواست ما خواست شما است. کمک کنید تا مبارزه ما برای کار یا بیمه بازنشستگی به پیروزی برسد. از همه خانواده های کارگران

و مردم زحمتکش و آزادیخواه می‌خواهیم فعالانه در اجتماع ما در روز شنبه ساعت نه و نیم صبح شرکت کنند.

زنده باد همبستگی

زنده باد اتحاد

کارگران کارخانه شاهو

۵ مرداد ۸۴

باز تکثیر: کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

.....

- روز شنبه ۸ مرداد کارگران ۲۸ نفر از کارگران کارخانه شاهو طبق قرار قبلی در تدارک تحصن در ساعت ۵ بعداز ظهر و در مقابل اداره کار شهر سنندج بودند. ساعت ۹ صبح این روز نمایندگان کارگران به اداره کار و استانداری مراجعه کردند و اعلام کردند که در صورت جواب ندادن به مطالباتشان تحصن را ساعت ۵ شروع خواهند کرد. مقامات دولتی در مقابل گفتند که نیازی به تحصن نیست، نمایندگان بیایند تا مذاکره کنیم. کارگران اعلام کردند که از مذاکره های بی نتیجه خسته شده اند و خواهان پاسخ کتبی شدند، کارگران تهدید کردند که در غیر این صورت ساعت ۵ تحصن برگزار خواهد شد.

بنا به تصمیم کارگران ساعت پنج و نیم عصر تحصن شروع شد و کارگران و خانواده هایشان با در دست داشتن پلاکاردهای متعددی در مقابل اداره کار تجمع کردند. هر لحظه به جمعیت اضافه میشد. کارگران و نیروی انتظامی با هم دار گیر شدند. نیروهای انتظامی تلاش میکردند مانع پیوستن خانواده های کارگری به این تحصن و ادامه آن بشوند، این اقدام نیروهای انتظامی با مقاومت کارگران روبرو شد. نیروهای انتظامی اعلام کردند اگر این تجمع بزرگ شود هر اتفاقی پیش آید کارگران جوابگو هستند. کارگران با فراخواندن مردم و خانوادهها به این تحصن اعلام کردند که ما حقمان را می‌خواهیم. حق ما را بدهید تحصن را تمام میکنیم. در غیر اینصورت ما اینجا خواهیم بود. مذاکره کارگران با مقامات دولتی همچنان جریان داشت. در جریان مذاکره صدیق کریمی نماینده خانه کارگر به میان متحصنین آمد و اعلام کرد که تجمع را پایان دهید مذاکره ادامه دارد. کارگران و همسرانشان اعلام کردند که این تجمع تا نتیجه مذاکره ادامه میابد. اگر به خواسته هایمان رسیدیم پایان میدهیم در غیر شب را همین

جا خواهیم بود. کریمی کارگران تهدید کرد که اگر تجمع را پایان ندهند توافق نامه را امضا نخواهند کرد. بلا فاصله همسران کارگران و چند کارگر که در نزدیک او بودند به او حمله کردند و کریمی ناچار شد به داخل اداره کار بازگردد. بنا به گزارشات نادر محمدی نماینده اداره کار در جریان مذاکره به نماینده کارگران گفت که: شما امروز تحصن اعلام کرده اید که از مسئله مه‌آباد سواستفاده کنید. نمایندگان کارگران در پاسخ گفت این شما هستید که حقوق ما را پایمال کرده اید و سواستفاده میکنید. حق ما را بدهید تا تحصن تمام شود. علاوه بر این میتوانی در میان متحصنین این را بگویی تا جواب بهتری بگیری. بعد از مذاکره ای طولانی کمیسیون قبول کرد که کارگران شاهرز روز ۱۰ مرداد به سرکارشان برگردند. پس از امضای توافقنامه، نماینده کانون هماهنگی شوراهای اسلامی آنرا در میان کارگران قراعت کرد و کارگران پیروز مندانه تحصن را پایان دادند.

بدین ترتیب تحت فشار کارگران، هیئت حل اختلاف رای به ابقا کارگران اخراجی بکارشان را داد. این توافقنامه به امضا طرفین هیئت مذاکره کننده رسید. بر اساس این توافق نامه قرار شد کارگران از روز ۱۰ مرداد به سر کار بازگردند. مسولین خانه کارگر در سنج این توافقنامه کتبی را از طریق رسانه های داخلی از جمله ایلنا رسماً اعلام کردند. در این مذاکره دو نفر نمایندگان کارگران هادی احمدی و فریدون پالیزی، نماینده استانداری، نادر محمدی روابط عمومی اداره کار، حراست، اطلاعات نیروی انتظامی، سازمان صنایع و معادن، نماینده اداره تامین اجتماعی، صدیق کریمی از خانه کارگرو عطا محمد پورنماینده شوراهای اسلامی کارخانها، حضور داشتند.

در تحصن ۸ مرداد کارگران کارخانه شاهرز تعدادی از کارگران نساجی کردستان، شین باف در سنج، خبازان، تعدادی از کارگران خیاطیهای سنج، کارگران شاغل شاهرز... و چند نفر از کارگران سقز حضور داشتند.

فرزندان کارگران پلاکاردهایی که بر روی آن نوشته شده بود: با زندگی ما بچه ها بازی نکنید! پدران ما را به سر کار بازگردانید! را در دست داشتند.

- روز دوشنبه ۱۰ مرداد ماه کارگران اخراجی شاهرز طبق نامه ای که روز شنبه ۸ مرداد از طرف هیئت حل اختلاف دریافت نمودند به کارخانه شاهرز بازگشتند. این هیئت تاکید کرده بود که حکم بازگشت به کار کارگران لازم الاجرا است. اما در این روز از طرف مدیریت کارخانه به کارگران اعلام شد که کارخانه هنوز از طرف اداره کار نامه ای دریافت نکرده است و با دریافت

نامه آنها می‌توانند کار را در کارخانه شروع کنند.

نماینده کارگران اخراجی شاهو به اداره کار رفته و خواهان این شدند که اداره کار هرچه سریعتر این نامه را به مدیریت کارخانه ارسال نمایند. این در حالی بود که در همین روز کارگران شاغل در کارخانه شاهو در اعتصاب بوده و برق و آب و تلفن کارخانه قطع شده بود. صبح روز ۱۰ مرداد از تهران و با امضای مدیر عامل کارخانه (طاهری) فاکسی به کارخانه رسیده بود مبنی بر اینکه طاهری نمی‌تواند کارخانه را نگهداری کند و این کارخانه را به شرکت آتیه دماوند واگذار می‌کند. کارگران از بلا تکلیفی خود بشدت عصبانی بوده و مجمع عمومی خود را برپا کردند تا در مورد ادامه اعتراضاتشان تصمیم‌گیری کنند.

- روز ۲۶ مرداد طبق قرار قبلی کارگران شاهو مجمع عمومی خود را تشکیل دادند تا در آنجا در مورد نحوه ادامه اعتراضاتشان تصمیم‌گیری کنند.

در این مجمع عمومی کارگران تصمیم گرفتند که همانروز به مقابل استانداری بروند و در آنجا تجمعی اعتراضی برپا کنند و خواهان رسیدگی به مطالباتشان شوند. در این روز کارگران در مقابل استانداری در شهر سنندج، تجمع کرده و مطالبات خود را به مقامات دولتی اعلام کردند. نمایندگان کارگران و مدیرکل سیاسی و انتظامی استانداری به مذاکره پرداختند. اینبار هم مقامات دولتی قول دادند که مطالبات کارگران را پیگیری کنند. اما کارگران که هیچ اطمینانی به این قول و قرارها نداشتند تصمیم گرفتند که روز ۲۷ مرداد در محل اعتصاب در میان کارگران شاغل مجمع عمومی خود را برگزار کنند و تصمیم‌گیری کنند.

این کارخانه از ۱۳ تیر تا این تاریخ به دلیل قطع آب و برق و اعتصاب کارگران در اعتراض به عدم پرداخت ۵ ماه دستمزد خود، در حالت تعطیلی بود. اما کارگران هرروز در محل کار حاضر بودند.

تجمع کارگران شاهو در مقابل شرکت آتیه در تهران

- روز دو شنبه ۲۸ شهریور ۸۴ از ساعت ۱۱ صبح ۲۸ نفر از کارگران کارخانه شاهو در مقابل شرکت آتیه در تهران (کارخانه شاهو در سنندج وابسته به شرکت آتیه است) تجمع کردند.

بنا به گزارشات ۲۸ نفر از کارگران کارخانه شاهو در سنندج از بهمن ماه سال ۱۳۸۳ دستمزد دریافت نکرده بودند و در این مدت دهها اعتراض و تجمع را سازمان دادند. در نتیجه این اعتراضات پیگیر و جسورانه کارگران توانستند به سر کارشان بازگردند. اما بازگشت به کار

آنان مصادف بود با اعتصاب و اعتراض همکاران شاغل خود در این کارخانه که ۴ ماه دستمزدهای معوقه خود را میخواستند. بعد از چند هفته اعتراض و تجمع همه کارگران با هم، کارفرما ناچار شد دستمزدهای معوقه ۳ ماه ۱۱۰ نفر از کارگران شاغل را بپردازد. اما با وجود اینکه رای هیئت تشخیص و هیئت حل اختلاف به نفع ۲۸ نفر از کارگران اخراجی در مقابل کارفرما صادر شد و در آن قید شده بود که کارگران باید به سر کار برگردند و تمام حقوق و مزایای عقب افتاده آنها باید پرداخت شود، با این وجود ۲۸ کارگر این کارخانه فقط به سر کار برگشتند و دستمزدها و حقوق و مزایای آنها پرداخت نشد.

روز ۲۸ شهریور این ۲۸ کارگر کارگران در اعتراض به دستمزدهای معوقه خود در مقابل شرکت آتیه تجمع کردند. بر روی پلاکادهایی که کارگران در این تجمع در دست دارند چنین نوشته اند: ما خواهان پرداخت ۸ ماه دستمزدهای معوقه و تمام حقوق و مزایای خود هستیم! آیا بچه های ما حق رفتن به مدرسه و دانشگاه ندارند، چرا!

در این تجمع تعدادی از کارگران و فعالین کارگری در تهران از جمله کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری به حمایت از کارگران شاهو برخاسته و کارگران را همراهی کردند. در این تجمع اعتراضی نمایندگان کارگران شاهو با مسولین شرکت آتیه مذاکره کردند. به نمایندگان کارگران اعلام شد که به سندیج برگردند. مسولین شرکت آتیه به کارگران گفتند: "روز چهارشنبه یک میلیون تومان میفرستیم که به هر کدام از کارگران ۱۵۰ هزار تومان پرداخت میشود، ما این کارخانه را فروخته ایم بقیه دستمزدتان را از صاحب جدید کارخانه دریافت کنید".

کارگران در مقابل اعلام کردند: "ما برای شما کار کرده ایم و شما را میشناسیم، صاحب جدید کارخانه فردا می آید و اعلام میکند که ما را نمیشناسد. بنابر این ما تمام دستمزدهای معوقه را میخواهیم که شامل ۸ ماه دستمزد ما میشود نه یک ماه". دور اول مذاکرات بدون نتیجه پایان یافت. کارگران اعلام کردند اگر جواب مطالبات خود را نگیرند در مقابل وزارت کار و دفتر ریاست جمهوری تجمعات خود را ادامه میدهند. تحت این فشارها مسولین شرکت آتیه ناچار شدند بار دیگر با کارگران وارد مذاکره شوند. بار دوم هنگامی که مسولین شرکت آتیه دیدند که کارگران اعتراضات خود را ادامه میدهند، ناچار به عقب نشینی شدند. آنها طی مذاکراتی با نمایندگان کارگران تعهد کردند که دستمزدهای معوقه ۸ ماه ۲۸ نفر از کارگران کارخانه شاهو را پرداخت کنند.

همزمان که در مقابل شرکت تجمع کارگران ادامه داشت معاون مدیرعامل شرکت آقای کمانی طی مذاکره ای با نمایندگان کارگران قول داد که ۴ میلیون تومان را روز چهارشنبه به کارگران پرداخت خواهند کرد.

کارگران اعلام کردند که این قول و قرارها را زیاد شنیده اند باید تضمینی برای این قول باشد که تجمع را پایان بدهند. کمانی چک چهار میلیون تومان را همانجا به حساب کارخانه واریز کرد و اعلام کرد که این پول بابت دستمزدهای معوقه ۲۸ کارگری است که امروز تجمع کرده اند. هنگامی که کارگران اطمینان حاصل کردند که این پول واریز شد، به تجمع خود پایان دادند و به سنندج برگشتند.

با پرداخت این پول هنوز بخشی از طلب این کارگران باقی ماند. زیرا این ۲۸ کارگر ۸ ماه دستمزد پرداخت نشده و مزایای دیگر را طلبکار بودند. در این هنگام کارخانه به دلیل بدهیهای زیاد، بدون آب و برق و تلفن تعطیل رها شده تا صاحبکار جدید این کارخانه را راه اندازی کند. علاوه بر دریافت دستمزدهای معوقه ۱۴۰ نفر کارگران این کارخانه با عدم امنیت شغلی و خطر بیکاری روبرو هستند.

- روز ۲۹ شهریور سر نشینان يك ماشين ناشناخته در یکی از کوچه های سنندج خالد سواری یکی از نمایندگان کارگران شاهو را با توهین و کتک کاری به داخل ماشین بردند و چشم او را بستند و از او بازجویی کردند.

روز ۲۸ شهریور به خالد سواری گفته شده بود که ساعت يك بعدازظهر به اطلاعات سپاه در سنندج برود. کارگران شاهو روز ۲۷ شهریور همدیگر را خبر کرده و قرار گذاشتند که فردای آنروز همراه خالد سواری در مقابل اداره اطلاعات حضور بهم برسانند. ساعت ۷ و ۱۰ دقیقه عصریکشنبه اطلاعات به خانه زنگ زد و ضمن تهدید و بی احترامی به او، پرسیدند که آیا آماده است که روز بعد به اطلاعات برود. آیا کارگران را مطلع کرده است؟ خالد در جواب گفته بود: "بله همه کارگران شاهو فردا با من آنجا می آیند". با شنیدن این خبر مامورین اطلاعات بلافاصله اعلام کردند که لازم نیست فردا به اطلاعات برود.

- روز ۲۹ شهریور سر نشینان يك ماشين ناشناخته در یکی از کوچه های سنندج خالد سواری را با توهین و کتک کاری به داخل ماشین بردند و چشم او را بستند و بازجویی را آغاز کردند.

- روز ۳۰ شهریور به خانه خالد سواری زنگ زده و به او گفته شد که راس ساعت يك بعد

از ظهر ۳۱ شهریور، خود را به ستاد خبری مرکز اطلاعات سپاه پاسداران در سنندج معرفی کند. کارگران کارخانه شاهو با شنیدن این احضاریه، روز ۳۰ شهریور جهت عکس العمل سریع به این موضوع، مجمع عمومی خود را تشکیل دادند. در این مجمع عمومی کارگران تصمیم گرفتند که همگی همراه خالد سواری جلوی ستاد خبری حضور به هم برسانند. کارگران خبر احضار نماینده خود را در سطح شهر پخش کردند تا مردم را در جریان احضار خالد سواری قرار گیرند. حدود ساعت یک بعد از ظهر روز ۳۱ شهریور از ستاد خبری به خانه خالد سواری زنگ زده و از او خواسته شد که ساعت سه بعد از ظهر به ستاد خبری مراجعه کند. ساعت سه بعد از ظهر خالد به ستاد خبری رفت. کارگران شاهو و جمعی از مردم نیز در اطراف ستاد خبری تجمع کردند و اعلام کردند که اگر خالد را برای مدت بیش از نیم ساعت نگهدارند سریع وارد عمل میشوند.

خالد سواری با مراجعه به ستاد خبری به آنها اعلام کرد: "اگر من را بیشتر از نیم ساعت نگهدارید تمام دنیا خبر بازداشت من را دریافت میکند و صدها اتحادیه کارگری در سراسر جهان به حمایت از من بخواهند خواست. کارگران و مردم بیرون از اینجا تجمع کرده اند، آنها اعلام کرده اند اگر بیشتر از نیم ساعت مرا اینجا نگهدارید با دهها شبکه رادیویی و تلویزیونی تماس خواهند گرفت".

این صحبتها، نیروهای اطلاعات سپاه را شوکه کرد. آنها بطور وحشیانه ای با توهین و تحقیر چند بار به این نماینده کارگری تعرض کردند. یکی از مزدوران سپاه گوش خالد را کشیده و به او توهین کرد. اما ناگزیر شدند او را آزاد کنند.

- روز ۳۱ شهریور ۲۸ کارگر اخراجی کارخانه شاهو در شهر سنندج بعد از مبارزات جسورانه و چند ماهه خود توانستند ابتدا بازگشت به کار را به کارفرما تحمیل کنند و سپس حقوق ۴ ماه خود را دریافت نمایند. این کارگران از ۸ ماه دستمزد معوقه خود دستمزد ۱ ماه را دریافت کردند و قول داده شد که به زودی بخش دیگری از طلب آنها نیز پرداخت شود.

.....
- مبارزات کارگران شاهو ادامه دارد. نامه کارگران شاهو خطاب به مردم:

مردم مبارز، کارگران، اتحادیه های کارگری!

بعد از ماهها سختی و تلاش برای رسیدن به خواسته هایمان، ما هنوز در مقابل زور و فشار

صاحبان سرمایه تحت فشار هستیم. تاکنون بجای پرداخت دستمزدهای معوقه و اجرای مطالباتمان، تهدید، توهین، احضار و بازداشت نمایندگان کارگران پاداش ما بوده است. تلاش ما این است که خواسته هایمان را با شما در میان بگذاریم. بی شک هزاران کارگر در بخش نساجی و سایر بخشهای کارگری در موقعیت مشابهی قرار دارند. تلاش کنیم مبارزات و خواسته هایمان را به هم گره بزنیم. تنها با اتحاد و آگاهی از حقوقمان میتوانیم در مقابل کارفرما، سرمایه و مدافعین آنها بایستیم. ما مصمم هستیم که با اتحاد و مبارزه خود خواسته هایمان را به صاحبان سرمایه و قدرت تحمیل کنیم. ما ۱۳۸ نفر کارگران شا هو- سنندج خواسته هایمان را به شرح زیر اعلام کرده و برای آن تلاش و مبارزه متحدانه خود را ادامه میدهیم. انتظار ما این است که مورد حمایت وسیع همکاران خود قرار گیریم.

- ۱- باز کردن کارخانه در اسرع وقت و آغاز به کار کارگران
- ۲- لغو هر گونه قرارداد موقت
- ۳- پرداخت حق بیمه کارگران توسط کارفرما و بازنشسته شدن کارگران در محیط سخت و زیان آور به موقع،
- ۴- پرداخت ۸ ماه حقوق معوقه ۲۸ نفر از کارگران
- ۵- پرداخت ۲ ماه حقوق ۱۱۰ نفر از کارگران
- ۶- اجرا کردن طرح طبقه بندی مشاغل برای کارگران جدید و تجدید نظر در طبقه بندی مشاغل برای کارگران قدیمی،
- ۷- انجام معاینات دوره ای برای تمامی کارگران و مداوای کارگران بیمار
- ۸- ممنوعیت هر گونه تهدید و احضار و آزار و اذیت نمایندگان کارگران
- ۹- رعایت بهداشت محیط کار و ایجاد حفاظ ایمنی برای دستگها و کاهش آلودگی گرد و غبار و سروصدا در سالن تولید.

زنده باد اتحاد و یکپارچگی کارگران

۱۳۸ نفر کارگران کارخانه شاهو در سنندج

۱۲ مهر ۸۴

بازتکثیر از کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

- ۲۶ مهر کارگران شاهو ابلغیه ای از اداره کار دریافت کردند که در آن گفته شده بود که تا روز ۳۰ مهر کارخانه تعطیل است و در پایان ساعت اداری کار در ۳۰ مهر قرار است کارفرمای جدید شاهو، آخرین تصمیم خود را به کارگران ابلاغ کند. کارگران این کارخانه تصمیم گرفتند که روز ۲۷ مهر در مقابل اداره تامین اجتماعی تجمع کنند. این کارگران که از اوایل سال ۸۴ بیمه آنها از طرف کارفرمای شاهو پرداخت نشده بود، قرار بود در ۲۷ مهر، تکلیف پرداخت بیمه چهار ماه آنها روشن شود. این کارگران قرار بود که با مدیر کل سازمان تامین اجتماعی ملاقات کنند. همچنین بنا بر گزارشات ۴۰ نفر از کارگران قرار دادی این کارخانه که چند روز قبل حکم اخراجشان اعلام شده بود از کارفرما شکایت کرده بودند. ضمناً ۲۲ نفر از کارگران شاهو بازنشست شده و خلاصه اینکه مبارزه و اعتراض کارگران شاهو همچنان ادامه یافته است.

روز ۱۰ آبانماه کارگران شاهو طی نامه ای حمایتی از تجمع اعتراضی این کارگران برای روز ۱۱ آبان اعلام حمایت کردند

کارگران اعتصابی نساجی کردستان

با خبر شدیم امروز سه شنبه ۱۰ آبان ۸۴ آخرین مهلت جواب دادن به خواسته های شماسست و گویا امروز مجمع عمومی تصمیم میگیرد که فردا ۱۱ آبان ۸۴ جلو استانداری تجمع کنید. ما کارگران شاهو از تجمع شما جلو استانداری حمایت میکنیم و اعلام میکنیم که روز ۱۱ آبان ۸۴ همراه شما و با شما خواهیم بود. وعده ما جلو استانداری روز سه شنبه ۱۱ آبان ۸۴. در اینجا از تمامی مردم سنندج بخصوص کارگران در خواست میکنیم که ما را در این تجمع همراهی و کمک کنند.

زنده باد اتحاد و یکپارچگی کارگران

زنده باد کارگران نساجی کردستان

کارگران شاهو سنندج

۱۰ آبان ۸۴

-روز ۱۶ آبان کارگران شاهو در کارخانه حاضر شدند. از طرف بخش اداری کارخانه به اطلاع کارگران رساندند که کارخانه روز ۱۵ آبان نهایتاً به کارفرمای جدید فروخته شده است. از قول مالک جدید کارخانه اعلام شده است همه کارگران روز ۱۷ آبان کار خود را آغاز میکنند و هیچ کارگری اخراج نخواهد شد. همچنین قول داده شد که حقوق کارگران تماماً پرداخت شود. مقرر شد که کارگران به مدت ۱۵ روز کار خود را از سر بگیرند و تمام مواد خامی که در کارخانه موجود است مصرف شود. گویا بعد از صرف مواد خام موجود ماشینهای تازه نسب خواهد شد. همچنین به کارگران گفته شده است که روز ۱۷ آبان کارفرمای جدید به همراه مدیر کارخانه در میان کارگران حاضر و تولید کارخانه از سر گرفته خواهد شد. روز ۱۶ آبان بعد از مدت‌ها برق و آب کارخانه مجدداً وصل شده است.

- بعد از این ابلاغیه نمایندگان کارگران به اداره کار رفتند و اعلام کردند که حقوق دوران بلاتکلیفی خود را دریافت نکرده اند و خواستار آن شدند. در این مذاکرات نادر محمدی مسئول روابط عمومی اداره کار و صدیق کریمی مسئول خانه کارگر به کارگران گفتند که از حقوق و مزایای ۴ ماه دوران بلاتکلیفی خود گذشت کنند. کارگران در مقابل این گفته اعلام کردند که از یک ریال خود هم صرفه نظر نخواهند کرد و حق خود را می خواهند.

- همزمان با این مذاکرات هیئت حل اختلاف پرونده ۵ کارگر اخراجی شاهو که به حکم اخراج خود شکایت کرده بودند را بررسی کرد. به این کارگران اعلام شد که اداره کار بیمه آنها از تاریخ اخراج تا کنون را پرداخت خواهد کرد. اما در مقابل به کارگران اعلام کرده اند که در مورد حقوق آنها نمیتوانند پاسخ گو باشند. کارگران اعلام کرده اند که تمام حقوقشان را می خواهند. کارگران تاکید کردند که ما کار کرده ایم برای دستمزد و کسی به ما چیزی صدقه نمی دهد. این حق خودمان است و حق خود را می خواهیم. کارگران مصمم هستند که تمامی حقوقهای معوقه و مزایای خود را دریافت کنند، کارگران شاهو ۱۷ آبان ماه همگی به سر کارشان بازگشتند.

عکس هایی از تجمع کارگران شاهو در مقابل شرکت آتیه در تهران در ۲۸ شهریور ۸۴

روز شمار سه دوره اعتصاب با شکوه کارگران نساجی کردستان آبان ۸۳، دی ۸۴ و مهر ۸۵

شروع اعتصاب کارگران نساجی کردستان در آبان ۸۳

عصر روز شنبه ۹ آبان، از ساعت ۶ بعد از ظهر، ۷۰ نفر از کارگران قسمت بافندگی در کارخانه نساجی کردستان، تحصن نامحدودی را آغاز کرده اند. این کارگران از سوی کارفرما تهدید شده بودند که به ازای یکسال کار فقط حقوق شش ماه را دریافت خواهند کرد. کارگران در اعتراض به این تصمیم ضد کارگری کارفرما دست به تحصن زدند. ۷۵ کارگر این کارخانه که اسامی آنها در لیست بیکارسازی ها قرار داشت از روز ۱۰ آبان دست به اعتصاب غذا زدند. کارگران خواهان پرداخت هشت ماه حقوق و مزایا در ازای هر سال سابقه کار و یا بازگشت به کار خود هستند. در سومین روز این اعتصاب ۵ نفر از آنان به علت ضعف جسمانی ناشی از سالها کار مشقت بار دچار افت فشار خون شده و با آمبولانس راهی بیمارستان شد. از عصر روز ۱۳ آبان همه سالنهای رسیدگی بافندگی در حمایت از کارگران اعتصابی دست از کار کشیدند. با انعکاس خبر این اعتصاب در شهر کارگران کارخانه شاهو و شین بافت و جمع هایی از مردم طی طوماری از اعتصاب کارگران نساجی کردستان حمایت کردند. کارگران طی نامه ای به مراجع بین المللی خواهان حمایت جهانی از اعتصاب خود شدند.

۱۱ آبان نیروهای گارد ویژه جمهوری اسلامی محل تحصن کارگران نساجی کردستان را در محاصره خود قرار دادند. و امکان ارتباط کارگران اعتصابی با بیرون قطع شده بود. در این هنگام اعتصاب غذای کارگران ادامه داشت و پنج نفر از کارگران در اثر ضعف جسمی و افت فشار خون به بیمارستان منتقل شده بودند.

کارگران همه قسمتهای رسیدگی، بافندگی و مقدمات کارخانه نساجی کردستان عصر این روز در حمایت از کارگران متحصن دست از کار کشیدند. کارگران شاهو، شین بافت و اقشار مختلف مردم با امضا طومار از این تحصن حمایت کرده اند. کارگران متحصن خواستار حمایت بین المللی از خواستههای خود شده اند.

۱۲ آبان تعداد بسیار بیشتری از کارگران نساجی کردستان به تحصن پیوستند و تعداد کارگران متحصن به صدها نفر رسید. در این روز کارخانه و محل تحصن کارگران همچنان در

محاصره نیروهای گارد ویژه جمهوری اسلامی قرار داشت. در سطح شهر بخشهای وسیعی از مردم با امضای طومار پشتیبانی خود را از کارگران اعتصابی اعلام کرده بودند. امضای طومار همچنان در جریان بود. پنج نفر از کارگران که روز ۱۱ آبان به دلیل افت فشار خون به بیمارستان منتقل شده بودند به محل تحصن برگشتند. شماری از خانواده های کارگران نیز به محل تحصن آمده بودند. در این روز کارگران بنا به درخواست همکاران بخش های مختلف و پیوستن آنها به اعتصاب، به اعتصاب غذای خود پایان دادند. بدین ترتیب ۷۰۰ نفر از کارگران به اعتصاب پیوستند. یک اقدام مهم این بود که کارگران برای کمک به ادامه تحصن شان صندوق کمک به تحصن ایجاد کردند. در این روز وزارت کشور جمهوری اسلامی از استاندار و مقامات رژیم خواست که هر طور شده باید این اعتصاب پایان پذیرد. در استانداری کردستان جلسه ای اضطراری با حضور مدیریت کارخانه و معاون امنیتی استانداری و دیگر مقامات رژیم برگزار گردید. وزارت کشور از استاندار و مقامات انتظامی و مدیریت کارخانه خواست که "عائله" سنندج را خاتمه دهند.

روز ۱۳ آبان ساعت یک بعد از ظهر اعتصاب و تحصن کارگران پایان یافت. کارگران بخشی از مطالبات خود را به کارفرما و دولت تحمیل کردند. در این روز نمایندگان کارگران در یک جو پلیسی با شخصی بنام افشاری از طرف مدیریت کارخانه نساجی و با حضور سروان دوستی از نیروی انتظامی به مذاکره پرداختند. سروان دوستی که از شروع تحصن تا روز ۱۳ آبان همراه شمار زیادی از نیروهای نظامی در محل کارخانه حضور داشت، در جریان مذاکرات اطلاعیه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری را در دست گرفته و شروع به فحاشی نمود و کارگران را تهدید به شدت عمل کرد. اما کارگران همچنان بر روی خواستشان پافشاری کردند. بدین ترتیب مدیریت کارخانه که قبلاً پرداخت سه ماه حقوق به ازا هر سال سابقه کار را مطرح کرده بود این بار باز خرید ۷۶ تن از کارگران بر اساس پرداخت چهار ماه و نیم از حقوق در ازا هر سال را طرح کرد و بعلاوه پرداخت حق اولاد و حق شیفت و مسکن برای کارگران را نیز تعهد نمود. بعد از این مذاکرات و با شدت یافتن فشار و تهدید علیه کارگران که در محاصره نظامی قرار داشتند، کارگران اعتصابی تصمیم گرفتند به تحصن خود خاتمه دهند.

در این روز اعتصاب پایان یافت. اما شهر سنندج همچنان تحت تاثیر فضای اعتراضی قرار داشت. طی پنج روز تحصن و اعتصاب، کارگران چندین کارخانه از جمله کارگران کارخانه شاهو، نساجی پیروز، شرکت آلومین، کارخانه شیر پاستوریزه، رسیدگی پریس، خبازی،

شرکت پلاستیک کار و همچنین دانشجویان دانشگاه کردستان، آزاد و نور با امضای طومارهایی پشتیبانی خود را از تحصن کارگران اعلام کردند. مردم شهرهای سقز و برخی شهرهای دیگر نیز با امضای طومارهایی پشتیبانی خود را از خواستهای کارگران اعلام کردند. این اعتصاب و تحصن فضایی از همبستگی و اتحاد را در میان کارگران و مردم بوجود آورد و همچنان جو اعتراضی در سنندج تحت تاثیر این مبارزه کارگران قرار داشت. گرچه مدیریت در پرداخت خسارت بیکاری تاحدی عقب نشست اما اخراج یا بازخرید ۷۶ تن از کارگران که زیر فشار محاصره نظامی و تهدید، به کارگران تحمیل شد همچنان مورد اعتراض کارگران قرار داشت.

کارگران نساجی کردستان در آذر ۸۳ برای بار دوم دست به اعتصاب زدند

روز دوم آذر کارگران نساجی کردستان برای بار دوم وارد اعتصاب شدند. کارگران خواهان پرداخت دستمزدهایشان بابت دو روز اعتصاب قبلی، و پرداخت ۴۰ درصد حق اضافه کاری بابت روزهای جمعه و روزهای تعطیل هستند.

قضیه از این قرار بود که ساعت ۱۱ صبح این روز هنگامیکه کارگران بخش ریسندگی این کارخانه فیشهای حقوقی خود را دریافت می کردند، متوجه شدند که بابت دو روزی که در اعتصابات دور قبلشان در حمایت از اعتصاب بخش بافندگی دست از کار کشیده و ماشینها را روشن نکردند، به آنها حقوقی پرداخت نشده است. همچنین ۴۰ درصد حق اضافه کاری بابت کار در روزهای جمعه و سایر روزهای تعطیل رسمی شامل حالشان نگردیده است. این موضوع موجب اعتراض کارگران میشود. نمایندگان منتخب کارگران از کارگران تقاضا می کنند که سر کار برگردند تا آنها با کارفرما صحبت کنند و موضوع روشن شود.

ساعت یازده و نیم صبح تا دو بعد از ظهر نمایندگان کارگران به مذاکره با کارفرمایان نشستند، اما این مذاکرات به نتیجه ای نرسید. ساعت ۲ بعد از ظهر نمایندگان نزد کارگران آمده و اعلام کردند که کار فرما حاضر به پرداخت مطالبات آنها نیست. با شنیدن نتیجه مذاکرات، کارگران فوراً ماشینها را خاموش کرده و اعتصاب شروع شد. کمی بعد از شروع اعتصاب در ساعت ۴ بعد از ظهر کارفرما با دادن اطلاعیه ای سعی در ایجاد تفرقه میان کارگران کرد و اعلام نمود که با شرط و شروطی حاضر است حق اعتصاب را بپردازد. اما کارگران به این تلاش کارفرما پاسخ منفی دادند و اعتصاب ادامه یافت. در این حرکت

اعتراضی کارگران اعتصابی طی قطعنامه ای از جمله بر این خواستهها تاکید کردند:

۱- پرداخت دستمزد دو روز اعتصاب قبلی آنان

۲- پرداخت ۴۰ درصد بابت حق اضافه کاری در روزهای جمعه و دیگر تعطیلات رسمی

کارگران نساجی کردستان همچنین تصمیم گرفتند که این قطعنامه را به همراه نامه ای اعتراضی که به امضای کارگران دیگر شیفت ها نیز رسیده بود، به اداره کار و به سایر ادارات مربوطه ارسال کنند. کارگران همچنین به بیکارسازیها در این کارخانه و تهدید کارگران به اخراج از کار معترض شدند.

مسئولین اداره کار روز ۳ آذر به این کارخانه رفتند و از کارگران خواستند که به اعتصاب خود پایان دهند. آنها در ساعتی از بعد از ظهر این روز وارد سالن ریسندگی شدند و به کارگران اعتصابی گفتند که اگر به اعتصاب خود پایان دهند، حتما به خواستههایشان رسیدگی خواهد شد. اما کارگران به این وعده ها توجهی نکرده و به مسئولین اداره کار اعلام کردند که تا وقتی این قول و وعده ها در نامه ای کتبی به آنها ابلاغ نشود، دست از اعتصاب نخواهند کشید و بر خواستههایشان تاکید کردند. بدنبال این گفتگو مسئولین اداره کار با مدیریت کارخانه به مذاکره پرداختند. در این مذاکره مدیریت کارخانه به مسئولین اداره کار اعلام داشت که آنها احکام خود را از مرکز دریافت میکنند و در مورد نحوه و میزان پرداخت حقوق به کارگران مرکز تصمیم گرفته است و آنها هیچ کاری نمیتوانند انجام دهند. کارگران هنگامیکه متوجه این قضایا و جواب سر بالای مدیریت شدند، اعلام کردند که اعتصاب کماکان ادامه خواهد داشت. روز ۴ آذر کارفرما و اداره کار تلاش کردند با دادن وعده و عیدهایی کارگران را بر سر کار باز گردانند که این تلاش کارفرمایان نیز در اثر مقاومت و اعتراض کارگران ناموفق ماند. کارگران نساجی کردستان اعلام کردند که تا رسیدن به خواستههایشان اعتصاب را ادامه خواهند داد.

روز ۵ آذر کارگران اعتصابی نساجی کردستان خطاب به کارگران و مردم نامه ای داده و از آنها خواستند که از مبارزه و خواستههای آنان حمایت کنند.

.....

نامه کارگران نساجی کردستان خطاب به کارگران و مردم آزادیخواه:

”کارگران و مردم آزادیخواه

همچنان که مطلع هستید ما کارگران شرکت نساجی کردستان که یکی از کا رخانهجات بزرگ

سنندج می باشد برای احقاق حقوق خود اخیراً دست به اعتصاب زده بودیم و با اتحادمان توانستیم مدیریت کارخانه را وادار به حرف شنوی از خود کنیم. اکنون مدیریت برای انتقام گرفتن از ما کارگران به جرم شرکت در اعتصاب از یک تا سه روز ما کارگران را کسر حقوق کرده است. مانیز در اعتراض به این حرکت ضد کارگری که آشکارا وادارمان می کنند که از همدیگر حمایت نکنیم تا بیشتر به حقوقمان تجاوز کنند، مجدداً دست به اعتصاب زده ایم و از روز دوم آذر که فیش حقوقیمان را با کسر حقوق دریافت کردیم دست به تحصن در محل کار زده ایم و اکنون چهار روز است که این تحصن ادامه دارد، علی رغم حضور نمایندگان اداره کار و امور اجتماعی مدیریت تن به خواسته هایمان نداده است و نمایندگان ما را تهدید نموده که به خاطر این اعتراض آنان را اخراج خواهد کرد.

لذا از شما هم طبقه ایمان و مردم آزادیخواه خواهان حمایت از خواسته هایمان که به شرح زیر است، میباشیم:

۱- باز پرداخت حقوق کسر شده از کارگران به خاطر حمایت از اعتصاب اخیر

۲ - اعتراض به برخورد توهین آمیز مدیریت و عوامل آن نسبت به کارگران

۳ - لغو فشار و تهدید بر شوراهای کارگران

۴ - تعویض اشخاص ضد کارگر از مسئولیت های مدیریتی

کارگران اعتصابی نساجی کردستان

۵ آذر ماه ۸۳"

.....

روز پنجشنبه ۵ آذر قرار بود که هیئتی بازرسی از طرف "بنیاد جان باختگان" جمهوری اسلامی از تهران برای رسیدگی به خواست کارگران اعتصابی در نساجی کردستان به این کارخانه بیایند و اوضاع را از نزدیک بررسی کنند. در این هنگام کارگران همه شیفتهها به اعتصاب پیوسته و کارگران کماکان مصمم به ادامه اعتصابشان بودند. در این روز این هیات جرات ظاهر شدن در میان کارگران خشمگین را پیدا نکرد. گسترش اعتراض کارگران مطبوعات محلی سنندج را مجبور به منعکس کردن اخبار اعتصاب کارگران نساجی کرده بود. در برابر این حرکت اعتراضی استاندار کردستان اعلام کرد که اعتصاب کارگران نساجی به ما مربوط نیست این به مدیریت کارخانه مربوط است. از طرف اداره کار "جهان بینی" یکی از مسئولین رژیم اسلامی با همدستی کارفرما تلاش داشت که اعتصاب تمام شود. او به کارگران اعتصابی اعلام کرد:

"اگر اعتصاب را تمام کنید پول این چهار روز اعتصاب اخیر را به شما پرداخت می‌کنیم و بعداً پرداخت ۲ روز اعتصاب قبلی و ۴۰ درصد اضافه کاری و تعطیل رسمی را بررسی خواهیم کرد." از سوی دیگر اطلاعیه "کمیته حمایت از اعتصاب کارگران" که از دست آوردهای این اعتصاب بود و شکل گرفته بود و در جلب حمایت کارگران و مردم آزادیخواه از اعتصاب کارگران نساجی کردستان تلاش میکرد، در سراسر شهر سنجیدگی پخش شده و انعکاس وسیعی در میان مردم پیدا کرده بود. کارگران معترض همواره مورد تهدید و احضار قرار میگرفتند. یکی از کارگران اعتصابی بنام "شیث امانی" در روزهای ۴ و ۵ آذر به کلاتنری احضار گردید. شیث امانی، حسن شریعتی، فرشید بهشتی زاد از طرف کارفرما مرتباً مورد تهدید قرار میگرفت. روز ۵ آذر هنگام بعد از ظهر در ساعت ۱۳ و ۵۰ دقیقه جهان بینی مسئول اداره کار کارگران را مورد تهدید قرار داد که اگر سر کار نروند ۱۵۰ کارگر قرار دادی را استخدام کرده و کارگران اعتصابی را اخراج خواهند کرد. کارفرما و اداره کار در هماهنگی با هم تلاش داشتند که در میان کارگران تفرقه ایجاد کنند. زنان کارگر در نساجی که استخدام رسمی نبودند بشدت تحت فشار مدیریت قرار گرفته بودند که به اعتصاب نپیوندند. مدیریت کارخانه کارگرانی را که بر ادامه اعتصاب پافشاری میکردند مورد تهدید قرار داده بود. در برابر این فشارها در این روز در ساعت ۷ بعدازظهر کارگران در محل اعتصاب جمع شدند و در مورد چگونگی ادامه اعتصاب تصمیم گرفتند. کارگران اعلام کردند حتی اگر اعتصاب چندین ماه طول بکشد تا رسیدن به خواستههایشان کوتاه نخواهند آمد.

سرانجام بعد از چهار روز اعتصاب، کارگران نساجی کردستان توانستند خواستههای خود را به حکومت و کارفرما تحمیل کنند. مقامات حکومت که متوجه شدند تهدیدهایشان قادر به عقب راندن کارگران نیست پیشنهاد مذاکره دادند و شب پنجم آذر ماه مسئول اداره کار جمهوری اسلامی شخصی بنام "جهان بینی" بهمراه هیئتی از مدیریت کارخانه با نمایندگان کارگران به مذاکره پرداختند. مذاکرات به مدت یک ساعت ادامه یافت و نهایتاً با پافشاری کارگران، کارفرما به خواستههای کارگران گردن گذاشت.

کارفرما متقبل شد دستمزد چهار روز اعتصاب کارگران را تماماً پرداخت کند. بعلاوه با پرداخت ۴۰ درصد حق اضافه کاری و کار در روزهای تعطیل که پرداخت آن خواست کارگران بود، موافقت کرد. در مورد دستمزد دو روز اعتصاب دور قبلی کارگران، قرار شد بعد از بررسی یک کمیسیون بنام کمیسیون کار، به کارگران پاسخ داده شود. این کمیسیون متشکل از

مسئولین اداره کار، استانداری، کارفرما و نمایندگان منتخب کارگران است. کارگران برای پرداخت این دو روز يك هفته به کارفرما مهلت دادند.

اعتصاب کارگران نساجی کردستان با يك کمپین همبستگی کارگری که از سوی حزب کمونیست کارگری ایران فراخوان آن داده شده بود، همراه بود. از این حرکت اعتراضی علاوه بر حمایت وسیع کارگران در شهر سنندج و شهرهای دیگر ایران، از نهادها و اتحادیه های بین المللی کارگری نیز نامه های حمایتی رسید و خواست و مبارزه کارگران مورد حمایت قرار گرفت. از جمله کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزادی کارگری، کنگره کار کانادا، اتحادیه کارگران نفت بلژیک، ۵۱ اتحادیه کارگری در کانادا از این حرکت اعتراضی کارگری حمایت کردند. بدین ترتیب اعتصاب کارگران نساجی کردستان با درسهای گرانباری از همبستگی و اتحاد کارگری پایان یافت.

لازم به یاد آوریم که در جریان اعتصاب و بعد از آن کارفرما با تحت فشار گذاشتن کارگران قصد اخراج کارگران فعال و نمایندگان کارگران را داشته و از نماینده کارگران شکایت کرده بود.

روز ۲۴ آذر دادگاهی دو نماینده منتخب فرشید بهشتی زاد و شیث امانی بود. هئیت تشخیص بررسی این پرونده را بر عهده داشت. در مقابل این عمل بیشرمانه کارفرما دو نماینده منتخب کارگران نیز علیه کارفرما شکایت کردند. این شکایت علیه کارفرما به کارگران دلگرمی داده بود.

کارگران نساجی کردستان به حمایت از نمایندگان خود برخاستند و تحت فشار اعتراض کارگران پرونده دادگاهی کارگران معترض نساجی کردستان معلق ماند.

سومین بار اعتصاب در نساجی کردستان در سال ۸۳

روز سه شنبه اول دی ماه کارگران نساجی کردستان مطلع شدند که کارفرما قرارداد ۶ تن از همکارانشان را تمدید نکرده است. کارگران بلافاصله طوماری در حمایت از این ۶ کارگر و اعتراض به کارفرما را امضا کردند. در متن نامه چنین آمده بود: "از آنجا که کارفرما قرار داد کارگران را تمدید نکرده است ما ۲۴ ساعت دیگر به کارفرما مهلت می دهیم که قرار داد کارگران را تمدید کند. فردا صبح نمایندگان کارگران همراه کارگرانی که قراردادشان تمدید نشده به اداره کار مراجعه خواهند کرد. در صورت عدم تمدید قرار داد این ۵ کارگر ما اعتراضات خود را از سر میگیریم".

بدین ترتیب روز دوم دی ساعت ۲ بعد از ظهر، کارگران نساجی کردستان ماشینهای کارخانه را خاموش کرده و برای سومین بار در سال ۸۳ دست به اعتصاب زدند. خواست کارگران بازگرداندن همکاران اخراج شده به سرکار بود و اعلام کردند تا به خواست آنها پاسخی داده نشود به سر کار با زنگشته و اعتراضات خود را ادامه خواهند داد.

اقدام به اعتصاب در روز دوم دی در اعتراض به عدم تمدید قرار داد پنج تن از کارگران در شرایطی که کارگران قراردادی از هر گونه حقوق قانونی محرومند، دارای اهمیت بسزائی بود. لطفی مسئول امور اداری نساجی در روزهای اول و دوم وارد سالن اعتصاب شده و کارگران را تهدید کرد که اگر کارگران به سر کار باز نگردند با آنها برخورد قاطع خواهد کرد. اما تهدیدهای او با بی تفاوتی کارگران روبرو شد.

یکی از مشکلاتیکه کارگران با آن روبرو بودند مشکل مالی و مایحتاج اولیه کارگران و خانواده هایشان بود و لازم بود که اقداماتی در این زمینه صورت گیرد. کارگران نساجی احتیاج به کمک و حمایت فوری داشتند

بهمین جهت روز ۴ دی کارگران با تعاونی مصرف مذاکره کردند و در نتیجه این مذاکرات توافق شد که تعاونی مصرف در مدت اعتصاب مواد خوراکی را به صورت وام به کارگران تحویل دهد. به این صورت که مواد اولیه و مایحتاج روزانه مثل گوشت، برنج، روغن و... به صورت وام دریافت شود تا بعدا زمانیکه کارگران حقوقشان را دریافت کردند بازپرداخت نمایند در سومین روز اعتصاب و در آخرین نشست کارگران مطالبات خود را به شرح زیر تهیه و تنظیم کردند:

" ما کارگران نساجی خواهان :

- ۱- توقف اخراج کارگران هستیم. (در چند ماه اخیر ۱۸۵ کارگر اخراج شده اند
- ۲- لغو قراردادهای موقت و بازگرداندن کارگران قراردادی آقایان یداله جعفری، شهرام چناره، احمد کاکلی، زاهد نصیری، علی خیرآبادی به کار هستیم.
- ۳- ایجاد محیط امن و مناسب بهداشتی، پیش گیری از امراض ناشی از محیط کار و مداوای ۹۸ کارگر مریض و انجام معاینات در دوره های سالیانه هستیم.
- ۴- ایجاد سلف سرویس و دادن يك وعده غذا به جای ۱۶۰۰ تومان پول حق تغذیه هستیم.
- ۵- اصلاح آیین نامه انضباطی و اجرای کامل طرح طبقه بندی مشاغل هستیم."

در این روز خبری پخش شد مبنی بر این که نمایندگان کارگران در رابطه با مطالبات خود با اداره کار وارد مذاکره خواهند شد .

اعتصاب کارگران در چهارمین روز خود همچنان با تهدیدها و ترفندهای مختلفی از سوی مدیریت روبرو بود. از جمله مدیریت کارخانه نساجی ۳ نفر از کارگران اخراجی را به دفتر احضار میکند که هیچ کدام از کارگران به دفتر مراجعه نمیکنند. و یا همان روز مدیریت کارخانه با بسیجی های کارخانه جلسه ای برگزار و چند نفر از بسیجی ها که در صدد روشن کردن ماشینهای کارخانه بودند با ملامت کارگران روبرو شده و مجبور به خاموش کردن ماشینها شدند.

روز جمعه ۴ دی ماه مسئول کل حراست شهر سنندج وارد کارخانه شد و با مدیریت ملاقات کرد. همچنین محمدی مسئول اداره کار از کارگران خواست که به سرکارشان باز گردند اما کارگران او را بدلیل اینکه از مدیریت پشتیبانی میکرد هو کردند.

روز شنبه ۵ دی ماه هنگامی که برای بار دوم لطفی وارد سالن اعتصاب شد، کارگران یکپارچه بر خواستههایشان پای فشردند و او عقب نشست و با لحن بسیار آرامی به صحبت کردن با کارگران پرداخت. تا آن روز هیچگونه عکس العملی از طرف مسئولین استانداری و فرمانداری مشهود نبود.

کارفرمایان و دولت سعی داشتند، با استفاده از ترفندهای مختلف اعتصاب را به شکست بکشانند. اما کارگران با اتحاد و همبستگی خود و با هوشیاری کامل همه توطئه ها را خنثی میکردند. اعتصاب مورد پشتیبانی اقشار مختلف قرار گرفته و هر روز قدرتمندتر میشد. کمپین همبستگی بین المللی حزب کمونیست کارگری ایران از سرگرفته شد. اخبار این اعتراض وسیعا منعکس شد.

روز ۵ دی اولین نشست وسیع کارگران در سالن اعتصاب برگزار گردید. در این نشست مسائل مختلف طرح و بحث شد. کارگران تصمیم گرفتند که کمیته بحران خود را تشکیل دهند تا بتوانند در شرایط بحرانی، تصمیمات لازم را اتخاذ کنند. کارگران در عین حال اعلام کردند که تا رسیدن به خواستههای برحقشان از اعتصاب دست نخواهند کشید. خبر اعتصاب کارگران نساجی در تمام شهر از جمله در دانشگاه آزاد سنندج بر دیوارهای دانشگاه نصب شده بود. اما با این حال این خبر بعد از سه روز فقط در روزنامه دولتی اعتماد و بعد نیز گویا در روزنامه سیروان بچاپ رسید .

در همین هنگام اداره کار که در نتیجه اعتصاب قبلی تعهد کرده بود پول اضافه کاری کارگران را پرداخت کند، در نامه ای اعلام نمود که پول اضافه کاری را پرداخت نمی کند و فقط ۴۰ درصد روز تعطیلی را پرداخت خواهد کرد. در مقابل کارگران خواستار پرداخت حقوق خود در اسرع وقت شدند، زیرا با وجود اینکه ۵ روز از موعد دریافت دستمزدشان گذشته بود هنوز دستمزدشان را دریافت نکرده بودند. کارگران تقاضای فیش حقوقی خود را کرده بودند و بخش اداری کارخانه اعلام کرد که فیشها آماده است اما از مرکز یعنی تهران هنوز پول به خزانه ریخته نشده است. خبر این اعتصاب توسط "کمیته حمایت از اعتصاب" طی اطلاعیه ای در سطح وسیعی پخش شده بود. یکی از نگرانیهای کارگران این بود که تعدادی از کارگران قراردادی، که بیش از ۹ سال است در آنجا کار می کنند، اگر اخراج شوند به نسبت سنوات کاری فقط یک ماه به ازای هر سال به آنها دستمزد پرداخت می شود و کارگران بدنبال پیدا کرده چاره ای برای مشکل خود بودند.

در پنجمین روز اعتصاب نمایندگان کارگران با رئیس اداره کار صادقی زاده وارد مذاکره شدند. رئیس اداره کار از کارگران میخواست به اعتصاب پایان دهند اما کارگران در مقابل بر مطالبات خود پا فشاری میکنند. کارفرما اعلام میکند که حکم اخراج ۵ نفر کارگر قراردادی از تهران صادر شده است و کاری از دست آنها ساخته نیست. کارفرما، مدیریت و حراست، کارگران شاهر را تهدید میکنند که از کارگران نساجی حمایت نکنند زیرا که عواقب خوبی برای آنها نخواهد داشت. مسئولین اداری به کارگران نساجی میگویند که این اعتصاب آرمان گرایی است، صنفی نیست. تهدیدات علیه کارگران و نمایندگانشان همچنان ادامه یافت.

کارگران نساجی روز چهارشنبه مجمع عمومی فوق العاده ای برگزار کردند و در مقابل کارفرما، و ادارات دولتی محکم ایستادند. اداره کار، با استناد به ماده ۲۶ قانون کار جمهوری اسلامی از پرداخت حقوق دو روز دوران اعتصاب کارگران مجدداً سر باز زد. در حالی که قبلاً کارفرما و اداره کار تعهد داده بودند که حقوق این دو روز را پرداخت خواهند کرد. در این روز نمایندگان کارگران با سیف اله صراحتی یکی از مدیران کارخانه به مذاکره پرداختند. صراحتی اعلام کرد که به کارگران اخراجی به نسبت سنوات کاری به ازای هر سال دو ماه و بیست روز حقوق پرداخت خواهد کرد. کارگران این تعرض بیشرمانه را نپذیرفتند و اعلام کردند که خواهان بازگشت آنها به سرکار هستند. و متذکر شدند که در اعتصاب قبلی برای کارگران اخراجی بخش بافندگی توافق شد که در ازای هر سال حقوق ۴ ماه و نیم به کارگران پرداخت

شود. به این ترتیب مذاکره بی نتیجه پایان یافت. کارگران اعلام کردند نجفی مدیر عامل کارخانه نساجی باید از تهران برگردد و به مشکلات جواب بدهد. در غیر این صورت تمام کارگران شیفت ها همزمان با هم در محل اعتصاب حاضر شده و تصمیمات لازم را خواهند گرفت .

کارگران همچنان بدنبال تشکیل صندوق همبستگی مالی بودند اما برای باز کردن حساب بانکی با مشکل روبرو شدند زیرا که بانک بدون تایید اداره کار و مدیریت کارخانه برای صندوق کمک مالی به اعتصاب حساب باز نمی کند. اداره کار و مدیریت حاضر به هیچگونه همکاری در این زمینه نشدند .

روز سه شنبه ۸ دیماه (۲۸ دسامبر) خبر رسید که کارگران چندین کارخانه و مرکز کارگری از اعتصاب کارگران نساجی کردستان در سنندج حمایت میکنند که عبارتند بودند از :

- اتحادیه برقکاران و فلزکاران کرمانشاه

- کارگران خباز سقز

- کارگران شاهو سنندج

- کارگران پرریز سنندج

- کارگران شیر پاستوریزه سنندج

- سه نفر از فعالین کارگری سقز (محمود صالحی، جلال حسینی و محمد عبدی پور)

حمایت دیگر کارگران باعث دلگرمی کارگران و خانواده هایشان و همچنین همبستگی آنها گردید..

روز سه شنبه ۸ دی ماه خبر رسید که نجفی همراه يك هیئت از تهران به منظور مذاکره با کارگران وارد سنندج شده است. این هیئت قرار بود روز چهارشنبه ۹ دی ماه با کارگران مذاکره کند. اداره کار و مدیریت با استناد به ماده ۲۲ قانون کار جمهوری اسلامی نمایندگان کارگران نساجی کردستان در شهر سنندج را تهدید به اخراج کردند. آنها مدعی شدند که نمایندگان کارگران بانی و باعث اعتصابات اخیر بوده اند. اما کارگران نساجی متحدانه اعلام کردند که نمایندگان تنها مجری مصوبات مجمع عمومی کارگران هستند .

صیف اله صراحتی یکی از مدیران کارخانه روز سه شنبه ۸ دیماه به کارگران اعلام کرد که ما نمیتوانیم به مطالبات شما جواب مثبت بدهیم زیرا این مطالبات توقع بالایی را مطرح کرده است . او بار دیگر اعلام کرد که مدیریت حاضر است به نسبت سنوات کاری در ازای هر سال،

دو ماه و بیست روز حقوق کارگران اخراجی را پرداخت کند. کارگران دوباره بر خواسته‌های خود تاکید کردند و صحبت‌های صراحتی را رد کردند.

روز ۹ دی ماه صبح ساعت ۷، سالن شماره ۲ بافندگی از کارگران حمایت کردند. عزیزی مدیر بخش تولید به کارگران قول داد که به خواست کارگران بخش ریسندگی جواب مثبت داده شود. کارگران سه ساعت وقت تعیین کردند که به خواست کارگران ریسندگی جواب داده شود، در غیر این صورت آنها نیز وارد اعتصاب خواهند شد. همچنین در این روز هیات اعزامی از تهران وارد کارخانه شدند و بجای مذاکره با کارگران با مدیریت کارخانه به گفتگو نشستند. ساعت ۱۰ کارگران این بخش ماشینها را خاموش کردند و در حمایت از کارگران بخش ریسندگی به اعتصاب پیوستند. همزمان هیئتی مرکب از نجفی مدیر عامل کارخانه، اطلاعات رژیم اسلامی، استانداری و اداره کار با نمایندگان کارگران وارد مذاکره شدند که مذاکره تا ساعت ۳ بعدازظهر بطول انجامید.

نجفی اظهار کرد خواسته‌های کارگران برای ما قابل اجرا نیست. ولی حاضریم پول دو روز اعتصاب اول را، با وجود اینکه اداره کار حق را به کارفرما داده است پرداخت کنیم و پول این ۸ روز اعتصاب را نیز پرداخت می‌کنیم، و متقابلاً کارگران هم باید سریعاً ماشینها را روشن و به سر کار بازگردند.

این هیئت، نمایندگان کارگران را بعنوان بنیان اعتصاب تحت فشار گذاشته و به نمایندگان کارگران گفتند اگر شما به سر کار برگردید، کارگران از شما تبعیت خواهند کرد. نماینده کارگران در جواب گفتند که خود وی برود به کارگران بگوید که سرکار بروند. نماینده کارگران تحت فشار قرار گرفتند و ناچاراً به میان کارگران رفتند و خواست نجفی را به کارگران گفتند که با اعتراض همه کارگران روبرو شد. نجفی خطاب به کارگران گفت کارخانه نساجی قرقره زیبا که بیش از ۳۰۰۰ کارگر داشت تعطیل شد اما به اندازه شما شلوغ نکردند. ولی شما دنیا را متوجه اعتصابتان کرده اید. همزمان با شروع مذاکرات تمامی بخشهای فنی کارخانه، تکنسینها و برق کارها، ... دست از کار کشیدند و همه بخشهای کارخانه از ساعت ۱۰ صبح وارد اعتصاب شدند.

همچنین در این روز به منظور امر پیشبرد صندوق کمک به اعتصاب، کارگران نامه ای کتبی نوشته و آن را امضا کردند. در این نامه تاکید شده بود که نمایندگان وظیفه دارند کارهای مربوط به اداره صندوق حمایت از اعتصاب را پیگیری کنند.

در این روز از طرف کارفرما به خبرنگار کار و کارگر اجازه داده نشد که وارد کارخانه شوند. کارگران نساجی کردستان تلاش کردند، اخبار اعتراضشان در روزنامه‌ها انعکاس یابد و خواهان حمایت همه مردم و مجامع بین‌المللی از خواسته‌هایشان شدند.

روز پنجشنبه ۱۰ دی ماه سیف‌اله صراحتی از طرف مدیریت کارخانه، و محمدی از طرف اداره کار در سالن ریسندگی با کارگران اعتصابی مذاکره کردند و اعلام کردند که هدف آنها رسیدن به توافق با کارگران است. اما با آوردن چند تبصره از قانون کار جمهوری اسلامی تلاش کردند به کارگران ثابت کنند که اعتصابشان غیر قانونی است و بنابراین خواست آنها قابل اجرا نیست. کارگران بیش از پیش از اعتصاب و خواسته‌هایشان دفاع کردند و تلاش نمایندگان دولت را غیر قانونی و اقدامات آنها را غیر انسانی دانستند. یکی از کارگران در میان جمعیت فریاد میزد که خانواده ما هم می‌خواهد زندگی کند، ما به جز حقمان چیزی نخواستیم. نمایندگان کارفرما و اداره کار هر لحظه با سوالات و تعرضات شدید کارگران روبرو میشدند و سرانجام سالن اعتصاب را ترک کردند.

صراحتی در حین مذاکره گفت ما نمی‌دانیم این اخبار چگونه هر روز روی سایت حزب کمونیست کارگری است ما سرنخش را پیدا خواهیم کرد. کارگران در جواب به این نکته که دنیا از اعتصاب آنها خبر دارد اشاره کرده و گفتند و طرح این مسئله را از طرف نمایندگان دولت بهانه‌ای میدانند که به خواسته‌هایشان رسیدگی نشود.

در این روز مباحثات داغی در شهر جریان داشت. در تاکسی و اتوبوس و هر تجمعی در شهر سنج بحث اعتصاب کارگران شنیده میشد. حمایت مردم از این اعتصاب هر روز گسترش بیشتری یافت.

در طول اعتصاب اطلاعیه‌های حمایت از کارگران نساجی از طرف کمیته حمایت و کارگران نساجی کماکان در تمامی کارخانه‌ها و دانشگاهها، کارگاهها و محلات وسیعاً پخش شد. در این روز نجفی مدیر عامل کارخانه نساجی، کارگران را دوباره تهدید کرد که اگر تا روز شنبه ماشینها را روشن نکنند همه آنها را اخراج و بجای آنها کارگران قراردادی را استخدام خواهد کرد.

روز شنبه ۱۲ دیماه خبر رسید که در دو سه روز آینده کمیسیونی متشکل از نمایندگان استانداری، مدیریت کارخانه، وزارت اطلاعات و اداره کار تشکیل خواهد شد تا درمورد این اعتصاب تصمیم‌گیری کند. همزمان شایع شد که دولت در نظر دارد همه کارگران را اخراج

کند. در عین حال نمایندگان کارگران تحت فشار شدیدتری قرار داده شدند تا کارگران را به پایان اعتصاب تشویق کنند. در مقابل کارگران به نمایندگان خود اعلام کردند که بدون اجازه مجمع عمومی نباید پای هیچ تصمیمی بروند. کارگران به کارفرما و اداره کار اعلام میکنند که مذاکرات را در حضور کارگران انجام دهند.

صبح روز ۱۳ دیماه نامه تهدیدآمیزی از طرف اداره کار خطاب به نمایندگان کارگران نوشته شد. در این نامه کارگران تهدید شدند که هرکاری اگر به سرکار باز نگردد، ترک محل کار محسوب شده و قرارداد کار آنها لغو خواهد شد. مسئول اداره کار خطاب به تعدادی از رهبران این اعتصاب اعلام کردند که آنها را تحت کنترل دارند.

از طرف دیگر ۶ نفر کارگر اخراجی در مقابل در ورودی کارخانه در اعتراض به اخراج خود چادری برپا کرده و اعتراض خود را اعلام کردند. همچنین در این روز نمایندگان برخی رسانه های وابسته به رژیم در محل اعتصاب کارگران ظاهر شدند. تمام کارگران در همه بخشها برق، تاسیسات و کمپرسور نیز به اعتصاب پیوستند.

در این روز دو شیفت از کارگران فیش حقوقی ماه گذشته خود را دریافت کردند و از طرف مدیریت اعلام شد که تا روز سه شنبه حقوقشان پرداخت خواهد شد. دستمزد روزهای اعتصاب دفعه قبل جزء فیشهای حقوقی کارگران نبود. پشتیبانی از اعتراض کارگران نساجی کردستان ادامه داشت و دانشجویان سنندج با پیامی پشتیبانی خود را از کارگران نساجی اعلام کردند.

در این هنگام دولت نماینده نیروهای انتظامی سنندج را به کمیسیونی که برای در هم شکستن اعتصاب تشکیل داده، اضافه کرد. این کمیسیون را نمایندگان استانداری، مدیریت کارخانه، وزارت اطلاعات، اداره کار و نیروهای انتظامی تشکیل میداد و تماما به قصد شکستن اعتصاب سازمان داده شده بود. کارفرما گفته بود به کارگران باج نخواهیم داد. در مقابل این تهدیدات، کارگران قاطعانه ایستادگی کردند و طی نامه ای از سازمانهای کارگری و کنفدراسیون اتحادیه های آزاد کارگری خواهان پشتیبانی شدند. همچنین لغو هر نوع پرونده سازی علیه نمایندگان کارگران و لغو هر نوع تهدید نمایندگان و کارگران را به خواستهای خود اضافه کردند. کارگران به خواستهای خود بیان روشنتری داده و مطالبات زیر را طرح کردند:

- به جای سلف سرویس و یک وعده غذا، ۱۵ هزار تومان در ماه به کارگران پرداخت شود

- قراردادهای ۳ ماهه به قراردادهای یکساله تغییر داده شود

- درمورد ۶ کارگر اخراجی، نیز کارگران تصمیم گرفتند چنانچه موفق به برگرداندن آنها به سر

کار نشوند برای آنها تقاضای پرداخت سنوات معادل ۴ ماه و نیم حقوق بکنند . کارگران بر خواستهای قبلی خود مانند اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، اصلاح آئین نامه انضباطی، فراهم آوردن شرایط بهداشتی و ایمنی برای کارگران بویژه عوض کردن دستگاههای تهویه هوا در سالن های کارخانه تاکید کردند.

روز دوشنبه ۱۴ دیماه ساعت ۹ شب مدیریت کارخانه جلسه اضطراری فراخوان داد و از نمایندگان دعوت کرد که در جلسه شرکت کنند. نجفی مدیر عامل که روز قبل در جمع کارگران اعلام استعفا کرده بود در این جلسه حضور پیدا کرد. علی افشاری از مدیریت نساجی و شخصی بنام روحی که به کارگران معرفی نشده بود در نشست شرکت کرد. نشست تا ساعت ۲ نیمه شب بطول انجامید. در پایان نمایندگان مدیریت حاضر به دادن هیچکدام از خواستهای کارگران نشدند و اعلام کردند که خواستها و خود اعتصاب غیر قانونی است. ساعت دو و نیم نیمه شب پس از اینکه کارگران از طریق نمایندگان خود از موضوع با خبر شدند، يك صدا اعلام کردند که تا رسیدن به خواستههایشان مقاومت خواهند کرد.

روز ۱۵ دی به کارگران اعلام شد که جلسه ای که قرار بود در استانداری برگزار شود لغو شده است. محمدی مسئول روابط عمومی اداره کار، برگه های قرارداد کارگران را که در آن کار کارگران تا سه ماه تمدید شده را به کارخانه برد. اما کارگران از دریافت آن امتناع کردند.. زیرا که کارگران خواهان تمدید کار کمتر از يك سال نیستند. صبح همان روز رئیس اداره کار صادقی زاده و حسامی رئیس صنایع استان از نمایندگان کارگران خواستند که به کارگران بگویند سر کار بروند. نمایندگان با ادعای اینکه کارگران به حرف آنها گوش نمی دهند خطاب به نمایندگان دولت پاسخ دادند که آنها میتوانند مجمع عمومی کارگران همه شیفتها را فراخوان دهند و با کارگران صحبت کنند. صادقی زاده و حسامی هنگامی که میخواستند با کارگران شیف صبح صحبت کنند به این دلیل که شیفتهای دیگر حضور ندارند مورد اعتراض قرار گرفتند. علیرغم اعتراض کارگران صادقی زاده و حسامی حرف زدند و گفتند که خواستهای طرح شده غیر قانونی است و غیر قابل اجرا است. صادقی زاده دوباره اعلام کرد که حزب کمونیست کارگری از این مساله سوء استفاده می کند و در پایان گفت که کتبا به کارگران اعلام می کنیم که کدام خواستها عملی و کدامش عملی نیست .

"کمیته حمایت از کارگران اعتصابی" در اطلاعیه شماره ۵ خود اطلاع داد که در همین روز شش کارگر اخراجی که در مقابل کارخانه چادر زده بودند را تهدید کرده اند که چادرهایشان را

جمع کنند. طبق این گزارش همچنین یکی از کارگران بنام کاکاخانی با ریختن نفت روی خود قصد خودکشی داشت که کارگران او را از اقدامش منصرف کردند.

استاندار با شنیدن زمزمه تظاهرات گفت که باید به خواست کارگران رسیدگی شود اما نیروهای انتظامی با او مخالفت کردند. حرفهای متناقض نجفی و صادقی زاده، ادعای پیگیری خواستههای کارگران و تهدید به سرکوب و اخراج که در مدت اعتصاب متناوبا از طرف نمایندگان دولت اظهار شده همگی حاکی از عدم هماهنگی و سردرگمی صفوف آنها بود.

حمایت از کارگران اعتصابی سنندج همچنان ادامه داشت. کارگران نساجی شاهو با تقدیم ترانه لایف ایز لایف همبستگی خود را با کارگران نساجی کردستان اعلام کردند. همچنین کارگران شرکت های تولید صنعتی شامل شرکت ایراج واقع در قلعه حسن خان تهران، شرکت آتی موتور در کمال شهر کرج، شرکت پیوند واقع در رباط کریم جاده ساوه، شرکت شیشه مینا در جاده مخصوص کرج، شرکت ایران پویا (یخچال سازی) جاده قدیم کرج، کارخانه های بلورسازی نوری تازه در جنوب تهران، کارخانه رباط ماشین در شهرک بهاران کرج، کارگران ابر صنعتی و صندلی سازی در خیابان داروپخش تهران، کارگران خط اتوبوس سازی و کامیون سازی بنز خاور و نیز جمع های از کارگران از ماشین سازی تبریز، تراکتور سازی تبریز، پتروشیمی تبریز پالایشگاه تبریز، کارگران شهرداری آبادان، نورد لوله اهواز، صنایع فولاد اهواز، شهرداری ماهشهر، پتروشیمی رازی ماهشهر و پتروشیمی بندر امام ماهشهر حمایت خود را طی اطلاعیه هایی حمایت خود را از کارگران نساجی کردستان اعلام کردند.

همچنین بدنبال تماس مسعود ارژنگ با اتحادیه کارکنان بیمارستانهای بریتیش کلمبیا در کانادا، فرد میوزین دبیر این اتحادیه طی نامه ای به خاتمی از کارگران اعتصابی و مطالبات آنان پشتیبانی کرد.

روز ۱۵ دی ماه ساعت ده و نیم شب، نیروهای جمهوری اسلامی شش کارگر اخراجی را مجبور کردند که چادرهایشان را جمع کنند. از طرف دیگر اداره کار سنندج طی نامه ای به کارگران نساجی اعلام کرد که برخی از قراردادهائی که در تاریخ ۱۸ خرداد امسال منعقد شده است مطابق تبصره های ۵۵، ۷۷ و ۱۹۲ قانون کار غیرقانونی بوده و طرح طبقه بندی مشاغل شامل این قراردادها نمیشود. البته در این نامه اداره کار تعهد داده بود که طبق ماده ۴۹ و ۵۰ قانون کار به موضوع رسیدگی کند. در نامه به کارگران پیشنهاد شده بود که از هر شیفت ۴ نفر یعنی جمعا ۱۶ نفر روز ۱۷ دی ماه برای مذاکره به اداره کار بروند. کارگران با این پیشنهاد

مخالفت کردند و آنرا دور زدن نمایندگان خود دانستند. پیشنهاد کارگران مذاکره در مجمع عمومی کارخانه و در حضور نمایندگان بود. کارگران موفق شدند که کلیه سیاست های تفرقه افکنانه مدیریت و ادارات دولتی را خنثی کنند و مجمع عمومی جایگاه مهمتری نزد آنها پیدا یکرد.

روز ۱۷ دی از ساعت ۴ بعدازظهر به دعوت اداره کار سنندج مذاکره نمایندگان کارگران نساجی کردستان در اداره کار شروع شد. کارگران نهایتاً تصمیم گرفتند پیشنهاد اداره کار که خواسته بود از هر شیفت چهار نفر بعلاوه شش نفر نماینده در مذاکره شرکت کنند، رد کنند و فقط شش نماینده را برای مذاکره به اداره کار بفرستند. بدین ترتیب مذاکره نمایندگان کارگران با حسامی رئیس سازمان صنایع، صادقی زاده رئیس اداره کار، ضامنی نماینده حراست، نجفی مدیر عامل، افشاری از مدیریت کارخانه، محمدی مسئول روابط عمومی اداره کار، ایرج بهرام نژاد از خانه کارگر و فردی از وزارت اطلاعات که به جلسه معرفی نشد، شروع شد و پس از ۵ ساعت با گردن گذاشتن جبهه مقابل به خواستهای کارگران مذاکره در ساعت ۹ شب به پایان رسید.

مدیریت و اداره کار کتبا تعهد کردند که:

۱- اخراجها فوراً متوقف میشود. تنها در صورت موافقت کمیسیون کار استان متشکل از نمایندگان مدیریت، استانداری، اداره کار، هیئت تشخیص و نمایندگان کارگران امکان اخراج وجود دارد.

۲- قراردادهای موقت سه ماهه به شش ماهه تغییر کرد. این مساله شامل ۱۹۷ نفر از کارگران قراردادی و پیمانکار میشود. بدینترتیب قرارداد شش ماهه از اول سال ۱۳۸۴ به مورد اجرا گذاشته میشود.

۳- درمورد شش نفر کارگر اخراجی، با استخدام آنها موافقت نشد اما قرار شد بجای اخراج شامل طرح تعدیل شوند و به ازای هر سال سابقه کار سه ماه حقوق باضافه مزایا به آنها پرداخت شود.

۴- ایمنی و بهداشت محیط کار مورد رسیدگی قرار میگیرد. اداره کار نظارت بر این مساله را بعهدہ گرفته است.

۵- خواست سلف سرویس و یک وعده غذا مورد توافق قرار نگرفت اما کارفرما متعهد شد که بجای ماهی ۱۵۰۰ تومان ماهی ۳۰۰۰ تومان به کارگران پرداخت کند. و هرروزه شیر و

كیك در اختیار کارگران قرار دهد. قبلا هفته ای دو لیوان شیر به کارگران داده میشد.
 ۶- آئین نامه انضباطی موجود قرار شد تغییر کند. آئین نامه جدید زیر نظارت اداره کار، مدیریت و نمایندگان کارگران و بر اساس تنظیم میشود.

۷- حقوقها فوراً پرداخت میشود. حقوق روزهای ۱۶ روز اعتصاب اخیر را مدیر کل اداره کار تعهد کرد به کارگران پرداخت شود. جزء توافقات کتبی قرار نگرفت.
 ۸- کمیته ای برای طرح طبقه بندی مشاغل تشکیل میشود و ما به التفاوت سالهای گذشته نیز به کارگران پرداخت خواهد شد.

این توافق نامه به امضای شش نفر نماینده کارگران آقایان شیث امانی، هادی زارعی، اقبال مرادی، حسن شریعتی، فرشید بهشتی زاد و احمد فاتحی و از طرف مقابل نماینده مدیریت، نماینده استانداری، اداره کار، هیئت تشخیص، مدیر کل صنایع، مدیر کل اداره کار، و نماینده وزارت اطلاعات رسید.

قابل توجه است که حدود ۱۲۰ نفر از کارگران نساجی از جمله دهها نفر از کارگران قدیمی این شرکت که در طول سالهای قبل اخراج شده اند همزمان با مذاکره نمایندگان خود در مقابل اداره کار حضور داشتند و این پشتوانه ای برای این مذاکرات بود.
 بدنبال مذاکره، نمایندگان کارگران به کارخانه رفتند و گزارش مذاکره را به دو شیفت کارگران ارائه دادند و کارگران دستگاهها را با احساس شادی ناشی از پیروزی روشن کردند و به اعتصاب خود پایان دادند.

بدینترتیب اعتصاب ۱۶ روزه کارگران نساجی سنندج به موفقیت بزرگی برای کارگران منجر شد. ۱۶ روز اعتصاب، ۱۶ روز پافشاری و استقامت کارگران، ۱۶ روز تسلیم نشدن به تهدیدهای ارگانهای مختلف حکومت اسلامی، ۱۶ روز همبستگی و حمایت فزاینده سایر بخشهای طبقه کارگر و مردم مبارز سنندج و سایر شهرهایی که با ارسال تومار و به اشکال مختلف این اعتصاب را مورد پشتیبانی قرار دادند و همینطور حمایت سازمانهای کارگری که از دیروز حمایت های خود را شروع کردند، گوشه ای از این مبارزه شکوهمند بود. اعتصاب کارگران نساجی کردستان گوشه بسیار کوچکی از نیروی عظیم طبقه کارگر است که جمهوری اسلامی و ادارات مختلف آنرا به زانو درآورد و نشان داد که طبقه کارگر ستون اصلی انقلاب ایران برای آزادی و رهائی از این نظام غیرانسانی است.

بدنبال پیروزی اعتصاب، کارگران نساجی کردستان خواهان بازگرداندن شش کارگر اخراجی

شدند. خواست بازگشت بکار این شش نفر از طرف مدیریت و اداره کار پذیرفته نشده بود اما قرار شده بود بجای اخراج شامل طرح تعدیل شوند و مزایائی به آنها اختصاص داده شود. کارگران مجدداً بر خواست قبلی خود مبنی بر بازگشت به کار این شش نفر پافشاری کردند و در نتیجه فشار کارگران صراحتی مدیر کارخانه به کارگران قول مساعد داد.

روز ۲۱ دیماه (۱۰ ژانویه) کارگران بعد از ۲۱ روز حقوق خود را دریافت کردند و حقوق روزهای دومین اعتصاب نیز به کارگران پرداخت شد و توزیع روزانه شیر و کیک به کارگران از این روز شروع شد. همچنین آیین نامه انضباطی لغو شده و کمیته انضباطی نیز منحل گردید و دو نفر از نمایندگان کارگران برای پیگیری طرح طبقه بندی مشاغل انتخاب شدند. بعلاوه قرار شد نمایندگان در تهران در یک دوره آموزشی شرکت کنند و سپس لیست ۱۹۷ نفره کارگران را مورد بررسی قرار دهند و بر اساس وضعیت هر پرونده این طرح به اجرا گذاشته شود. گفته میشود که با اجرای این طرح قرارداد کارگران قراردادی که سابقه کار طولانی در این کارخانه دارند رسمی خواهد شد.

دنبال اعتصاب موفق کارگران نساجی، روز ۲۶ دی ماه قرار بود که "هیئت تشخیص"، شکایت کارگران اخراجی نساجی را بررسی کند. در این تاریخ هیئت تشخیص که متشکل است از نمایندگان کارفرما، استانداری و اداره کار، به کارگران اخراجی اعلام کرد، که به نسبت سنوات کار سالی ۳ ماه حقوق پایه به آنها تعلق میگیرد. این تصمیم با اعتراض کارگران روبرو شد و کارگران اعلام کردند که مطالباتشان را از طرق دیگر پی میگیرند. این هیئت وقتی که مصمم بودن کارگران را دیدند، سالی ۳ ماه حقوق با تمام مزایا به نسبت سنوات کار را، بعنوان تصمیم خود اعلام کرد.

یک مشکل اساسی ۶ کارگر اخراجی مسئله قرارداد کاری آنها بود. این کارگران بیش از ۹ سال در این کارخانه کار کرده و ماهانه پولی بابت بیمه بیکاری از فیش حقوقی آنها کم شده بود. طبق ماده ۷ قانون کار تامین اجتماعی اگر کارگری در حین قرارداد اخراج شود، یعنی قراردادش به پایان نرسیده باشد، بیمه بیکاری به او تعلق میگیرد. اما این کارگران مدت قرارداد کارشان تمام شده و اخراج شده بودند. بنابر قانون جمهوری اسلامی بیمه بیکاری به آنها تعلق نمیگیرد. کارگران این را حق کثی دانسته و مطالبه خود را دنبال کرده و شکایتشان را به مراجع دیگر کشاندند. شکایت این کارگران به اداره کار بخش رسیدگی داده شد. کارگران در نامه خود اعلام کرده بودند که بعد از ۹ سال سابقه کار در این کارخانه، نباید اخراج شوند و

شکایت آنها مورد حمایت قاطع کارگران نساجی قرار گرفته است. روز ۲۶ دی قرار بود که "هیئت تشخیص"، شکایت کارگران اخراجی نساجی را بررسی کند

در این تاریخ هیئت تشخیص که متشکل بود از نمایندگان کارفرما، استانداری و اداره کار، به کارگران اخراجی اعلام کرد، که به نسبت سنوات کار سالی ۳ ماه حقوق پایه به آنها تعلق میگیرد. این تصمیم با اعتراض کارگران روبرو شد و کارگران اعلام کردند که مطالباتشان را از طرق دیگر پی میگیرند. این هیئت وقتی که مصمم بودن کارگران را دیدند، سالی ۳ ماه حقوق با تمام مزایا به نسبت سنوات کار را، بعنوان تصمیم خود اعلام کرد. این یک پیروزی برای کارگران بود. اگر چه کارگران به همه خواستههایشان نرسیدند.

پیروزی کارگران نساجی کردستان در سنندج یک شکست سیاسی نه فقط برای مدیریت و کارفرما که برای جمهوری اسلامی بود. بعد از اعتصاب کارگران نساجی کردستان ایرج بهرامی نژاد یکی از مسئولین خانه کارگر سنندج از سمت خود کنار گذاشته شد. روز ۲۷ دی صراحتی مدیر کارخانه نساجی را برکنار کردند و عسکری مسئول حراست بنیاد را به جای او گذاشتند. و تعداد دیگری از دست اندرکاران رژیم در سنندج را از مقام خود برکنار و از تهران افرادی را جایگزین آنها کردند. همچنین در این روز مدیریت کارخانه نساجی کردستان ۲۵ کارگر بسیجی را جمع کرد و با پرداخت مبلغ صد هزار تومان به هر کدام از آنها، از آنها خواست هنگام اعتصاب ماشینها را روشن کنند. مقامات دولت تلاش کردند که از یک طرف مسئولین منفور خود را برای مقابله با اعتراضات مردم جابجا کنند و از طرف دیگر با توطئه و دسیسه چینی در صف متحد کارگران شکاف بیندازند.

از آنجا که مدیریت و مقامات دولتی در شهر سنندج علیرغم قبول مطالبات کارگران برای اجرا و عملی کردن موارد توافق شده، اقدامات لازم را انجام ندادند، کارگران کارخانه نساجی کردستان در شهر سنندج به دنبال اعتصاب موفقیت آمیز خود در ۲۹ دی کمیته های پیگیری مطالباتشان را سازمان دادند. کارگران به منظور پیگیری مطالباتشان خود راساً دست به کار شدند و کمیته هایی برای عملی کردن مطالباتشان سازمان دادند که عبارتند از:

۱- کمیته پیگیری طرح طبقه بندی مشاغل

۲- کمیته پیگیری کارهای سخت و زیان آور در کارخانه

۳- کمیته پیگیری بهداشت محیط کار و سلامتی کارگران کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران ضمن حمایت قاطع از اقدامات و مطالبات کارگران نساجی همه کارگران را

فرامیخواند که با اتکا به مجامع عمومی خود تلاش کنند برای رسیدن به مطالباتشان تجربه با ارزش کارگران نساجی کردستان را بکار گیرند.

بدنبال اعتصاب طولانی مدت و موفقیت آمیز کارگران، جمهوری اسلامی دو نفر از نمایندگان کارگران آقای فرشید بهشتی زاد و شیث امانی را چندین بار احضار و بازجویی کرده و با اتهام همکاری با سازمانهای اپوزیسیون آنها را مورد تهدید قرار داده است. قبلا آقای هادی زارعی را هم به اطلاعات برده و تهدید کرده بودند. به نمایندگان کارگران اتهام ارتباط با سازمانهای اپوزیسیون زده اند تا آنها را مرعوب کنند و مانع از مبارزه آنها برای احقاق حقوق کارگران شوند. اقدام سرکوبگرانه رژیم اسلامی و سازمان اطلاعاتش علیه نمایندگان کارگران باید با وسیعترین و گسترده ترین عکس العمل همه کارگران و مردم آزادیخواه در سراسر کشور پاسخ گیرد و شدیداً محکوم شود.

سرانجام به دنبال اعتصاب ۱۶ روزه کارگران نساجی کردستان در شهر سنندج طی مذاکره ای که با مقامات دولتی و مدیرعامل کارخانه داشتند، بخش مهمی از مطالباتشان را به کارفرما تحمیل کردند. توافق نامه کتبا نوشته شد و طرفین آنرا امضا کردند. در مورد حقوق ۱۶ روز دوران اعتصاب هرچند در توافقات کتبی وارد نشد اما با پافشاری نمایندگان کارگران، رئیس اداره کار قول داد که آنرا عملی خواهند کرد. با پایان اعتصاب، کارگران کمیته های پیگیری مطالباتشان را سازمان دادند. طی اقداماتی که این کمیته ها و کارگران انجام دادند. بالاخره یکی از موارد توافق شده، یعنی بازپرداخت حقوق ۱۶ روز دوران اعتصاب، به کارگران پرداخت شد.

تحمیل حقوق ایام اعتصاب به کارفرما و دولت، یک پیروزی سیاسی برای کارگران نساجی و کل طبقه کارگر ایران میدانند. در شرایطی که اعتصاب ممنوع است، طرح این مطالبه و تحمیل آن به کارفرما و دولت، باید همراه با حق تشکل و اعتصاب به مطالبه کارگران در همه اعتصابات تبدیل شود.

بعد از اعتصاب، وزارت اطلاعات در شهر سنندج تعدادی از نمایندگان کارگران را تحت فشار قرار داد. این اقدام ضد کارگری سازمان اطلاعات باعث شد که کارگران نساجی وارد دور دیگری از مبارزه شوند و طی نامه ای ضمن محکوم کردن اقدام رژیم از کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری و سایر سازمانهای کارگری درخواست حمایت کردند. یکی از ابتکارات مهم در جریان اعتصاب کارگران نساجی کردستان در این اعتصاب تشکیل

کمیته حمایت از اعتصاب بود که در اولین روزهای اعتصاب تشکیل شده بود، طی این اعتصاب اطلاعیه‌های متعددی منتشر کرد و تلاش نمود که حمایت و پشتیبانی اقشار مختلف مردم را جلب کند.

دور اخیر اعتصاب کارگران نساجی کردستان

در نساجی کردستان از مجموع ۴۱۶ کارگر این کارخانه ۱۹۷ نفر آنها سالها است که با قرارداد موقت کار میکنند و هر سال قرارداد آنها تمدید میشود. طبق روال معمول کارگران هر بار با پایان یافتن مدت قرارداد قبلی، قرار داد تازه ای را امضا میکردند اما اینبار کارفرما متن قرارداد را تغییر داده و آنرا برای امضای در اختیار کارگران گذاشت. در این قرارداد قید شده بود که کارگران به مدت محدود یک سال و یک ماه استخدام میشوند، و هر آن کارگران اخراج شدند در ازای سنوات کاری هر سال یک ماه دستمزد رضایت دارند. در پایان قرار داد کارگران یا اخراج میشوند، یا اینکه قرار داد به توافق طرفین دوباره تمدید میگردد. در یک بند این قرارداد موقت قید شده بود که این قرارداد تا پایان سال ۸۴ اعتبار دارد و هر وقت کارفرما بخواهد میتواند قرارداد را فسخ کند و یا اینکه قرار داد به توافق طرفین دوباره تمدید میگردد. در بند دیگری آمده بود که بعد از اخراج، کارگر اخراجی حق دارد در ازای سنوات کاری فقط یک ماه دستمزد طلب کند. در حالیکه سال گذشته در جریان اعتصاب کارگران این کارخانه کارفرما ناچار شد بپذیرد بعد از اخراج هر کارگر، به ازای سنوات کاری چهار ماه و نیم پرداخت کند.

کارگران بدون اطلاع از تغییر بندهای قرارداد، اینبار نیز طبق روال همیشگی و بعنوان امری فرمال اقدام به امضای قرارداد کردند. بدین ترتیب کارگران شیفت شب و بعدازظهر روز جمعه اول مهر بدون اطلاع از تغییر متن قرارداد، آنرا امضا کردند. صبح روز شنبه ۲ مهر هنگامیکه کارگران شیفت صبح که ۳۶ نفرشان با قرارداد موقت در این کارخانه کار میکنند، میخواستند وارد کارخانه شوند با تحویل کارتهای ورودیشان، برگهای قرارداد تازه را دریافت کردند اما در همین اثنا چند نفر از نمایندگان کارگران که متوجه موضوع و کلاً مدیریت شده بودند به کارگران شیفت صبح خبر دادند که قرارداد را امضا نکنند. نمایندگان اعلام میکنند که متن این قرارداد حاوی بندهایی است که غیر قانونی و متفاوت از قرار دادهای قبلی است و نباید امضا شود.

هنگامی که کارگران متوجه دسیسه کارفرمای شدند، این قرار داد را ضد کارگری دانسته و آنرا امضا نکرده و پاره کردند و دست به اعتراض زدند. در مقابل اعتراض کارگران مهندس عزیزی کارت ورود کارگران را به آنها پس نداد و اعلام کرد که این ۳۶ نفر از امروز اخراج میشوند. کارگران بلافاصله دست به اعتصاب زدند و کارگران شیفت قبلی نیز همراه کارگران شیفت صبح دست از کار کشیدند و ماشینها را خاموش کردند و خواهان لغو این قرار داد شدند.^۱ کارگران خواهان لغو حکم اخراج همکاران خود و لغو قراردادهای موقت و رسمی شدن قرارداد کاری خود شدند. این اعتصاب از روز شنبه همچنان ادامه دارد.

روز ۲ مهر شنبه صبح ساعت ده و نیم هنگامی که ۴۵ نفر از کارگران قراردادی میخواستند وارد کارخانه شوند، با ممانعت کارفرما روبرو شدند و بلافاصله کارتهای ورود به کارخانه را از کارگران گرفتند و اعلام کردند که اجازه ورود به کارخانه را ندارند، زیرا از این روز از کار اخراج هستند. اما کارگران با فشار دسته جمعی خود وارد کارخانه شدند و این خبر را به همکاران خود در کارخانه دادند. کارگران شیفت صبح که سر کار بودند، در اعتراض به این تصمیم ضد کارگری مدیر کارخانه دست از کار کشیده و خواهان بازگشت به کار همکاران خود شدند. کارگران شیفت بعدازظهر و شب نیز، در مجمع عمومی خود تصمیم گرفتند که به همکاران اعتصابی خود بپیوندند. بدین ترتیب از ساعت ۱۱ شب شنبه همه شفتهای کارخانه وارد اعتصاب شدند.

کارگران نساجی کردستان خواهان بازگشت به کار همکاران اخراجی خود به سر کار و لغو قرار دادهای موقت شدند. در این روز دخالت اداره کار برای پایان دادن به اعتصاب کارگران کارساز نشد و کارگران همچنان بر خواستههای خود پافشاری کردند.

از سوی دیگر کارگران نساجی کردستان در شهر سنندج که اکثراً عضو تعاونی اعتبار هستند، در تعاونی اعتبار شماره حسابی به اسم خود دارند که ماهانه مدیریت کارخانه ۸ هزار تومان از دستمزد آنان را به این حساب واریز میکند و کارگران به صورت نوبتی هر گاه بخواهند میتوانند از این صندوق وام دریافت کنند. کارگرانی که وام خود را به این صندوق بازپرداخت میکنند بازهم وارد نوبت بعدی میشوند که از این صندوق وام دریافت کنند.

در حقیقت این صندوقی است که کارگران برای رفع مشکل خود ایجاد کرده اند که بتوانند در شرایط اضطراری از آن وام بگیرند.

وقتی کارگران به این صندوق مراجعه کردند تا از آن وام بگیرند، تعاونی اعتبار به کارگران

خبر داد که از یکسال قبل تا کنون کارفرما پولی به این حساب واریز نکرده است. این در حالی است که کارفرما ماهانه از دستمزد هر کارگر ۸ هزار تومان را کم کرده است. بدین ترتیب اعتراض کارگران در نساجی کردستان شدت بیشتری گرفت و یکی دیگر از مطالبات کارگران اعتصابی در این کارخانه پرداخت فوری پول تعاونی از جانب کارفرمای کارخانه بود. کارفرما اعلام کرد که فعلاً پولی ندارد بپردازد و هنگامی میتواند این مبلغ را به حساب کارگران در تعاونی اعتبار واریز کند که مواد خام موجود در کارخانه به تولید برسد و در بازار فروخته شود. کارگران در مقابل اعلام کردند که این ۱۸ میلیون تومان بخشی از دستمزد آن در مدت یک سال گذشته بوده است و باید بدون بهانه و تلف وقت پرداخت شود. روز دوم مهر کارگران نساجی کردستان بیانیه ای دادند و در آن درخواستهای زیر تاکید گذاشتند:

- ۱- برچیده نمودن انواع قرارداد خود تنظیمی و غیر قانونی کارفرماها و انعقاد قرارداد دائم.
 - ۲- اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و پرداخت مابه التفاوت طرح به تمامی کارگران.
 - ۳- پرداخت حق افزایش تولید سالها و ماههای معوقه به کارگران.
 - ۴- برگرداندن ۱۸ میلیون تومان سرمایه کارگران در تعاونی اعتبار که مدیر اداری مالی مدت یکسال آن را برداشت نموده است.
 - ۵- انجام معاینات دوره ای برای تمام کارگران و مداوای کارگران بیمار.
 - ۶- رعایت بهداشت محیط کار، ایجاد حفاظ و ایمنی برای دستگاهها و ماشینها، کاهش آلودگی گرد و غبار و سرو صدا در سالن تولید و امکانات بهداشتی
- روز ۳ مهر کارگران نساجی شاهر در سنندج با ارسال پیامی از اعتصاب کارگران نساجی کردستان حمایت کردند.

روز دوشنبه ۴ مهر کارفرما از کارگران بخش بسته بندی تقاضا خواست که تولیدات آماده را بار بزنند. کارگران اعلام کردند که ما در اعتصاب هستیم و کار را در مقابل حق و حقوق خود انجام می دهیم. در نتیجه از طرف مدیریت کارخانه با همکاری چند نفر از کارمندان بخش اداری ۴ ماشین را بار زده و قصد خروج از کارخانه داشتند که کارگران دسته جمعی جلوی ماشین را گرفتند و به آن اجازه خارج شدن ندادند و بارها را خالی کردند.

در این روز مدیر کارخانه به اسم مهندس عزیزی و سپهر معاون سیاسی استانداری و اقبال پور و چند تن دیگر در مورد شرایط کارخانه نساجی کردستان، جلسه اضطراری برگزار کردند.

این نشست کاملاً محرمانه تلقی شده و کسی از این مذاکرات خبری نیافت. کارگران در مجمع عمومی خود اعلام کردند که تا رسیدن به تمامی خواسته‌های خود این اعتصاب را ادامه خواهند داد.

روز سه شنبه ۵ مهر ماه طی اقدامی دیگر کارفرما با خود کارگران دیگری را به کارخانه آورد و قصد داشت از این کارگران به عنوان اعتصاب شکن استفاده کند. کارگران اعتصابی با مقابله کردن با این دسیسه کارفرما، از ورود کارگران اعتصاب شکن به محوطه کارخانه جلوگیری کردند.

در این روز بشارتی از طرف مدیریت کارخانه مجدداً قراردادها را به سالن می برد و از کارگران می خواهد که آن را امضا کنند. اما کارگران قراردادها را پاره کردند و بشارتی را تهدید نمودند که اگر یکبار دیگر با این قراردادها وارد سالن شود با برخورد جدیتری روبرو خواهد شد. از سوی دیگر کورش نصرالله بیگی که در بخش مدیریت کارخانه شاهو کار می کند به یکی از کارگران که بیش از ۱۶ سال است در این کارخانه کار می کند اعلام کرد که او از کار اخراج است، کارگر مزبور عصبانی شده و اعلام کرد که هیچ کس نمی تواند من را اخراج کند و سیلی محکمی به صورت او زد. کورش نصرالله بیگی که خشم این کارگران را دید فوراً از محل دور شد.

همچنین در این روز نمایندگان کارگران طی مذاکرات با اداره کار و استانداری مطالبات کارگران اعتصابی نساجی را مورد بحث و بررسی قرار دادند. در ادامه این مذاکرات، بیانیه ای ۱۶ ماده ای صادر شد و قرار شد این بیانیه در مجمع عمومی کارگران به اطلاع آنها رسانده شود. مجمع عمومی کارگران برگزار شد و نمایندگان کارگران در این مجمع گزارش مذاکره خود را به اطلاع کارگران اعتصابی رساندند و اعلام کردند که اداره کار و استانداری به کارگران حق داده اند و کارفرما ناچار است مطالبات ما را عملی کند. بیانیه ۱۶ ماده ای با مخالفت کارگران روبرو شد و کارگران در مجمع عمومی خود اعلام کردند که تا رسیدن به تمامی خواسته‌های خود این اعتصاب را ادامه خواهند داد.

کارگران همچنین اعلام کردند ما خواهان دستمزد برابر هستیم. ۹ نفر از زنانی که در کارخانه کار می کنند ماهی ۹۰ هزار تومان دستمزد دریافت می کنند. دستمزد کارگران زن این کارخانه در مقابل کار برابر کمتر از مردان است. اما قربانی مدیر عامل کارخانه تا کنون جوابی به خواسته‌های بر حق کارگران نداده است. در این مجمع عمومی کارگران گفتند هیچ

وعده و وعیدی را قبول نخواهند کرد. در همانجا یکی از کارگران گفت که سال گذشته کتبی با امضا همه مسئولین و ادارات کتبا و با امضا تعهد کردند و به ما گفتند خواستهای ما انسانی و اجرا خواهد شد. اما تا کنون بسیاری از آن خواستهایی که ما پارسال برای آنها مبارزه کردیم هنوز اجرا نشده است.

روز ۵ مهر به دنبال مخالفت کارگران با خروج کالای تولیدی از کارخانه، روز ۵ مهر مدیریت کارخانه نساجی با ترفند اینکه، بعد از به فروش رفتن این تولیدات، دستمزد شهریور ماه کارگران پرداخت خواهد شد، از کارگران خواست که این مواد را بار بزنند. کارگران اعلام کردند ما در اعتصاب هستیم و کار نخواهیم کرد اما مانع خروج مواد تولیدی از کارخانه نشدند و مدیریت ۸ کارگر را خارج از کارخانه آورده و ۳۰ تن مواد تولیدی را بار زده و از کارخانه بیرون برد.

روز ۶ مهر نمایندگان کارگران به مدیریت مراجعه کردند و خواهان دستمزدهای شهریور ماه کارگران شدند. اما مدیریت اعلام کرد که دستمزدی پرداخت نخواهد کرد.

به دنبال این ترفند کارفرما، کارگران در مجمع عمومی خود اعلام کردند که از روز ۶ مهر، به کارفرما اجازه خارج کردن هیچ نوع موادی را از کارخانه نخواهند داد. البته در این فاصله مدیریت این کارخانه دور از چشم کارگران، توانست دو ماشین از ماشینهای تولیدی این کارخانه را از کارخانه بیرون برد و به کارگران اعلام کرده است که این دو ماشین را فروخته است. این یک ترفند دیگر مدیریت کارخانه است. در میان کارگران شایع است که میخواهند با فروش ماشینها کارگران را اخراج و در نهایت کارخانه را ورشکسته اعلام کنند.

روز شنبه ۹ مهر در حالی که نمایندگان کارگران به اداره کار و استانداری مراجعه کردند، موفق به مذاکره با هیج کدام از مقامات این ادارات نگردیدند.

۱۰ مهر شنبه کارگران در مجمع عمومی خود تمامی مسائل و خواسته هایشان را مورد بحث و بررسی قرار دادند. کارگران این کارخانه که تا این تاریخ ملاقاتهای متعددی با مقامات استان داشتند، متوجه شدند که این کلاف سر درگم را باید با بالاترین مقامات کارخانه و دولت در تهران حل و فصل کرد و اعلام کردند که یکشنبه ۱۱ مهر نمایندگان آنها به تهران خواهند رفت و شکایتشان را به مقامات بالای دولتی خواهند رساند.

- در این روز مدیریت نامه ای برای امضا در میان کارگران اعتصابی پخش کرده که در آن نوشته شده بود: ما به ادامه کار در کارخانه راضی هستیم! کارفرما به کارگران گفته است هر

کس می‌خواهد در این کارخانه کار کند این نامه را امضا کند. این نامه و محتوی آن صرفاً برای ایجاد دل‌نگرانی و تفرقه در میان کارگران بود. کارگران این نامه را رد کردند و هیچ‌کدام آنرا امضا نکردند.

صبح روز دوشنبه ۱۱ مهر بار دیگر مدیریت اقدام به بار زدن مواد تولیدی و خروج آنها از کارخانه کرد که با ممانعت کارگران اعتصابی در نساجی کردستان مواجه شد. در ساعت ۱۳ این روز کارگران در مقابل کارگزینی تجمع کردند و خواهان جواب دادن مدیریت به خواسته‌های خود شدند. مهندس عزیزی در میان کارگران حاضر شد و اعلام کرد از دست من کاری بر نمی‌آید من هم ۲۵ روز دیگر با کارخانه نساجی کردستان قرارداد دارم، بنابراین من دخالتی در امر اعتصاب شما نخواهم کرد. در این روز همچنین کارگران که از نمایندگان خود بشدت عصبانی بودند، مجمع عمومی خود را تشکیل دادند و در این مجمع نمایندگانشان را متهم کردند که در مقابل سیاست سرکوب کارفرما، آنها سکوت اختیار کرده اند. کارگران به نمایندگان خود اعلام کردند اگر شما اخبار مذاکرات و اقدامات خود را به ما گزارش نکنید، ما خودمان وارد میدان عمل می‌شویم و نمایندگان دیگری را انتخاب می‌کنیم. اتفاق مهم دیگر در این روز این بود که مدیر کارت ۴۶ نفر از جمله ۴ نفر از نمایندگان کارگران را گرفتند و به آنها پس ندادند. پس ندادن کارت‌ها به معنای اعلام اخراج این کارگران بود. اما نمایندگان کارگران به اداره کار مراجعه کردند و وقتی آنجا پاسخی نگرفتند به استناداری رفتند. در استناداری اقبالی پور اعلام کرد کاری از دست آنها بر نمی‌آید. دسیسه‌های کارفرما و مدیریت و خشم کارگران در این چند روز باعث ایجاد تنش‌هایی میان کارگران و نمایندگانشان شد.

بنا به گزارشها در کارخانه نساجی کردستان حق تولید از ۱۰ تا ۲۰ هزار تومان تعریف شده است. اما تا کنون ماهی ۱۰۰ تا ۲۰۰ تومان به کارگران پرداخت شده است. همچنین در این مدت پنج دستگاه از ماشینهای تولیدی این کارخانه به فروش رسیده است. از سوی دیگر ۲۶۰ کارگر در این کارخانه بخاطر از دست دادن سلامتی جسمی خود در محیط کار به اداره کار شکایت داده اند که به نتیجه ای نرسیده است. از این تعداد ۷۵ نفر شان کارگرانی هستند که سال گذشته اخراج شدند. این کارگران پارسال شکایت خود را با سند و مدرک به دادگاه ارائه کردند. امسال دادگاه به نفع کارگران رای داد که کارفرما باید به کارگران خسارت پرداخت کند و قربانی مدیرعامل این کارخانه به دلیل عدم پرداخت خسارت و دزدیهای متعدد که کارگران یکی پس از دیگری آنها را افشا کردند اکنون تحت تعقیب قرار گرفته و فراری شده است.

همچنین تعدادی از مسولین و مدیران کارخانه به ترتیب زیر: بشارتی، امیراسدی، حبیب الله فاتحی، هادی وفای و یک نفر به اسم شهرام که به جرم دزدی و... در بازداشت بودند، که با قید وثیقه آزاد شدند. روز پنجشنبه ۵ مهر گذشته در حالی که از طرف اداره آگاهی سنندج برای دستگیری قربانی مدیر عامل کارخانه نساجی کردستان، به محل کارخانه آمده بودند با همکاری هم دستان او به وی خبر دادند و به این ترتیب از دستگیری او جلوگیری کردند.^۱

نمایندگان کارگران روز ۱۱ مهر به تهران رفتند و چهارشنبه ۱۳ مهر برگشتند. اما نتایج این ملاقات و شکایات مذاکرات بی حاصلی بود به این قرار:

- نمایندگان کارگران ابتدا با وزارت کار ملاقات کردند. در این ملاقات شکایت کارگران علیه کارفرما و مدیریت کارخانه تقدیم این وزارتخانه شد. شکایت کارگران اعتراضی بود به وضع آنان در این کارخانه و عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل. در این ملاقات یک نفر به اسم آقای صیفی این شکایت را تحویل گرفت و قول داد که آنرا پیگیری کند.

- ملاقات دوم با حراست وزارت کار بود. یک نفر که "حاجی آقا" معرفی شد، با نمایندگان کارگران مذاکره کرد. او با مسئول حراست اداره کار استان آقای ضامنی تماس گرفت. ضامنی گفت ما نمیتوانیم جواب این مسئله را بدهیم زیرا حق با کارگران است. حراست وزارت کار به نمایندگان کارگران گفت کاری از ما ساخته نیست. تنها مرجعی که صلاحیت این کار را دارد شورای تامین استان (متشکل از: استاندار، فرمانده اطلاعات سپاه، و فرماندار) است.

- یکی از ملاقاتهای دیگر نمایندگان کارگران با دفتر مرکزی نساجی بود. مسؤلین این دفتر به کارگران اعلام کردند اعتصاب را تمام کنید و به سر کار برگردید، تا به مطالباتتان رسیدگی کنیم. نمایندگان کارگران در مقابل این گستاخی اعتراض کردند و جروبحث شدیدی در میان طرفین پیش آمد.

- آخرین ملاقات نمایندگان کارگران با بنیاد جانبازان در میدان آرژانتین بود. در این ملاقات که با فشار کارگران فراهم شده بود شکایت کارگران نساجی تحویل آنها داده شد. این مرکز هیچ جوابی به کارگران نداد.

روز چهارشنبه ۱۳ مهر ساعت ۱۱ صبح به کارگران اعتصابی خبر رسید نمایندگان کارگران که به تهران رفته بودند موفق به ملاقات و مذاکره با بنیاد مستضعفان نشده اند. زیرا مسؤلین بنیاد ابتدا چون نمیخواستند با نمایندگان کارگران مذاکره کنند، گفته بودند که چون آنها قبلاً وقت ملاقات نگرفته اند، نمیتوانند ملاقاتی داشته باشند. اما با فشار نمایندگان

کارگران، بعد از ظهر این روز به آنها ملاقات داده شد. بعلاوه در این روز نامه ای از شهرهای اردوان و سمنان به بخش انبار کارخانه رسید مبنی براینکه ۷۵۰ تن نخ را باید کارخانه به این شهرها بفرستد. اما کارگران اجازه خروج تولیدات را به کارفرما ندادند. در این روز بخش مدیریت در کارخانه حضور نداشتند.

همچنین در روز ۱۳ مهر، کارگران در مجمع عمومی خود تصمیم گرفتند که اگر روز جمعه ۱۵ مهر ماه که نمایندگانشان از تهران برمیگردند، روشن شود که در مذاکرات به خواسته هایشان جواب داده نشده، دست به اقدامات زیر بزنند و اعلام داشتند:

"۱- از روز شنبه (۱۴مهر) به منظور پرداخت دستمزد شهریور ماه کارگران، برای فروش مواد تولیدی این کارخانه راساً بازاریابی را آغاز میکنیم.

۲- از محل فروش این کالاها دستمزد شهریور ماه را پرداخت میشود.

۳- پرداخت دستمزدها به ترتیب نیاز کارگران اولویت بندی میشود.

۴- اعتصاب تا رسیدن به خواسته های مطرح شده ادامه خواهد داشت."

روز شنبه ۱۶مهرماه مدیریت کارخانه چند نفر از عوامل خودش را به پای ماشینها فرستاد که ماشینها را روشن کنند. اما این اقدام مدیریت و اعتصاب شکنان با اعتراض و ممانعت کارگران اعتصابی قرار گرفت. کارگران اجازه روشن کردن ماشینها را به آنها ندادند.

روز ۱۷ مهر نماینده کارگران نساجی کردستان به مذاکره با استانداری، شورای تامین شهر و اداره کار پرداختند. نتایج این مذاکرات با استانداری و اداره کار برای نمایندگان کارگران رضایت بخش نبود. در مذاکره با شورای تامین شهر که عبارتند از رئیس اطلاعات استان فرماندار سنندج و استاندار کردستان، به نماینده کارگران اعلام شد که تا روز ۲۲ مهرماه نتایج اقدامات قطعی را به کارگران اعلام خواهند کرد. این مسئولین به نمایندگان کارگران گفته بودند که با مدیرعامل کارخانه آقای قربانی صحبت شده است و از مدیر کارخانه خواسته شده است که با بازگرداندن کارگران اخراجی به کار یا راضی کردن آنها از طریق دادن حق و حقوقشان به این اعتصاب خاتمه داده شود.

نمایندگان کارگران اعلام کردند که روز ۲۲ مهر ماه آخرین فرصت برای کارفرما و مسئولین است که به خواسته های آنها رسیدگی شود، در غیر این صورت کارگران اقدامات جدی تری را در دستور خواهند گذاشت.

اما در این روز مجدداً چند نفر از عوامل مدیریت کارخانه به سالن اعتصاب رفته و نامه ای

را به کارگران دادند مبنی بر اینکه: ما امضا کنندگان این نامه می خواهیم کار در کارخانه را شروع نماییم و از آنها خواسته بودند که نامه را امضا کنند. رضا کرباسی یکی از عوامل کارفرما در توضیحاتی پیرامون این نامه گفته بود که تعهد نموده اند که اگر کارگران ماشینها را روشن کنند و آغاز به کار کنند به خواسته های آنان رسیدگی خواهد شد. کارگران در مقابل این توطئه اعلام کردند هر زمان که ما چک تضمینی را دریافت نمودیم ماشینهای کارخانه روشن خواهد شد. این مسئله باعث تنشهایی میان کارگران و این عوامل مدیریت در کارخانه گردید.

در این روز نمایندگان کارگران در مجمع عمومی کارخانه گزارشی از کل اقدامات خود را به کارگران داده و اضافه کردند که شکایت نامه ای به رئیس اتحادیه شورای شهر مبنی بر وضعیت کارخانه نساجی کردستان ارسال کرده اند و اعلام کردند که آخرین فرصت ۲۲ مهر ماه برای کارفرما و مسئولین دولتی می باشد، در غیر این صورت ما اتحادیه های کارگری و سازمان جهانی کار و عموم مردم را در جریان این بی توجهی ها قرار خواهیم داد.

روز ۲۱ مهر کارگران نساجی کردستان با دادن بیانیه دیگری بر خواسته های خود تاکید کردند

.....

بیانیه کارگران نساجی کردستان

در ادامه خون خواریهها و ظلم سرمایه داران علیه کارگران نساجی کردستان کارگران در نا امنی مطلق شغلی بسر میبرند. همچنین کارگران در بی عدالتی و ظلم مفراط بسر میبرند به همین دلیل با ظلم سرمایه داران مبارزه میکنند. سالهاست این زالو سفستان سرمایه دار از قبل این قشر زحمتکش جامعه یعنی طبقه کارگر سرمایه اندوزی میکنند. این خونخواران صنعتی و این سرمایه داران بدور از هر گونه انسانیت و شعور اجتماعی با نهایت بی رحمی و شقاوت مثل بربرهای گذشته بجان کارگران افتاده و با بی رحمی دست به بیکار سازی زده و در پیش بردن نقشه شوم خویش از هیچ ترفند و ریائی دریغ نمی کنند. در این راستا مدیران و مسئولان کارخانه با آوردن قراردادهای غیر قانونی و نا عادلانه میخواهند این قشر زحمتکش و ضربه پذیر را که بعد از سالها رنج و کار سخت و طاقت فرسا با مبلغی ناچیز و اندک اخراج نمایند و یا اینکه از آنان بهره کش نمایند. به تعبیری این برده داری مدرن را که سالهاست به اجرا درآورده اند باز هم ادامه دهند. مسئولین و متولیان کار در استان در برابر این بی عدالتی و ظلم آشکار سکوت اختیار کرده و با بی تفاوتی مرگ بار در اصل به اعمال ظالمانه آنان مهر تأیید میگذارند. این کمیته در این راستای خواسته های کارگران را که به شرح زیر اعلام شده است را پیگیری میکند و تا برآورده نمودن این خواسته اعتصاب و اعتراض ادامه خواهد داشت.

- ۱- برچیده شدن انواع قراردادهای غیر قانونی و خود تنظیمی
- ۲- لغو حکم اخراج کارگرانی که کارتهایشان را ضبط کرده اند.
- ۳- اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و تعهد به پرداخت ما به تفاوت آن به تمامی کارگران.
- ۴- پرداخت حقوق معوقه در سالهای گذشته (بر اساس افزایش تولید) .
- ۵- بر گرداندن ۱۸ میلیون تومان به تعاونی اعتبار، این مبلغ در سال گذشته از دستمزدهای ما کسر شده است. و مدیر عامل بجای اینکه به حساب ما واریز کند آنرا به جیب زده است. این عمل جرم به حساب می آید و مدیر عامل کارخانه باید جوابگو باشد.
- ۶- انجام معاینات دوره ای سالیانه کارگران طبق قانون کار
- ۷- رعایت بهداشت کار و ایجاد ایمنی در محل کار برای کارگران و مراقبت ایمنی برای ماشین آلات ، کاهش آلودگی گردو غبار در سالنها ، تحویل لباس کارو به تمامی کارگران و ایجاد فضای مناسب برای کارگران
- ۸- تعیین حداقل دستمزد ۴۵۰ هزار تومان و پرداخت ماهانه این مبلغ به همکاران

اخراجی ما

کمیته اعتصابیون نساجی کردستان

۲۱ مهر ۸۴

-
- روز ۲۳ مهر کارگران اعتصابی در نساجی کردستان مجمع عمومی خود را تشکیل و معضلات کنونی کارگران را مورد بحث و بررسی قرار دادند . در این مجمع یکی از نمایندگان کارگران به سوالات کارگران جواب داد و سپس تصمیمات زیر اتخاذ شد:
- ۱- کارگران برای اعتراض به وضع موجود، که مسولین دولتی در استان با بی تفاوتی کامل به نقض حقوق کارگران از جانب کارفرما برخورد کرده اند، برای پیگیری مطالبات خود روز ۲۶-۷-۸۴ در جلو استانداری تجمع خواهند کرد .
 - ۲- در این مجمع تصویب شد که پرسنل اداری کارخانه هم به اعتصاب بپیوندند.
 - ۳- تصویب شد که نمایندگان کارگران به عنوان مرجع ذیصلاح و قانونی کارگران در کمیسیونهای کارگری حضور داشته باشند.
 - ۴- تصویب گردید که هیات مدیره تعاونی اعتبار، به منظور استرداد پولی که کارفرما از دستمزد کارگران کم کرده است به این صندوق، شکایت کند.
 - ۵- تصویب شد که تا رسیدن به مطالبات کارگران این اعتصاب ادامه یابد.

در این جلسه اعلام شد که کارفرما اسامی ۱۷۲ نفر از کارگرانی که قرارداد موقت دارند را به منظور تعدیل نیروی کار (بیکار سازی) به اداره کار داده است. کارگران قرار گذاشتند روز سه شنبه ۲۶ مهر در اعتراض به این موضوع در مقابل استانداری تجمعی داشته باشند. روز دو شنبه نامه ای از اداره کار و استانداری به کارگران رسید، در این نامه از کارگران خواسته شده بود که در مقابل استانداری تجمع نکنند، در مقابل قول داده بودند که روز چهارشنبه کمیسیون کارگری برای بررسی مشکلات کارگران تشکیل جلسه دهد. در این نامه گویا قید شده بود که فقط دو نفر از نمایندگان کارگران میتوانند در این جلسه شرکت کنند. این قیدو شرط برای محدود کردن نمایندگان کارگران مورد اعتراض کارگران قرار گرفت. کمیسیون کارگری که قرار بود چهارشنبه تشکیل جلسه بدهد عبارتند از: دو نفر از استانداری استاندار و اقبالی پور، مجید صادقی زاده رئیس اداره کار، ضامن‌ی از حراست. یک نفر از نیرواتظامی، یک نفر از اطلاعات سپاه، یک نفر از کانون شوراهای اسلامی شهر، دو نفر از نماینده کارگران.

در این هنگام کارخانه نساجی و تمام عبور و مرور به آن کماکان تحت کنترل کارگران قرار داشت. ساعت ۴ و ۳۰ دقیقه روز سه شنبه ۲۶ مهر قربانی مدیر عامل به کارخانه آمد و چند نفری را که حراست کارخانه را بر عهده دارند، از جمله محمود علیخانی، حجت حسن پور و ناصر عزیزی را همراه خود برد. این افراد ساعت ۶ با همدیگر کارخانه را ترک کردند. در میان کارگران شایع شده بود که از این به بعد این افراد به عنوان عوامل کارفرما در مقابل کارگران کارشکنی خواهند کرد.

روز چهارشنبه ۲۷ مهر "کمیسیون کارگری" کارفرما در کارخانه نساجی تشکیل جلسه داد. در این کمیسیون نمایندگان کارفرما و دولت حضور داشتند. از طرف کارگران هم شیث اماني، فرشید بهشتی زاد، اقبال مرادی و جهانگیری شرکت داشتند. با شروع جلسه، مسئولین دولتی و امنیتی و انتظامی اعلام کردند که فقط دو نماینده از طرف کارگران میتوانند در این نشست حضور داشته باشند. اجازه حضور سایر نمایندگان کارگران در این جلسه داده نشد. این در حالی بود که، استاندار، یکی از معاونان استاندار، رئیس اداره کار، فرمانده حراست استان، یک نفر از مقامات نیروی انتظامی، یک نفر از اطلاعات سپاه، فرماندار سنندج و نماینده کارفرما در این کمیسیون حضور داشتند. جمع بندی و نتایج جلسه کمیسیون این چنین بیان شد:

- ۱- نمایندگان کارگران به ایجاد اغتشاش دامن زدند و اگر کارگران نساجی کار نمی کنند و اعتصاب ادامه دارد، مقصر نمایندگان هستند که اجازه کار را به کارگران نمی دهند.
- ۲- این اعتصاب غیر قانونی است و فوراً باید اعتصاب تمام شود.
- ۳- دستمزد یک ماه پرداخت نمیشود، زیرا خسارت به کارخانه وارد آمده است.
- ۴- تمام خسارت وارده در این مدت به کارخانه را کارگران اعتصابی باید بپردازند. این مبلغ از دستمزد کارگران کسر میشود.
- ۵- کارفرما پول بیمه یک ماه کارگران را پرداخت نمیکند، این پول از دستمزد ماههای بعدی کسر میشود و به اداره بیمه پرداخت میشود.
- ۶- مطالبات کارگران غیر واقعی است و تحت هیچ شرایطی کارفرما آنها اجرا نمیکند
- کمیسیون همچنین اعلام کرد که این اعتصاب بوسیله حزب کمونیست کارگری هدایت میشود، زیرا بیانیه ها و اطلاعیه های خبری این حزب با دقت خاصی تنظیم میشود و سریعاً بر روی سایتها قرار میگردد. نسرین رمضانعلی یکی از اعضا مرکزی این حزب به کارخانه نساجی زنگ زده است. و...
- نمایندگان کارگران اعلام کردند که وصل کردن ما به حزب کمونیست کارگری یک بهانه است و میخواهید از این بهانه برای رد مطالبات ما استفاده کنید.
- صورت جلسه ای که در این کمیسیون به عنوان سند این جلسه آماده شد از طرف نمایندگان کارگران مورد اعتراض قرار گرفت و امضا نشد. نمایندگان کارگران اعلام کردند این تصمیمات را ما نمی توانیم امضا کنیم بدون اینکه کارگران رای بدهند. پنجشنبه گزارش بالا در مجمع عمومی ۴۰۰ نفره کارگران که از ساعت ۸ صبح برگزار شد ارائه گردید. در این مجمع عمومی نمایندگان کارگران گزارش بالا را به کارگران دادند و از کارگران خواستند که تصمیم بگیرند قدمهای بعدی را چگونه ادامه بدهند.
- کارگران قاطعانه در مقابل تصمیمات "کمیسیون کارگری" ایستادند و همه آن تصمیمات را رد کردند. در مقابل مجمع عمومی تصمیم به ادامه اعتصاب گرفت.
- بنا بر خبر روز جمعه ۲۹ مهر یک نفر از طرف شورای شهر پشت میکروفون رفت و از کارگران و بی حقوقی که به آنها تحمیل شده است حرف زد، که سریع میکروفون او را قطع کردند و اجازه صحبت به او ندادند.
- روز شنبه ۳۰ مهر نیروهای انتظامی و اطلاعات رژیم اسلامی همراه با عوامل مدیریت،

وارد کارخانه نساجی کردستان شده و به قصد درهم شکستن اعتصاب کارگران این کارخانه، ماشینهای تولید را روشن کردند. نقش نیروهای نظامی و اطلاعاتی در حمایت از کارفرما، کارگران را خشمگین کرده و ماشینها بلافاصله خاموش کردند. نیروهای انتظامی التیماتم دادند که روز يكشنبه ۱ آبان این اعتصاب باید تمام شود. بشارتی یکی از مدیران کارخانه نساجی با تعدادی از عوامل خود مجددا اقدام به روشن کردن ماشینهای کارخانه کردند. بشارتی دیوار شیشه ای بین کمپرسور و موتورخانه را شکست و درهای ورود را نیز با میله های آهنی شکست که بتواند ماشینها را روشن کند. اما کارگران اجازه ندادند که ماشینها روشن شود. در این هنگام تعدادی از عوامل مدیریت به اطلاعات سپاه سنج رفته و امضا دادند که به سر کار برگردند و و اعلام کردند که حقوق دریافت کرده اند. کارگران در مقابل این دسیسه مدیریت اعتراض نموده و شکایت کردند.

روز دوشنبه ۲ آبان ۱۰ نفر از کارگران از طرف اطلاعات سپاه احضار شدند. ساعت ده و نیم صبح این روز سرهنگ جواد اکبری همراه ۱۲ نفر و دو ماشین نیرو انتظامی وارد کارخانه شدند. آنها اسامی ۱۰ نفر از کارگران را اعلام کردند که برای دستگیری آنها آمده اند و این ۱۰ کارگر را بعنوان کسانی که اغتشاش می کنند معرفی کردند.

عین اتفاقی که در کارخانه افتاد چنین بود: اکبری اسامی شیث امانی، باقر رحیمی، هادی زارعی، نامدار ورزنده هوشیار، فرشید بهشتی زاد، ناصر زارع رمشتی، رضا صید مرادی، اقبال مرادی و دیگر کارگران را خواندند و با خواندن هر اسمی ۴۰۰ کارگر با هم پاسخ میدادند ما هستیم. صحنه با شکوهی از همبستگی و اتحاد در میان کارگران بود. در مقابل این همبستگی با شکوه کارگران و تمسخر کارگران فرمانده نیروهای انتظامی عصبانی شده عصبانی شده بود. بعد از يك ساعتی در حالیکه کارگران آنها را هو و شعار میدادند، نیروهای انتظامی شکست خورده از کارخانه بیرون رفتند.

- در برابر این فشارها بود که کارگران در مجمع عمومی خود بحث کردند و متحدانه تصمیم گرفتند چنانچه هرکدام از نمایندگان را احضار کنند، همه ۴۰۰ کارگر کارخانه مقابل اطلاعات و ستاد خبری تجمع کنند. کارگران همچنین کمیته ای در حمایت از نمایندگان خود ایجاد کرده و اطلاعیه هائی را در سطح شهر پخش کردند.

کارگران نساجی کردستان روز سه شنبه سوم آبان ماه در کارخانه تجمع کردند. تجمع کارگران به این دلیل بود که روز قبل نیروهای انتظامی به کارخانه رفته و تهدید کرده بودند که

مجدداً به کارخانه می‌ایند. کارگران در جریان حضور نیروی انتظامی در روز دوم آبان ماه یکصدا و متحدانه به حضور آنها اعتراض و آنها را هو کرده بودند. کارگران اعلام کردند هر سوال و جوابی از طرف نیروی انتظامی باید در حضور همه کارگران این کارخانه باشد. کارگران اعلام کردند ما ۴۰۰ نفر هستیم و یکصدا و متحد در مقابل دسیسه های کارفرما خواهیم ایستاد. نیروهای انتظامی به دنبال جواب قاطع کارگران در روز دوم آبانماه از حضور در کارخانه منصرف شدند .

کارفرما و مدیریت در ادامه توطئه و دسیسه هایش بر علیه کارگران حدود ۴۰ نفر از افراد نزدیک به خود را راضی نموده است که روز چهارشنبه ۴ آبان ماشین ها را روشن کنند. کارگران اعتصابی اعلام کردند که تا رسیدن به خواسته هایشان اجازه روشن کردن ماشین ها را نخواهند داد. تعدادی از کارگرانی که بدنبال قول و قرارهای تفرقه افکنانه مدیریت قرار بود ماشینها را روشن کنند در نتیجه گفتگوی همکارانشان با آنها از این تصمیم خود منصرف شدند. یکی از این کارگران که نامه ای را مبنی بر از سرگیری کار امضا کرده بود توطئه کارفرما را درمیان کارگران افشا کرد. او اعلام کرد دوماه دستمزد مرا پرداخت نموده اند و به من اعلام شده است که با روشن کردن ماشینها اعتصاب را بشکنم. در جلسه ای کاملاً محرمانه قربانی مدیر عامل کارخانه به این کارگران گفته است فقط ماشینها را روشن کنید اگر تولیدی هم راه نیفتاد مهم نیست .

کارگران در تجمع خود در سوم آبان ماه تصمیم گرفتند و اعلام نمودند که روز چهارشنبه هر سه شیفت کارخانه در محل کارخانه حضور بهم رسانند و اجازه ندهند ماشینها روشن شود. همچنین کارگران تصمیم گرفتند که روز پنجشنبه مجمع عمومی وسیع خود را برای بحث حول ادامه اعتصاب و راههای ادامه اعتراضشان برگزارکنند.

همینکه کارگران نساجی کردستان از توطئه های کارفرما برای روشن کردن ماشینها و جلسه محرمانه آنها مطلع شدند سریعاً وارد عمل شدند و به کارگران در همه شیفتهای دیگر خبر داده شد که برای خنثی کردن این توطئه ها صبح چهارشنبه ۴ آبان در مقابل کارگزینی تجمع کنند. کارگران همچنین مطلع شده بودند که قربانی مدیر عامل نساجی به اطلاعات و مدیر کل بنیاد تعهد داده است که این اعتصاب را به هر ترتیبی شده پایان خواهد داد .

کارگران ساعت ۸ صبح این روز کارگران در مقابل کارگزینی کارخانه تجمع کردند. تعدادی از کارگرانی که روز قبل به تصمیم اشتباه خود پی برده بودند در کنار کارگران اعتصابی قرار

گرفتند و در تجمع آنان شرکت کردند و تعداد دیگری از آنها نیز از حضور در کاخانه خودداری کردند و بدین وسیله توطئه کارفرما نقش بر آب شد. سپس قرار شد کارگران هر چهارشنبه روز پنجشنبه ساعت ۸ صبح مجمع عمومی خود را برگزار کنند تا نمایندگان گزارش اقدامات خود را به کارگران بدهند و کارگران درمورد اعتصاب و چگونگی پیشبرد مبارزه تصمیمات لازم را اتخاذ کنند.

روز ۴ آبان همچنین هیئتی از کارگران مرکب از جمیل اسماعیلی، نامدار ورمزیاری، اقبال ادیب خسروی، فائق فدایی و محمود رحمانی مامور شدند که نماینده ولی فقیه در سندج را ملاقات کنند. در این ملاقات آنها صورت جلسه و تصمیمات کمیسیون کارگری را به او نشان داده و خواهان رسیدگی شدند. سید موسی موسوی نماینده ولی فقیه اعلام کرد که از دست او کاری بر نمی آید و استانداری باید جوابگوی کارگران باشد. موسوی نامه ای خطاب به استانداری به کارگران داد مبنی بر اینکه به خواست آنان رسیدگی شود. کارگران از ساعت ۱۲ و نیم تا ساعت ۳ در استانداری بودند و بی نتیجه به کارخانه بازگشتند.

بدنبال تصمیم مجمع عمومی کارگران نساجی کردستان مبنی بر ایجاد صندوقهای حمایت از اعتصاب، کارگران نساجی ۳۰ نفر را برای پیگیری این صندوقها انتخاب کردند. این موضوع مقامات دولتی را به جنب و جوش انداخت. قرار بود کارگران روز جمعه ۶ آبان در تیمهای چند نفره این صندوقها را در محلات و مراکز تجمع مردم ببرند و حمایت مردم را به اعتصاب جلب کنند. روز پنجشنبه ۵ آبان نیروهای اطلاعات برای جلوگیری از این اقدام، نمایندگان کارگران را احضار کردند و هنگامی که متوجه شدند که نمایندگان به اداره اطلاعات مراجعه نکردند خودشان راساً بدون مجوز قانونی آنها را در خانه خود بازداشت و به اطلاعات بردند.

در اطلاعات با حالتی دستپاچه از نمایندگان کارگران خواستند که صندوق همبستگی با اعتصاب را در شهر نچرخانند. در غیر اینصورت آنها مجبور هستند این صندوقها را جمع کنند. همچنین مثل همیشه وعده ای توخالی را به نمایندگان کارگران دادند و اعلام کردند که تا روز یکشنبه ۸ آبان خواستهای کارگران را بررسی کرده و تلاش خواهند کرد که به آن پاسخ دهند.

کارگران روز جمعه ۶ آبان از همان ساعت اولیه صبح در همان تیمهای که تقسیم شده بودند در سطح شهر پخش شدند و در جاههای که مردم بیشتری بودند در مورد وضعیت کارگران و

سرنوشت اعتصاب که کسی به خواسته‌های کارگران جوابگو نیست به مردم توضیح دادند. این تیمهای تبلیغی در شهر به مردم گفتند که اطلاعات مرتب نمایندگان و فعالین آنها را تهدید می‌کنند، به خواسته‌های آنها جواب نمیدهند و دستمزد دو ماه کارگران را پرداخت نکرده‌اند. همچنین اعلام کردند که قرار بوده آنها در این روز صندوقهای کمک به اعتصاب را به شهر ببرند اما اطلاعات مانع آن شده است. این تیمهای تبلیغی در شهر هر جا که حضور داشتند با استقبال گرم مردم روبرو شدند.

روز شنبه ۷ آبان ماه ساعت دو نیم بعد از ظهر ضامنی از طرف حراست اداره کار و مجید صادقی زاده رئیس ارداه کار وارد کارخانه نساجی شدند. ابتدا با مدیریت کارخانه جلسه‌ای برگزار کردند. سپس راس ساعت ۳ به نمایندگان کارگران اطلاع دادند که میخواهند با آنها هم مذاکره کنند. نمایندگان کارگران در ساعت ۴ بعدازظهر با مقامات مذکور وارد مذاکره شدند. بشارتی از طرف مدیریت کارخانه، ضامنی و صادقی زاده از طرف حراست و اداره کار، و شیث امانی، فرشید بهشتی زاد، احمد فاتحی، اقبال مردای، هادی زارعی و حسن شریعتی نمایندگان کارگران در این مذاکره حضور داشتند.

صادقی زاده اعلام کرد که ۷ مورد خواسته‌هایی که قبلا از جانب کارگران در بیانیه‌ای در ۷ بند اعلام شده بود را قبول خواهند کرد.

اما مقامات دولتی و مدیرعامل کارخانه اعلام کردند دستمزد مهر ماه کارگران (دستمزد دوران اعتصاب) را و نیز بیمه این ماه کارگران را پرداخت نخواهند کرد.

نمایندگان کارگران هنگامی که متوجه ترفند کارفرما و مسئولین دولتی شدند در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد دوران اعتصاب حاضر به امضای هیچ توافقی نشدند و اعلام کردند نتایج این مذاکرات را در مجمع عمومی کارگران نساجی مطرح خواهند کرد و نتایج تصمیمات مجمع عمومی برای آنها قابل پیگیری خواهد بود.

در پایان مذاکره صادقی زاده اعلام کرد اعتصاب باید تمام شود، کارگران کار را شروع کنند بعد از دو هفته از شروع کار دستمزد شهریور ماه پرداخت خواهد شد. نمایندگان کارگران با شنیدن این تصمیم اعلام کردند این ترفندها برای ما آشنا است و ما نمیتوانیم در این مورد تصمیمی بگیریم و اعتصاب را ادامه خواهیم داد. نمایندگان کارگران تاکید کردند که نتایج این مذاکرات باید در مجمع عمومی کارگران مطرح و تصمیم گیری شود. نمایندگان کارگران همچنین خواست تعویض مدیرعامل و مدیر کارخانه را مطرح کردند. مذاکره تا ساعت ۸ شب

به طول انجامید و بی نتیجه ماند.

روز ۹ آبان ماه، فرشید بهشتی زاد یکی از نمایندگان کارگران در نزدیک خانه اش بازداشت شد.

روز ۱۰ آبانماه کارگران نساجی کردستان در سنج با بیش از ۳۰۰ نفر از کارگران از شیفت های مختلف مجمع عمومی خود را تشکیل دادند. در مجمع عمومی کارگران همچنین رئیس حراست ضامنی و رئیس بازرسی کار حضور داشتند.

مسئولین حراست و بازرسی کار در جمع کارگران اعلام کردند که ما به همه خواستهای شما جواب مثبت دادیم، حق بیمه دوران اعتصاب را نیز پرداخت می کنیم ولی حقوقی بابت دوران اعتصاب پرداخت نخواهیم کرد. کارگران از هر طرف دست به اعتراض زده و اعلام کردند این مخالفت آشکار با خواستهای بر حق ماست، شما باید حقوق دوران اعتصاب را به ما پرداخت کنید. مسئولین دولتی با مقاومت کارگران روبرو شدند. کارگران اعلام کردند که باید حقوق دوران اعتصاب با تمامی مزایا پرداخت گردد و اگر به تمام خواستهای ما جواب مثبت بدهید اعتصاب تمام میشود، در غیر این صورت اعتصاب ادامه خواهد داشت. نمایندگان دولت پس از این اولتیماتوم کارگران، راهشان را کشیدند و از کارخانه بیرون رفتند.

بعد از رفتن مسئولین مجمع عمومی ادامه پیدا کرد و کارگران تصمیم گرفتند که از کارخانه بیرون آمده و راهپیمایی کنند. کارگران همچنین اعلام کردند که فردا چهارشنبه ۱۱ آبان ماه همراه خانوادههایشان در مقابل استانداری تجمع خواهند کرد.

مجمع عمومی ساعت یازده و نیم صبح به پایان رسید و کارگران دسته جمعی از کارخانه بیرون آمده و حرکت خود را به طرف شهر آغاز کردند. تقریباً مسیری در حدود ۲ کیلومتر را طی کرده بودند که تعدادی از نیروهای انتظامی و اطلاعات جلوی کارگران را گرفتند و از ادامه حرکت آنها به مرکز شهر جلوگیری کردند. کارگران در همان محل روی زمین نشستند. مسئولین اطلاعات به کارگران اعلام کردند که به کارخانه برگردند تا در آنجا در مورد مسائل و مشکلاتشان مذاکره کنند.

کارگران همانجا در محلی که حرکتشان متوقف شده بود مجمع عمومی خود را تشکیل دادند تا در مورد این مساله که به کارخانه برگردند یا راهپیمایی را ادامه دهند تصمیم گیری کنند. در طول زمانی که کارگران به خیابان آمده بودند تعداد قابل توجهی از رسانه های محلی و سراسری نیز برای تهیه گزارش حضور داشتند و گزارش و مصاحبه هایی از اعتراض کارگران

تهیه شد. کارگران در مجمع عمومی خود در خیابان تصمیم گرفتند به کارخانه برگردند و مذاکره با حضور نمایندگان و در هر شیفت صورت گیرد. کارگران همچنین اعلام کردند که فرشید بهشتی زاد که از روز قبل در بازداشت بود، فوری باید آزاد شود، و متذکر شدند که تا آزادی او وارد مذاکره نخواهند شد.

تحت فشار کارگران همانجا نیروهای اطلاعات اعلام کردند ما فرشید را آزاد خواهیم کرد. کارگران خواهان آزادی فوری او شدند. رژیم فوراً فرشید بهشتی زاد را آزاد کرد و او ساعت ۳ به کارخانه رسید. کارگران به استقبال فرشید بهشتی زاد رفته و وی را در آغوش کشیدند و دسته جمعی شعار دادند زنده باد نمایندگان ما، زنده باد اتحاد ما.

در این مذاکره مصطفی از طرف اطلاعات، سپهر معاون سیاسی استاندار، ضامنی مسئول حراست اداره کار و امور اجتماعی و هر ۶ نماینده کارگران حضور داشتند. مذاکرات تا ساعت ۴ بعداز ظهر به طول انجامید، در این مذاکره قرار شد بجز دستمزد دوران اعتصاب تمامی خواسته‌های کارگران متحقق شود. نمایندگان دولت پیشنهاد کردند که در رابطه با حقوق دوران اعتصاب کارگران از طریق شوراي اسلامی کارخانه شکایت کنند تا شکایت آنان در دادگاه بررسی شود. به این شکل مقامات دولتی تلاش کردند که مساله را وارد يك بازی طولانی قانونی کنند. اما کارگران اعلام کردند که خواست ما روشن است و لزومی به يك دوره راه قانونی و سردواندن کارگران نیست.

روز چهارشنبه ۱۱ آبان ماه مجمع عمومی کارگران نساجی کردستان در محل کارخانه نساجی تشکیل شد. مجمع عمومی کارگران از ساعت هشت نیم تا ساعت یازده و نیم ادامه داشت. در جریان برپایی مجمع عمومی نمایندگان کارگران گزارش کاملی از مذاکرات روز سه شنبه با کارفرما و مدیریت و مقامات دولتی را به کارگران ارائه دادند. در ادامه مجمع عمومی نمایندگان کارگران اعلام کردند که تمامی تصمیمات و وعده های تاکنونی کارفرما پوچ بوده و هدفی جز سردواندن کارگران را نداشته است. کارگران نساجی اعلام کردند که هر موقع کارفرما و مدیریت دستمزدشان را پرداخت نماید بر سر کارهایشان حاضر خواهند شد. روز پنجشنبه ۱۲ آبان کارگران نساجی کردستان دستمزد شهریور ماه خود را گرفتند. کارگران اعلام کردند که تا وقتی به همه خواسته‌های آنها پاسخ داده نشود به اعتراضاتشان ادامه خواهند داد.

روزيك شنبه ۱۵ آبان کمیسیوني براي رسیدگی به خواسته‌های کارگران اعتصابی نساجی

کردستان در اداره کار شهر سنندج تشکیل شد. نادر محمدی مسئول روابط عمومی اداره کار که در این کمیسیون حضور داشت با تعرض به نمایندگان کارگران نساجی کردستان اعلام کرد دلیل اعتصاب و همچنین ادامه اعتصاب نمایندگان کارگران میباشند. این اظهارات با برخورد شدید نمایندگان روبرو شد و نمایندگان کارگران اعلام کردند این کمیسیون برای بررسی خواسته های کارگران اعتصابی نیست، بلکه کمیسویی برای محکوم کردن ما نمایندگان است و به این دلیل ما حاضر به شرکت در چنین جلسه ای نیستیم. نمایندگان با اعتراض به صحبت های نادر محمدی کمیسیون را ترك کردند و مذاکرات بدون نتیجه پایان یافت.

روز ۱۷ آبان ماه ۸۴ نمایندگان دولت و کارفرما به کارخانه نساجی رفتند. قربانی مدیر عامل، عبدالهی و مصطفی از طرف اطلاعات، نمایندگان استانداری و فرمانداری و اداره کار در جمع کارگران حاضر شدند و اعلام کردند برای پایان دادن به اعتصاب علاوه بر اجرای دیگر مطالبات کارگران حقوق ۲۰ روز دوران اعتصاب را هم پرداخت میکنند و برای تعیین تکلیف بقیه روزهای اعتصاب به دادگاه مراجعه میکنند. آنها همچنین اعلام کردند اگر دادگاه حق را به کارگران داد مابقی حقوق را پرداخت خواهند کرد. اما اگر دادگاه حق را به کارفرما بدهد حقوق ۲۰ روز پرداخت شده را قسطی از دستمزد کارگران کسر خواهند نمود.

کارگران این پیشنهاد را نپذیرفتند. کارگران اعلام کردند که همه حقوق دوران اعتصاب را میخواهند. بنابراین این مذاکرات بی نتیجه ماند و اعتصاب ادامه یافت.

روز ۱۸ آبان طی مذاکراتی ۶ ساعته کارفرما و دولت قبول کردند که حقوق يك ماه دوران اعتصاب را بپردازند. ۱۶ روز بقیه دوران اعتصاب به دادگاه ارجاع داده میشود.

مذاکرات نمایندگان کارگران در استانداری در این روز از ساعت ۳ بعداز ظهر آغاز شد و تا ساعت ۹ شب ادامه یافت. در این مذاکرات سپهر معاون سیاسی استاندار، قربانی مدیرعامل کارخانه نساجی، بشارتي از مدیریت کارخانه و نمایندگان کارگران شیث امانی، فرشید بهشتی زاد، هادی زارعی، اقبال مرادی، احمد فاتحی، حسن شریعتی، حضور داشتند.

نتایج مذاکرات بدین ترتیب اعلام شد:

۳۰ روز حقوق دوران اعتصاب کارگران پرداخت میشود و ۱۶ روز دیگر را به تصمیم دادگاه محول میکنند. قرار بر این است که اگر دادگاه به نفع کارگران رای داد حقوق ۱۶ روز باقی مانده هم پرداخت شود. اگر برعکس دادگاه به نفع کارفرما رای بدهد کارگران حقوق ۳۰ روز دریافتی را به صورت قسطی پس بدهند. کارگرانی که حکم اخراج گرفته بودند، به سر کار برمیگردند.

سایر خواسته‌های کارگران نیز مورد قبول کمیسیونهای دیگر که قبلاً تشکیل شده بود قرار گرفته است. به این ترتیب همه مطالبات کارگران منهای حقوق ۱۶ روز دوران اعتصاب، مورد قبول واقع شده است. با این وجود کارگران نساجی اطمینانی به این قول و قرارها ندارند و تا هنگام اجرای همه مطالبات مورد توافق شکل پیگیری و اقدامات لازم را پیش بینی کرده اند. روز ۲۵ آبان کارگران نساجی در محل کارخانه مجمع عمومی تشکیل دادند. در این مجمع عمومی نمایندگان کارگران اعلام کردند برای رسیدن به مطالباتشان باید صدایشان را به جامعه برسانند. برای این منظور تصمیم گرفته شد که به خیابان بیابند و در مقابل صدا و سیمای جمهوری اسلامی در شهر سنندج تجمع کنند.

کارگران به محض حرکت، نرسیده به بیرون کارخانه با سد نیروهای امنیتی و انتظامی روبرو شدند. نیروهای سرکوبگر رژیم اسلامی مانع حرکت کارگران به خیابان شدند. نیروهای اطلاعاتی و انتظامی همزمان از ترس حضور خانواده‌های کارگری و مردم در مقابل صدا و سیما تجمع کردند و به مدت ۲ ساعت خیابان منتهی به صدا و سیما را بستند. همزمان با نظامی تر کردن فضای شهر نیروهای اطلاعات با یک ماشین پاترول نمایندگان کارگران را از کارخانه به استانداری بردند. مذاکره نمایندگان کارگران و مقامات دولتی بسیار روشن و صریح انجام گرفت. مقامات دولتی از کارگران خواستند که اعتصاب را تمام کنند. نمایندگان کارگران با قاطعیت اعلام کردند که باید خواسته‌هایشان اجرا شود. همچنین اعلام کردند که اگر تا روز شنبه ۲۸ آبان مطالبات کارگران اجرا نشود همراه با خانواده‌هایشان در مقابل استانداری تجمع خواهند کرد.

این اقدامات به دنبال نقض توافقی اتفاق می افتد که قبلاً طی مذاکره ای قرار بود تمام مطالبات کارگران اجرا شود. اما روز بعد از توافق مقامات اداره کار و اطلاعات اعلام کردند که باید فوری اعتصاب تمام شود. در مقابل کارگران اعلام کردند که توافق نامه باید امضا شود، در غیر این صورت اعتصاب ادامه خواهد داشت. کارگران اعلام کردند که تا رسیدن به مطالباتشان اعتصاب را ادامه میدهند.

-روز جمعه ۲۷ آبان ساعت ۱۰ شب نیروهای اطلاعات سپاه به خانه کارگران ریخته و ۱۵ نفر از کارگران اعتصابی را بازداشت کردند. این کارگران تا ساعت ۳ بامداد شنبه ۲۸ آبان در بازداشت اطلاعات سنندج بودند. مسولین اطلاعات کارگران را تهدید کردند که باید اعتصاب را تمام کنند. کارگران در جواب گفتند که تصمیم به ادامه یا قطع اعتصاب فردی نیست این در

اختیار مجمع عمومی است که چه تصمیمی میگیرد. با این وجود نیروهای اطلاعات تهدید کردند که اگر اعتصاب را تمام نکنند به آنها حمله و به زور ماشینهای تولیدی کارخانه را روشن میکنند.

-همزمان با حمله به خانه کارگران تعدادی نیروی انتظامی و امنیتی در اطراف کارخانه مستقر شدند. صبح روز شنبه که قرار بود کارگران در مقابل استانداری تجمع کنند، قبل از ساعت ۸ نیروهای انتظامی و امنیتی در این مکان هم مستقر شده بودند.

کارگران هنگام خروج از کارخانه ساعت ۱۰ صبح در مقابل درب اصلی کارخانه با صف نیروهای انتظامی روبرو شدند. ۱۰ ماشین نیروی انتظامی و یک اتوبوس در این محل به حالت آماده باش مستقر بودند.

روز ۲۸ آبان کارگران اعتصابی نساجی کردستان، به قصد حرکت به طرف استانداری در شهر سنندج، با حمله نیروهای نظامی و امنیتی روبرو شدند. کارگران اعتصابی قرار بود در این روز در مقابل استانداری تجمع کنند و طبق تصمیم قبلی از کارخانه به طرف شهر حرکت کردند. نیروهای گاردویژه، لباس شخصیها، اطلاعات و نیروهای انتظامی مانع حرکت کارگران شدند. کارگران که قصد داشتند سد نیروهای سرکوبگر را بشکنند با حمله وحشیانه نیروهای رژیم اسلامی روبرو شدند. کارگران ناچار به داخل کارخانه برگشتند. نیروهای انتظامی که قبلاً از این حرکت کارگران مطلع بودند از روز جمعه ۲۷ آبان کارخانه را به محاصره خود در آورده بودند. بدین ترتیب درب کارخانه بسته و کارگران در کارخانه در محاصره قرار گرفتند. همچنین جاده ای که این کارخانه را به شهر وصل میکند بوسیله نیروهای انتظامی مسدود شده بود. کارگران به داخل کارخانه برگردانده شدند. و مذاکره نمایندگان آنان با مسئولین دولتی و کارفرما آغاز شد.

هنگامی که خبر حمله نیروهای انتظامی به صف کارگران نساجی رسید، کارگران شاهو جاده مابین کارخانه و شهر را مسدود کردند که نیروهای کمکی انتظامی نتوانند به کارخانه بروند. اقدام کارگران شاهو بسیار سنجیده و جسورانه بود. این اقدام مورد ستایش کارگران نساجی قرار گرفت. در این روز قرار بود کارگران شاهو نیز به تجمع کارگران نساجی در مقابل استانداری بپیوندند.

سرانجام پس از ساعاتی طولانی مذاکره کارگران پایان یافت و کارگران با تحمیل بخش مهمی از خواستههایشان به اعتصاب خود خاتمه دادند. این اعتصاب در اعتراض به اخراج ۳۶

نفر از کارگران این کارخانه آغاز شده بود و بعداً در اطلاعیه کمیته اعتصابیون مطالبات کارگران به این شکل اعلام گردید.

- ۱- برچیدن انواع قرارداد خود تنظیمی و غیر قانونی کارفرما و انعقاد قرارداد دائم.
 - ۲- اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و پرداخت مابه التفاوت طرح به تمامی کارگران
 - ۳- پرداخت حق افزایش تولید سالها و ماههای معوقه به کارگران
 - ۴- برگرداندن ۱۸ میلیون تومان سرمایه کارگران به تعاونی اعتبار که مدیر اداری مالی کارخانه مدت یکسال آن را برداشت نموده است
 - ۵- انجام معاینات دوره ای برای تمام کارگران و مداوای کارگران بیمار
 - ۶- رعایت بهداشت محیط کار، ایجاد حفاظ و ایمنی برای دستگاهها و ماشینها، کاهش آلودگی گرد و غبار و سرو صدا در سالن تولید و امکانات بهداشتی
 - ۷- پرداخت حقوق و مزایای دوران اعتصاب
- در پی مذاکره نمایندگان کارگران با کارفرما و مقامات دولتی در محل کارخانه نساجی کردستان کارگران توانستند مطالبات را به کارفرما و مسئولین تحمیل کنند. تنها بند مورد مشاجره بند ۷ بود. کارگران یک ماه و ۲۷ روز در اعتصاب بودند اما توافق به این ترتیب است که حقوق یک ماه و بیمه دو ماه آنان پرداخت شود.
- این یک پیروزی چشمگیر برای کارگران نساجی بود.
- زنده باد کارگران نساجی کردستان. زنده باد همبستگی کارگری
(احبار این اعتراضات از اطلاعیه های کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران گرفته شده است)

شهلا دانشفر

آبان ۸۴

عکسی از تجمع اعتراضی کارگران نساجی کردستان

از سایت کارگران دیدن کنید
www.kargar.org

اعتصاب مدرسه انقلاب است
به بهانه یک اعتصاب
تقدیم به کارگران نساجی در سنندج

جزوه ای آموزشی از اصغر کریمی که در دیماه ۸۳ تهیه شده است.
اصغر کریمی asqar-karimi@ukonline.co.uk